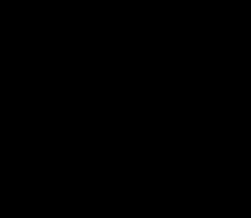

Sarajevo, 21.9.2007. godine

[illegible]

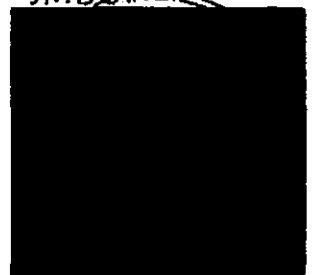
OPTUŽENICI:

Kraljice Jelene br. 88, 71 000 Sarajevo, Bosna i Hercegovina, Tel: 033 707 100, Faks: 033 707 101
Крaљице Јелене бр. 88, 71 000 Сарајево, Босна и Херцеговина, Тел: 033 707 100, Факс: 033 707 101

Gora, nastanjen u mjestu Ljubače bb, Tuzla, Bošnjak, državljanin BiH, po zanimanju ugostitelj, pismen, sa završenom SSS-hemijski tehničar, oženjen, otac petero djece - četvero maloljetno, dobrog imovnog stanja, osuđivan;

2. **MELIHA PJEVIĆ**, zv. Melka, kći Džeme i majke Mine rođene Nišić, rođena 04.06.1976. godine u mjestu Pisci, općina Tuzla, nastanjena u Tuzli, Ljubače bb, JMBG 0406976185036, Bošnjakinja, državljanka BiH, sa završenom SSS - hemijski tehničar, živi u vanbračnoj zajednici sa optuženim Kučević Tasimom, majka jednog djeteta, dobrog imovnog stanja, nije osuđivana;
3. **ENVER SPAHIĆ**, sin Fehima i majke Mevle, rođene Bijelić, rođen 01.01.1973. godine u mjestu Barice, općina Živinice, sa prebivalištem u Živinicama, Ul. Barice broj 284, općina Živinice i u Tuzli na adresi Vojke Milovanovića 286, JMBG 0101973184270, Bošnjak, državljanin BiH, sa završenom SSS - rudarski tehničar i VKV vozač, oženjen, otac jednog djeteta, srednjeg imovnog stanja, osuđivan;
4. **ZORAN TRBARA**, sin Adolfa i majke Hatidže rođene Žilić, rođen 02.07.1969. godine u Tuzli, sa prebivalištem u Bijeljini, Ul. Fruškogorska br. 25, JMBG 0207969180026, neopredijeljen, državljanin BiH, sa završenom SSS-monter centralnog grijanja i vode, oženjen, otac dvoje djece, srednjeg imovnog stanja, nije osuđivan;
5. **ADMIR FAZLIĆ**, zv. Amir, sin Nurije i majke Mejase rođene Gromić, rođen 27.06.1964. godine u Zagrebu, Republika Hrvatska, nastanjen u Gradačcu, Ul. Ahmeta Beširevića br. 11, nije oženjen, sa završenom osnovnom školom, Bošnjak, državljanin BiH;
6. **MIRZET ĐULOVIĆ**, sin Muje i majke Fatime rođene Zenunović, rođen 02.12.1982. godine u Tuzli, sa prebivalištem u mjestu Pisci br.34, općina Tuzla, JMBG 0212982180055, Bošnjak, državljanin BiH, radnik, sa završenom osnovnom školom, neoženjen, lošeg imovnog stanja, nije osuđivan;
7. **NEDŽAD ĐULOVIĆ**, sin Osme i majke Fatije rođene Puzić, rođen 25.06.1975. godine u mjestu Barice, općina Živinice, sa prebivalištem u mjestu Donje Petrovice broj 36, općina Tuzla, JMBG

2506975180032, Bošnjak, državljanin BiH, limar, sa završenom SSS, neoženjen, srednjeg imovnog stanja, nije osuđivan;

8. **ALMIR ŠABIĆ**, sin Zijada i majke Rajfe rođene Čelinković, rođen 20.10.1981. godine u Tuzli, nastanjen u Križani bb, općina Tuzla, JMBG 2010981180022, Bošnjak, državljanin BiH, konobar, sa završenom SSS, neoženjen, srednjeg imovnog stanja, nije osuđivan;

9. **MIRSAD MUJKIĆ**, sin Bećira i majke Time rođene Subašić, rođen 30.09.1968. godine mjestu Dugi Dio, opština Zvornik, nastanjen u Brezi, Ljubače, opština Tuzla, Musliman, državljanin BiH, po zanimanju trgovac, sa završenom SSS, oženjen, otac dvoje djece, srednjeg imovnog stanja, nije osuđivan;

10. **EDŽEVIT GUSINAC**, sin Bajre i majke Elfije rođene Lukač, rođen 19.02.1985. godine u Tutinu, Državna zajednica Srbija i Crna Gora, nastanjen u Brezi, Ljubače, opština Tuzla, Musliman, državljanin Državne zajednice Srbije i Crne Gore, po zanimanju NK radnik, sa završenom osnovnom školom, nije oženjen, srednjeg imovnog stanja, nije osuđivan.

I

Optuženi Tasim Kučević i Meliha Pjević - zajedno

KRIVI SU

Što su:

1) U periodu od 17.08.2002. godine, nakon što je optuženi Kučević Tasim stupio na izdržavanje kazne zatvora u KPZ Tuzla, do 04.06.2005. godine, za vrijeme dok je optuženi Kučević Tasim bio na izdržavanju kazne zatvora, optuženi Kučević Tasim i optužena Pjević Meliha, zajedno i u dogovoru sa više drugih njima poznatih osoba, radi pribavljanja nezakonite imovinske koristi, su u svom ugostiteljskom objektu motel "Mlin" i u svom ugostiteljskom objektu "Night klub Amerikan", koji posluju u sastavu njihovog preduzeća za ugostiteljstvo i turizam "Eurokuć" d.o.o. sa sjedištem u mjestu Ljubače br.206 općina Tuzla, u prostorijama namijenjenim za pružanje registrovanih

ugostiteljskih usluga: točenje alkoholnih i bezalkoholnih pića, osim pružanja registrovanih ugostiteljskih usluga, organizovali i pružanje nezakonitih usluga kao što je pružanje seksualnih usluga za novac, na način da su:

- a) Radi organizovanja pružanja seksualnih usluga optuženi Kučević Tasim i optužena Pjević Meliha dogovorili se sa optuženima Spahić Enverom, Trbara Zoranom i Fazlić Admirom da oni, kao odgovorne osobe - direktori njihovog preduzeća "Eurokuć" i da oni kao odgovorne osobe - poslovođe i zakupci poslovnih jedinica i dijelova poslovnih jedinica motel "Mlin" i noćni klub "Amerikan", u svoje ime organizuju poslovanje poslovne jedinice motel "Mlin" i poslovne jedinice noćni klub "Amerikan", da rukovode i nadziru pružanje seksualnih usluga za novac, da nadziru, naplaćuju i obračunavaju sve prihode ostvarene pružanjem seksualnih usluga za novac, a sve u korist optuženog Kučević Tasima i optužene Pjević Melihe kao vlasnika i osnivača preduzeća "Eurokuć" d.o.o., što su optuženi Enver, Zoran i Admir prihvatili da izvršavaju za ugovorenu novčanu naknadu – platu i druge oblike novčane naknade, a zatim su se zajedno sa optuženim Enverom, Zoranom i Admirom dogovorili i sa optuženima: Đulović Mirzetom, Đulović Nedžadom, Šabić Almirom, Mujkić Mirsadom i Gusinac Edževitom da oni kao zaposleni radnici na poslovima konobara, osiguranja i domara, osim zakonom dopuštenih poslova koji obuhvataju njihova radna mjesta, obavljaju i poslove koji se odnose na prostituciju: B.-državljanke Rumunije, C.-državljanke Državne zajednice Srbije i Crne Gore, D.-državljanke Rusije, E.-državljanke Ukrajine, F.-državljanke Ukrajine, G - državljanke Ukrajine i to: da uspostavljaju kontakt između korisnika seksualnih usluga i osoba ženskog spola, da vode evidenciju i naplatu seksualnih usluga i da osiguravaju pružanje seksualnih usluga, što su optuženi Mirzet, Nedžad, Almir, Mirsad i Edževit prihvatili za ugovorenu novčanu naknadu - dnevnicu i druge oblike novčane koristi.

Pa su tako:

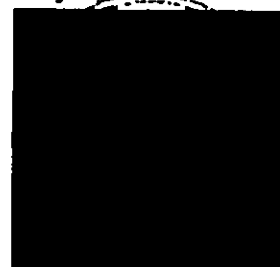
Optuženi Kučević Tasim i optužena Pjević Meliha zajedno organizovali grupu ljudi u smislu člana 1. stav 19. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine radi organizovanja pružanja seksualnih usluga za novac, te su zajedno sa ostalim optuženima pripadnicima organizovane grupe ljudi i drugim njima poznatim osobama koje su angažovali kao sa izvršioce i pomagače u vršenju radnji koje su organizovali, u periodu od 17.08.2002. do 04.06.2005. godine, organizovali pružanje seksualnih usluga za novac od strane ženskih osoba na način: da su pomenute ženske osobe u njihovom ugostiteljskom objektu, motelu "Mlin", plesom i druženjem uz koktel po cijeni od 6 KM do

10 KM nudile pružanje seksualnih usluga gostima, ugovarale pružanje seksualnih usluga i pružale seksualne usluge za novac u prostorijama njihovog ugostiteljskog objekta, motel "Mlin", i van prostorija njihovog ugostiteljskog objekta motel "Mlin" po narudžbi korisnika seksualnih usluga po cijenama koje su optuženi Tasim i Meliha odredili i to: 60 KM za pola sata, 120 KM za jedan sat pružanja seksualnih usluga i 400 KM za cijelu noć pružanja seksualnih usluga, te besplatne seksualne usluge korisnicima koje bi optuženi Kučević Tasim častio konzumiranjem seksualnih usluga pri čemu su ženske osobe morale trpiti da optuženi od ukupne zarade ostvarene pružanjem seksualnih usluga za novac sebi uzimaju 10 KM na ime korištenja sobe za svakih pola sata pružanja seksualnih usluga, te 25 KM od cijene za pola sata pružanja seksualnih usluga, 50 KM od cijene za jedan sat pružanja seksualnih usluga i 200 KM od cijene za cijelu noć pružanja seksualnih usluga, kao i trpiti da ih optuženi novčano kažnavaju za neposlušnost i neizvršavanje datih naređenja, čime su optuženi Kučević Tasim i optužena Pjević Meliha za sebe pribavili novčanu korist naplatom za korištenje sobe za svakih pola sata pružanja seksualnih usluga u iznosu od najmanje 79.040,00 KM i naplatom od pružanja seksualnih usluga za novac u iznosu od najmanje 197.600,00 KM.

2)U periodu od 17.08.2002. do 04.06.2005. godine, vršenjem registrovane ugostiteljske djelatnosti svog preduzeća "Eurokuć" d.o.o. – usluživanjem gostiju alkoholnim i bezalkoholnim pićima, toplim i hladnim napitcima, organizovanom prodajom koktela po cijeni od 6 KM do 10 KM, ostvarili prihod u iznosu od najmanje 63.224,00 KM, koje prihode, kao poreski obaveznici u smislu člana 13. Zakona o porezu na promet proizvoda i usluga, u namjeri da izbjegnu plaćanje poreza na promet i ostalih poreskih davanja, suprotno članu 28. Zakona o porezu na promet proizvoda i usluga Federacije Bosne i Hercegovine nisu prijavili kao ostvareni promet i prihode od registrovanih ugostiteljskih djelatnosti, pa su tako izbjegli na ostvarene prihode platiti poreska i druga davanja propisana Poreskim zakonodavstvom Federacije Bosne i Hercegovine, zasigurno u iznosu većem od 10.000,00 KM.

Dakle, da su,

- radnjama opisanim u činjeničnom opisu optužnice pod tačkom 1. organizovali grupu ljudi i rukovodili organizovanom grupom ljudi radi organizovanja pružanja seksualnih usluga za novac, radi pribavljanja nezakonite imovinske koristi,

- radnjama opisanim u činjeničnom opisu optužnice pod tačkom 2., u namjeri da izbjegnu plaćanje poreških i drugih davanja propisanih Poreskim zakonodavstvom u Federaciji Bosne i Hercegovine, nisu prijavili ostvareni prihod od vršenja registrovane ugostiteljske djelatnosti svog preduzeća "Eurokuć" u iznosu od najmanje 63.224,00 KM čime su na ovaj iznos prihoda izbjegli plaćanje poreških i drugih davanja.

čime su počinili,

radnjama opisanim u tački 1. optužnice krivično djelo organizovani kriminal iz člana 250. stav 3. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, u svezi sa krivičnim djelima:

- navođenje na prostituciju iz člana 210. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine,
- radnjama opisanim u tački 2. optužnice krivično djelo poreska utaja iz člana 273. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine,
- a sva krivična djela u vezi sa članom 54. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine – produženo krivično djelo,

pa optuženog Tasima Kučevića, Sud na osnovu primjene navedenih zakonskih propisa i uz primjenu odredaba iz članova 39., 42. i 48. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine

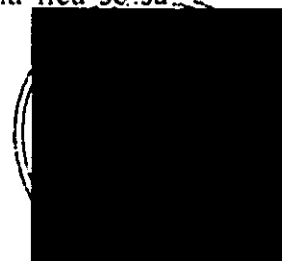
OSUĐUJE

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 10 (deset) GODINA

Na osnovu primjene zakonskog propisa iz člana 56. KZ BiH, prvooptuženom Tasimu Kučeviću u izrečenu kaznu zatvora uračunava se vrijeme provedeno u pritvoru od 10.2.2006. godine do 29.1.2007. godine, kada su optuženom određene mjere zabrane.

U skladu sa odredbom člana 188. stav 1. ZKP BiH, optuženi Tasim Kučević se obavezuje da naknadi troškove krivičnog postupka, čiju visinu će odrediti Sud posebnim rješenjem.

Na osnovu odredbe člana 198. stav 2. ZKP BiH, oštećena lica se sa eventualnim imovinsko-pravnim zahtjevom upućuju na parnicu.

Na osnovu primjene zakonskog propisa iz člana 110. stav 1. KZ BiH od optuženog Kučevića oduzima se imovinska korist pribavljena krivičnim djelom, u iznosu od 276.640,00 KM.

Optuženu Melihu Pjević Sud na osnovu primjene navedenih zakonskih propisa i uz primjenu odredaba iz članova 39., 42., 48. i 49. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine

OSUĐUJE

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 7 (sedam) GODINA

U skladu sa odredbom člana 188. stav 1. ZKP BiH, optužena Meliha Pjević se obavezuje da naknadi troškove krivičnog postupka, čiju visinu će odrediti Sud posebnim rješenjem.

Na osnovu odredbe člana 198. stav 2. ZKP BiH, oštećena lica se sa eventualnim imovinskopравnim zahtjevom upućuju na parnicu.

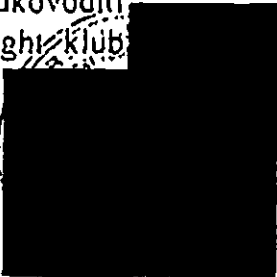
II

Optuženi Enver Spahić

KRIV JE

Što je:

Nakon što je za vrijeme izdržavanja kazne zatvora u KPZ Tuzla upoznao optuženog Kučević Tasima i nakon što je izdržao kaznu, optuženi Spahić Enver se dogovorio sa optuženim Kučević Tasimom, a zatim i sa optuženom Pjević Melihom da će kao direktor njihovog preduzeća "Eurokuć" d.o.o., a zatim kao zakupac dijelova njihovog preduzeća - ugostiteljskog objekta motel "Mlin" i "Night klub Amerikan", za ugovorenu novčanu naknadu, u svoje ime, a u korist optuženih Kučević Tasima i Pjević Melihe, organizovati, rukovoditi i nadzirati poslovanje ugostiteljskog objekta motel "Mlin" i "Night klub".

Amerikan", te organizovati, rukovoditi i nadzirati ponudu i ugovaranje seksualnih usluga, iako je znao da izvršavanjem dogovorenih radnji zajedno sa optuženim Kučević Tasimom i optuženom Pjević Melihom učestvuje u izvršenju krivičnih djela, pa je nakon ovog dogovora u periodu od 23.04.2004. godine do 15.03.2005. godine, kao direktor preduzeća "Eurokuć" d.o.o. i u periodu od 04.01.2005. godine do 04.06.2005. godine, kao osnivač samostalne ugostiteljske radnje pansion "Mlin" – svoje dopunske djelatnosti, zajedno sa drugim osobama koje su zaposlili i sa kojima su se dogovorili optuženi Kučević Tasim i optužena Pjević Meliha i zajedno sa osobama koje je sam zaposlio da obavljaju radnje koje se odnose na vršenje prostitucije, kao pripadnik organizovane grupe ljudi učestvovao u organizovanju prostitucije osoba ženskog spola, a zasigurno: B-državljanke Rumunije, C-državljanke Državne zajednice Srbije i Crne Gore, D-državljanke Rusije, E-državljanke Ukrajine, F-državljanke Ukrajine, G-državljanke Ukrajine, na način da su imenovane u ugostiteljskom objektu "Mlin" plesom i druženjem uz koktel po cijeni od 6 KM do 10 KM nudile pružanje seksualnih usluga gostima, ugovarale i pružale seksualne usluge u prostorijama ugostiteljskog objekta hotel "Mlin" po cijenama 60 KM za pola sata, 120 KM za jedan sat pružanja seksualnih usluga i 400 KM za cijelu noć pružanja seksualnih usluga pri čemu je optuženi vršio obračun svih prihoda u ugostiteljskom objektu, te optuženom Kučević Tasimu i Pjević Melihi predavao ostvarene prihode pri čemu je za sebe zadržao novčanu korist u neutvrđenom iznosu koju je kao naknadu dogovorio sa optuženim Kučević Tasimom i optuženom Pjević Melihom, a koja se sastoji od ugovorene plate ili dijela zarade koju bi ostvarila oštećena D.

Dakle,

radnjama opisanim u činjeničnom opisu optužnice pod tačkom 4., kao pripadnik organizovane grupe ljudi pomagao organizatorima u organizovanju i vršenju prostitucije radi pribavljanja nezakonite imovinske koristi,

čime je počinio,

radnjama opisanim u tački 4. optužnice, krivično djelo organizovani kriminal iz člana 250. stav 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, a u vezi sa:

- krivičnim djelom navođenje na prostituciju iz člana 210. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine,
- a sve u vezi sa članom 54. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine – produženo krivično djelo,

pa ga Sud na osnovu primjene navedenih zakonskih propisa i uz primjenu odredaba iz članova 39., 42. i 48. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine

OSUĐUJE

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 3 (tri) GODINE I 6 (šest) MJESECI

Na osnovu primjene zakonskog propisa iz člana 56. KZ BiH, optuženom Enveru Spahiću u izrečenu kaznu zatvora uračunava se vrijeme provedeno u pritvoru od 7.6.2005. godine do 4.10.2005. godine.

U skladu sa odredbom člana 188. stav 1. ZKP BiH, optuženi Enver Spahić se obavezuje da naknadi troškove krivičnog postupka, čiju visinu će odrediti Sud posebnim rješenjem.

Na osnovu odredbe člana 198. stav 2. ZKP BiH, oštećena lica se sa eventualnim imovinskopравnim zahtjevom upućuju na parnicu.

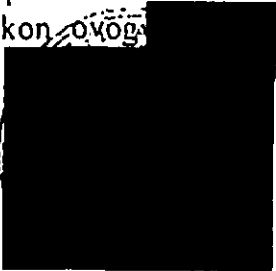
III

Optuženi Zoran Trbara

KRIV JE

Što je:

Nakon što je kao zatvorski stražar u KPZ Tuzla upoznao optuženog Kučević Tasima, optuženi Trbara Zoran se dogovorio sa optuženim Kučević Tasimom, a zatim i sa optuženom Pjević Melihom da će kao zakupac dijela njihovih ugostiteljskih objekata motel "Mlin" i "Night klub Amerikan", za ugovorenu novčanu naknadu u svoje ime, a u korist optuženih Kučević Tasima i Pjević Melihe organizovati, rukovoditi i nadzirati poslovanje cijelog ugostiteljskog objekta motel "Mlin" i "Night klub Amerikan", te organizovati, rukovoditi i nadzirati ponudu i ugovaranje seksualnih usluga, iako je znao da izvršavanjem dogovorenih radnji, zajedno sa optuženim Kučević Tasimom i optuženom Pjević Melihom, učestvuje u organizovanju prostitucije, pa je nakon ovog

dogovora u periodu od 01.09.2003.godine do 08.12.2003.godine, po osnovu usmenog dogovora sa optuženim Kučević Tasimom i optuženom Pjević Melihom i u periodu od 08.12.2003. godine do početka marta 2004. godine, kao osnivač samostalne ugostiteljske radnje pansion "Amerikan" – kao svoje djelatnosti zajedno sa drugim osobama, koje su zaposlili i sa kojima su se dogovorili optuženi Kučević Tasim i optužena Pjević Meliha, te zajedno sa osobama koje je sam zaposlio da obavljaju radnje koje se odnose na vršenje prostitucije, kao pripadnik organizovane grupe ljudi učestvovao u organizovanju prostitucije: B - državljanke Rumunije, C-državljanke Državne zajednice Srbije i Crne Gore, na način da su imenovane, u ugostiteljskom objektu "Mlin", plesom i druženjem uz koktel po cijeni od 6 KM do 10 KM nudile pružanje seksualnih usluga gostima, ugovarale i pružale seksualne usluge u prostorijama ugostiteljskog objekta hotel "Mlin" po cijenama 60 KM za pola sata, 120 KM za jedan sat pružanja seksualnih usluga i 400 KM za cijelu noć pružanja seksualnih usluga pri čemu je optuženi vršio obračun svih prihoda u ugostiteljskom objektu, te optuženom Kučević Tasimu i Pjević Melihi predavao ostvarene prihode, pri čemu je za sebe zadržao novčanu korist u neutvrđenom iznosu koju je kao naknadu dogovorio sa optuženim Kučević Tasimom i optuženom Pjević Melihom.

Dakle,

radnjama opisanim u činjeničnom opisu optužnice pod tačkom 5. kao pripadnik organizovane grupe ljudi pomagao organizatorima u organizovanju i vršenju prostitucije radi pribavljanja nezakonite imovinske koristi,

čime je počinio,

radnjama opisanim u tački 5. optužnice krivično djelo organizovani kriminal iz člana 250. stav 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, a u vezi sa:

- krivičnim djelom navođenje na prostituciju iz člana 210. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine,
- a sve u vezi sa članom 54. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine – produženo krivično djelo,

pa ga Sud na osnovu primjene navedenih zakonskih propisa, uz primjenu odredaba iz članova 39., 42. i 48. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine

OSUĐUJE

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 3 (tri) GODINE I 6 (šest) MJESECI

U skladu sa odredbom člana 188. stav 1. ZKP BiH, optuženi Zoran Trbara se obavezuje da naknadi troškove krivičnog postupka, čiju visinu će odrediti Sud posebnim rješenjem.

Na osnovu odredbe člana 198. stav 2. ZKP BiH, oštećena lica se sa eventualnim imovinskopравnim zahtjevom upućuju na parnicu.

IV

Optuženi Admir Fazlić

KRIV JE

Što je:

Kao dugogodišnji prijatelj i poznanik sa optuženim Kučević Tasimom, dogovorio se sa optuženim Kučević Tasimom, a zatim i sa optuženom Pjević Melihom, da će kao zaposlena osoba – poslovođa u njihovom ugostiteljskom objektu motel "Mlin" i "Nigh klub Amerikan" za ugovorenu novčanu naknadu, u korist optuženog Kučević Tasima i optužene Pjević Melihe organizovati, rukovoditi i nadzirati poslovanje ugostiteljskog objekta "Mlin" te organizovati, rukovoditi i nadzirati prostituciju, pa je nakon ovog dogovora, u periodu od maja 2003. godine do avgusta 2003. godine, kao zaposlena osoba – poslovođa u ugostiteljskom objektu motel "Mlin" i u ugostiteljskom objektu "Nigh klub Amerikan" zajedno sa drugim osobama koje su zaposlili i sa kojima su se dogovorili optuženi Kučević Tasim i optužena Pjević Meliha i zajedno sa osobama koje je sam zaposlio da obavljaju radnje koje se odnose na vršenje prostitucije, kao pripadnik organizovane grupe ljudi učestvovao u organizovanju prostitucije: B-državljanke Rumunije, C- državljanke Državne zajednice Srbije i Crne Gore, na način da su imenovane u ugostiteljskom objektu "Mlin", plesom i druženjem uz koktel po cijeni od 6 KM do 10 KM, nudile pružanje seksualnih usluga gostima, ugovarale i pružale seksualne usluge u prostorijama ugostiteljskog objekta hotel "Mlin" po cijenama 60 KM;

za pola sata, 120 KM za jedan sat pružanja seksualnih usluga i 400 KM za cijelu noć pružanja seksualnih usluga pri čemu je optuženi vršio obračun svih prihoda u ugostiteljskom objektu, te optuženom Kučević Tasimu i Pjević Melihi predavao ostvarene prihode, pri čemu je za sebe zadržao novčanu korist u neutvrđenom iznosu, koju je kao naknadu dogovorio sa optuženim Kučević Tasimom i optuženom Pjević Melihom.

Dakle,
radnjama opisanim u činjeničnom opisu optužnice pod tačkom 6., kao pripadnik organizovane grupe ljudi, pomagao organizatorima u organizovanju i vršenju prostitucije radi pribavljanja nezakonite imovinske koristi,

čime je počinio,
radnjama opisanim u tački 6. optužnice krivično djelo organizovani kriminal iz člana 250. stav 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, a u vezi sa:
- krivičnim djelom navođenje na prostituciju iz člana 210. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine,
- a sve u vezi sa članom 54. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine –
produženo krivično djelo,

pa ga Sud na osnovu primjene navedenih zakonskih propisa i uz primjenu odredaba iz članova 39., 42. i 48. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine

OSUĐUJE

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 3 (tri) GODINE I 6 (šest) MJESECI

U skladu sa odredbom člana 188. stav 1. ZKP BiH, optuženi Admir Fazlić se obavezuje da naknadi troškove krivičnog postupka, čiju visinu će odrediti Sud posebnim rješenjem.

Na osnovu odredbe člana 198. stav 2. ZKP BiH, oštećena lica se sa eventualnim imovinskopravnim zahtjevom upućuju na parnicu.

Optuženi Mirzet Đulović

KRIV JE

Što je:

Dogovorio sa optuženim Kučević Tasimom, optuženom Pjević Melihom i optuženim Spahić Enverom da će za ugovorenu novčanu naknadu po osnovu usmenog ugovora o radu u ugostiteljskom objektu motel "Mlin" obavljati poslove konobara koji se odnose na usluživanje gostiju, a zatim je pristao da za ugovorenu novčanu naknadu obavlja i druge poslove koji se odnose na prostituciju osoba ženskog spola i to: da uspostavlja kontakt između korisnika seksualnih usluga i djevojaka, da vodi evidenciju i naplatu korištenih seksualnih usluga iako je znao da izvršavanjem dogovorenih radnji pomaže Kučević Tasimu, Pjević Melihi i Spahić Enveru u organizovanju prostitucije, pa je nakon ovog dogovora u periodu od aprila 2004. godine do juna 2005. godine, zajedno sa drugim osobama sa kojima su se dogovorili optuženi Kučević Tasim, Pjević Meliha i Spahić Enver da obavljaju radnje koje se odnose na vršenje prostitucije, kao pripadnik organizovane grupe ljudi pomaganjem učestvovao u organizovanju prostitucije: B-državljanke Rumunije, C-državljanke Državne zajednice Srbije i Crne Gore, D-državljanke Rusije, E-državljanke Ukrajine, F-državljanke Ukrajine i G-državljanke Ukrajine na način da su imenovane u ugostiteljskom objektu "Mlin" plesom i druženjem uz koktel po cijeni od 6 KM do 10 KM nudile pružanje seksualnih usluga gostima, ugovarale i pružale seksualne usluge u prostorijama ugostiteljskog objekta hotel "Mlin" po cijenama 60 KM za pola sata, 120 KM za jedan sat pružanja seksualnih usluga i 400 KM za cijelu noć pružanja seksualnih usluga pri čemu je optuženi uspostavljao kontakt između korisnika seksualnih usluga i djevojaka, vodio evidenciju i naplatu korištenih seksualnih i drugih usluga pri čemu je za sve izvršene poslove odgovarao optuženima Kučević Tasimu, Pjević Melihi i Spahić Enveru, predavao sve ostvarene prihode, a pri tom za sebe pribavljao samo novčanu naknadu dogovorenu sa optuženim Kučević Tasimom, Pjević Melihom i Spahić Enverom.

Dakle,

radnjama opisanim u činjeničnom opisu optužnice pod tačkom 7., kao pripadnik organizovane grupe ljudi pomagao organizatoru i drugim

pripadnicima organizovane grupe ljudi u organizovanju i vršenju prostitucije radi pribavljanja nezakonite imovinske koristi,

čime je počinio,

radnjama opisanim u tački 7. optužnice krivično djelo organizovani kriminal iz člana 250. stav 4. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, a u vezi sa:

- krivičnim djelom navođenje na prostituciju iz člana 210. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine,
- a sve u vezi sa članom 54. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine – produženo krivično djelo, i u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine - pomaganje,

pa mu Sud na osnovu primjene navedenih zakonskih propisa i uz primjenu odredaba iz članova 39., 42., 48., 49. i 59. stav 3. i 4. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine izriče

UVJETNU OSUDU

Kojom mu se utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 11 (jedanaest) mjeseci i istovremeno određuje da se ova kazna neće izvršiti, ako optuženi Mirzet Đulović u roku od 3 (tri) godine od dana pravosnažnosti presude ne poćini novo krivično djelo.

U slučaju opoziva uvjetne osude, optuženom će se u skladu sa odredbom člana 56. KZ BiH u navedenu kaznu zatvora uračunati vrijeme, koje je optuženi proveo u pritvoru od 7.6.2005. godine do 4.10.2005. godine.

U skladu sa odredbom člana 188. stav 1. ZKP BiH, optuženi Mirzet Đulović se obavezuje da naknadi troškove krivičnog postupka, čiju visinu će odrediti Sud posebnim rješenjem.

Na osnovu odredbe člana 198. stav 2. ZKP BiH, oštećena lica se sa eventualnim imovinskopравnim zahtjevom upućuju na parnicu.

VI

Optuženi Nedžad Đulović

KRIV JE

Što je:

Dogovorio sa optuženim Kučević Tasimom, optuženom Pjević Melihom i optuženim Spahić Enverom da će za ugovorenu novčanu naknadu po osnovu usmenog ugovora o radu u ugostiteljskom objektu hotel "Mlin" obavljati poslove domara koji se odnose na održavanje objekta i poslove konobara koji se odnose na usluživanje gostiju, a zatim je pristao da za ugovorenu novčanu naknadu obavlja i druge poslove koji se odnose na prostituciju i to: da uspostavlja kontakt između korisnika seksualnih usluga i djevojaka, da vodi evidenciju i naplatu korištenih seksualnih usluga i da uništava dokaze o korištenju seksualnih usluga iako je znao da izvršavanjem dogovorenih radnji pomaže Kučević Tasimu, Pjević Melihi i Spahić Enveru u organizovanju prostitucije, pa je nakon ovog dogovora u periodu od aprila 2004. godine do juna 2005. godine, zajedno sa drugim osobama sa kojima su se dogovorili optuženi Kučević Tasim, Pjević Meliha i Spahić Enver da obavljaju radnje koje se odnose na vršenje prostitucije, kao pripadnik organizovane grupe ljudi pomaganjem učestvovao u organizovanju prostitucije: B-državljanke Rumunije, C-državljanke Državne zajednice Srbije i Crne Gore, D-državljanke Rusije, E-državljanke Ukrajine, F-državljanke Ukrajine i G-državljanke Ukrajine na način da su imenovane u ugostiteljskom objektu "Mlin", plesom i druženjem uz koktel po cijeni od 6 KM do 10 KM, nudile pružanje seksualnih usluga gostima, ugovarale i pružale seksualne usluge u prostorijama ugostiteljskog objekta hotel "Mlin" po cijenama 60 KM za pola sata, 120 KM za jedan sat pružanja seksualnih usluga i 400 KM za cijelu noć pružanja seksualnih usluga pri čemu je optuženi uspostavljao kontakt između korisnika seksualnih usluga i djevojaka, vodio evidenciju i naplatu korištenih seksualnih usluga i uništavao dokaze o korištenju seksualnih usluga pri čemu je za sve izvršene poslove odgovarao optuženima Kučević Tasimu, Pjević Melihi i Spahić Enveru, predavao sve ostvarene prihode, a pri tom za sebe pribavljao samo novčanu naknadu dogovorenu sa optuženim Kučević Tasimom, Pjević Melihom i Spahić Enverom.

Dakle,

radnjama opisanim u činjeničnom opisu optužnice pod tačkom 8. kao pripadnik organizovane grupe ljudi pomagao organizatoru i drugim pripadnicima organizovane grupe ljudi u organizovanju i vršenju prostitucije radi pribavljanja nezakonite imovinske koristi,

čime je počinio,

radnjama opisanim u tački 8. optužnice krivično djelo organizovani kriminal iz člana 250. stav 4. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, a u vezi sa:

- krivičnim djelom navođenje na prostituciju iz člana 210. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine,
- a sve u vezi sa članom 54. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine – produženo krivično djelo, i u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine - pomaganje,

pa mu Sud na osnovu primjene navedenih zakonskih propisa uz primjenu odredaba iz članova 39., 42., 48., 49. i 59. stav 3. i 4. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine izriče

UVJETNU OSUDU

Kojom mu se utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 11 (jedanaest) mjeseci i istovremeno određuje da se ova kazna neće izvršiti ako optuženi Nedžad Đulović u roku od 3 (tri) godine od dana pravosnažnosti presude ne počini novo krivično djelo.

U slučaju opoziva uvjetne osude, optuženom će se u skladu sa odredbom člana 56. KZ BiH, u navedenu kaznu zatvora uračunati vrijeme koje je optuženi proveo u pritvoru od 7.6.2005. godine do 4.10.2005. godine.

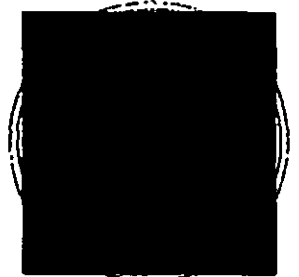
U skladu sa odredbom člana 188. stav 1. ZKP BiH, optuženi Nedžad Đulović se obavezuje da naknadi troškove krivičnog postupka, čiju visinu će odrediti Sud posebnim rješenjem.

Na osnovu odredbe člana 198. stav 2. ZKP BiH, oštećena lica se sa eventualnim imovinskoopravnim zahtjevom upućuju na parnicu.

VII

Optuženi Almir Šabić

KRIV JE

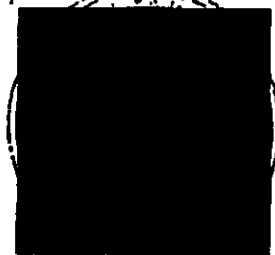

Što je,

Dogovorio sa optuženim Kučević Tasimom, optuženom Pjević Melihom i optuženim Spahić Enverom da će za ugovorenu novčanu naknadu po osnovu usmenog ugovora o radu u ugostiteljskom objektu hotel "Mlin" obavljati poslove osiguranja koji se odnose na osiguranje objekta i na održavanje reda u ugostiteljskom objektu, te poslove konobara koji se odnose na usluživanje gostiju, a zatim je pristao da za ugovorenu novčanu naknadu obavlja i druge poslove koji se odnose na prostituciju i to: da osigurava objekat i djevojke prilikom pružanja seksualnih usluga, da uspostavlja kontakt između korisnika seksualnih usluga i djevojaka, da vodi evidenciju i naplatu korištenih seksualnih usluga i da uništava dokaze o korištenju seksualnih usluga iako je znao da izvršavanjem dogovorenih radnji pomaže Kučević Tasimu, Pjević Melihi i Spahić Enveru u organizovanju prostitucije, pa je nakon ovog dogovora u periodu od kraja 2004. godine do početka 2005. godine, zajedno sa drugim osobama sa kojima su se dogovorili optuženi Kučević Tasim, Pjević Meliha i Spahić Enver da obavljaju radnje koje se odnose na vršenje prostitucije, kao pripadnik organizovane grupe ljudi pomaganjem učestvovao u organizovanju prostitucije: B-državljanke Rumunije, C-državljanke Državne zajednice Srbije i Crne Gore, D-državljanke Rusije, E-državljanke Ukrajine, F-državljanke Ukrajine i G-državljanke Ukrajine na način da su imenovane u ugostiteljskom objektu "Mlin", plesom i druženjem uz koktel po cijeni od 6 KM do 10 KM, nudile pružanje seksualnih usluga gostima, ugovarale i pružale seksualne usluge u prostorijama ugostiteljskog objekta hotel "Mlin" po cijenama 60 KM za pola sata, 120 KM za jedan sat pružanja seksualnih usluga i 400 KM za cijelu noć pružanja seksualnih usluga pri čemu je optuženi uspostavljao kontakt između korisnika seksualnih usluga i djevojaka, vodio evidenciju i naplatu korištenih seksualnih usluga i uništavao dokaze o korištenju seksualnih usluga pri čemu je za sve izvršene poslove odgovarao optuženima Kučević Tasimu, Pjević Melihi i Spahić Enveru, predavao sve ostvarene prihode, a pri tom za sebe pribavljao samo novčanu naknadu dogovorenu sa optuženim Kučević Tasimom, Pjević Melihom i Spahić Enverom.

Dakle,

radnjama opisanim u činjeničnom opisu optužnice pod tačkom 9. kao pripadnik organizovane grupe ljudi pomagao organizatoru i drugim pripadnicima organizovane grupe ljudi u organizovanju i vršenju prostitucije radi pribavljanja nezakonite imovinske koristi,

čime je počinio,

Radnjama opisanim u tački 9. optužnice, krivično djelo organizovani kriminal iz člana 250. stav 4. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, a u vezi sa:

- krivičnim djelom navođenje na prostituciju iz člana 210. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine,
- a sve u vezi sa članom 54. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine – produženo krivično djelo, i u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine - pomaganje,

pa mu Sud na osnovu primjene navedenih zakonskih propisa uz primjenu odredaba iz članova 39., 42., 48., 49. i 59. stav 3. i 4. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine izriče

UVJETNU OSUDU

Kojom mu se utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 11 (jedanaest) mjeseci i istovremeno određuje da se ova kazna neće izvršiti, ako optuženi Almir Šabić u roku od 3 (tri) godine od dana pravosnažnosti presude ne počinii novo krivično djelo.

U slučaju opoziva uvjetne osude, optuženom će se u skladu sa odredbom člana 56. KZ BiH u navedenu kaznu zatvora uračunati vrijeme koje je optuženi proveo u pritvoru od 7.6.2005. godine do 20.7.2005. godine.

U skladu sa odredbom člana 188. stav 1. ZKP BiH, optuženi Almir Šabić se obavezuje da naknadi troškove krivičnog postupka, čiju visinu će odrediti Sud posebnim rješenjem.

Na osnovu odredbe člana 198. stav 2. ZKP BiH, oštećena lica se sa eventualnim imovinskoopravnim zahtjevom upućuju na parnicu.

VIII

Optuženi Mirsad Mujkić

KRIV JE

Što je,

Dogovorio sa optuženim Kučević Tasimom, optuženom Pjević Melihom i optuženim Fazlić Admirom da će za ugovorenu novčanu naknadu po osnovu usmenog ugovora o radu u ugostiteljskom objektu hotel "Mlin" obavljati poslove osiguranja koji se odnose na osiguranje objekta i na održavanje reda u ugostiteljskom objektu i poslove konobara koji se odnose na usluživanje gostiju, a zatim je pristao da za ugovorenu novčanu naknadu obavlja i druge poslove koji se odnose na prostituciju i to: da osigurava objekat i djevojke prilikom pružanja seksualnih usluga, da uspostavlja kontakt između korisnika seksualnih usluga i djevojaka, da vodi evidenciju i naplatu korištenih seksualnih usluga i da uništava dokaze o korištenju seksualnih usluga iako je znao da izvršavanjem dogovorenih radnji pomaže Kučević Tasimu, Pjević Melihi i Fazlić Admiru u organizovanju prostitucije, pa je nakon ovog dogovora u periodu od maja 2003. godine do oktobra 2003.godine, zajedno sa drugim osobama sa kojima su se dogovorili optuženi Kučević Tasim, Pjević Meliha i Fazlić Admir da obavljaju radnje koje se odnose na vršenje prostitucije, kao pripadnik organizovane grupe ljudi, pomaganjem učestvovao u organizovanju prostitucije: B-državljanke Rumunije, C-državljanke Državne zajednice Srbije i Crne Gore, na način da su imenovane u ugostiteljskom objektu "Mlin" plesom i druženjem uz koktel po cijeni od 6 KM do 10 KM nudile pružanje seksualnih usluga gostima, ugovarale i pružale seksualne usluge u prostorijama ugostiteljskog objekta hotel "Mlin" po cijenama 60 KM za pola sata, 120 KM za jedan sat pružanja seksualnih usluga i 400 KM za cijelu noć pružanja seksualnih usluga pri čemu je optuženi uspostavljao kontakt između korisnika seksualnih usluga i djevojaka, vodio evidenciju i naplatu korištenih seksualnih usluga i uništavao dokaze o korištenju seksualnih usluga pri čemu je za sve izvršene poslove odgovarao optuženima Kučević Tasimu, Pjević Melihi i Fazlić Admiru, predavao sve ostvarene prihode, a pri tom za sebe pribavljao samo novčanu naknadu dogovorenu sa optuženim Kučević Tasimom, Pjević Melihom i Fazlić Admirom,

Dakle,

radnjama opisanim u činjeničnom opisu optužnice pod tačkom 10., kao pripadnik organizovane grupe ljudi, pomagao organizatoru i drugim pripadnicima organizovane grupe ljudi u organizovanju i vršenju prostitucije radi pribavljanja nezakonite imovinske koristi,

čime je počinio,
radnjama opisanim u tački 10. optužnice krivično djelo organizovani kriminal
iz člana 250. stav 4. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, a u vezi sa:
- krivičnim djelom navođenje na prostituciju iz člana 210. stav 1. Krivičnog
zakona Federacije Bosne i Hercegovine,
- a sve u vezi sa članom 54. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine –
produženo krivično djelo. i u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Bosne i
Hercegovine - pomaganje,

pa mu Sud na osnovu primjene navedenih zakonskih propisa uz primjenu
odredaba iz članova 39., 42., 48., 49. i 59. stav 3. i 4. Krivičnog zakona Bosne i
Hercegovine izriče

UVJETNU OSUDU

**Kojom mu se utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 11 (jedanaest) mjeseci
i istovremeno određuje da se ova kazna neće izvršiti, ako optuženi Mirsad
Mujkić u roku od 3 (tri) godine od dana pravosnažnosti presude ne poćini
novo krivićno djelo.**

U skladu sa odredbom člana 188. stav 1. ZKP BiH, optuženi Mirsad
Mujkić se obavezuje da naknadi troškove krivićnog postupka, ćiju visinu će
odrediti Sud posebnim rješenjem.

Na osnovu odredbe člana 198. stav 2. ZKP BiH, oštećena lica se sa
eventualnim imovinskopравnim zahtjevom upućuju na parnicu.

IX

Optuženi Edževit Gusinac

KRIV JE

Što je,

Dogovorio sa optuženim Kučević Tasimom, optuženom Pjević Melihom, optuženim Fazlić Admirom i optuženim Trbara Zoranom da će za ugovorenu novčanu naknadu po osnovu usmenog ugovora o radu u ugostiteljskom objektu hotel "Mlin" obavljati poslove konobara koji se odnose na usluživanje gostiju, a zatim je pristao da za ugovorenu novčanu naknadu obavlja i druge poslove koji se odnose na prostituciju i to: da uspostavlja kontakt između korisnika seksualnih usluga i djevojaka, da vodi evidenciju i naplatu korištenih seksualnih usluga i da uništava dokaze o korištenju seksualnih usluga iako je znao da izvršavanjem dogovorenih radnji pomaže Kučević Tasimu, Pjević Melihi, Fazlić Admiru i Trbara Zoranu u organizovanju prostitucije, pa je nakon ovog dogovora u periodu od maja 2003. do aprila 2004. godine, zajedno sa drugim osobama sa kojima su se dogovorili optuženi Kučević Tasim, Pjević Meliha, Fazlić Admir i Trbara Zoran da obavljaju radnje koje se odnose na vršenje prostitucije kao pripadnik organizovane grupe ljudi pomaganjem učestvovao u organizovanju prostitucije: B-državljanke Rumunije, C-državljanke Državne zajednice Srbije i Crne Gore, na način da su imenovane u ugostiteljskom objektu "Mlin", plesom i druženjem uz koktel po cijeni od 6 KM do 10 KM, nudile pružanje seksualnih usluga gostima, ugovarale i pružale seksualne usluge u prostorijama ugostiteljskog objekta hotel "Mlin" po cijenama 60 KM za pola sata, 120 KM za jedan sat pružanja seksualnih usluga i 400 KM za cijelu noć pružanja seksualnih usluga pri čemu je optuženi uspostavljao kontakt između korisnika seksualnih usluga i djevojaka, vodio evidenciju i naplatu korištenih seksualnih usluga i uništavao dokaze o korištenju seksualnih usluga pri čemu je za sve izvršene poslove odgovarao optuženima Kučević Tasimu, Pjević Melihi, Fazlić Admiru i Trbara Zoranu predavao sve ostvarene prihode, a pri tom za sebe pribavljao samo novčanu naknadu dogovorenu sa optuženim Kučević Tasimom i Pjević Melihom,

Dakle,

radnjama opisanim u činjeničnom opisu optužnice pod tačkom 11. kao pripadnik organizovane grupe ljudi pomagao organizatoru i drugim pripadnicima organizovane grupe ljudi u organizovanju i vršenju prostitucije radi pribavljanja nezakonite imovinske koristi,

čime je počinio,

radnjama opisanim u tački 11. optužnice krivično djelo organizovani kriminal iz člana 250. stav 4. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, a u vezi sa:

U periodu od 17. avgusta 2002. godine, kada je optuženi Tasim Kučević počeo sa izdržavanjem kazne zatvora u Kazneno-popravnom zavodu Tuzla, pa do 4.

juna 2005. godine, u kojem periodu izdržavanja kazne, u Motelu „Mlin“, pružali smještaj i utočište osobama ženskog spola u cilju iskorištavanja osoba ženskog spola putem prostitucije i drugih oblika seksualnog iskorištavanja osoba ženskog spola.

a) Optuženi Tasim Kučević i Meliha Pjević dogovorili sa Kučević Mustafom, te sa optuženima Spahić Enverom, Trbara Zoranom i Fazlić Admirom da seksualno iskorištavaju osobe ženskog spola i druge oblike seksualnog iskorištavanja osoba ženskog spola, a takođe, dogovarali sa optuženim Đulović Mirzetom, Đulović Nedžadom, Šabić Almirom, Mujkić Mirsadom i Gusinac Edževitom da oni kao zaposleni radnici na poslovima konobara, osiguranja i domara, osim zakonom dopuštenih poslova koji obuhvataju njihova radna mjesta, obavljaju i poslove koji se odnose na seksualno iskorištavanje i druge oblike seksualnog iskorištavanja osoba ženskog spola.

b) Optuženi Tasim Kučević i Meliha Pjević organizovali sa drugim njima poznatim osobama, da im pomažu u vrbovanju osoba ženskog spola i da im pomažu u osiguranju zakonitog boravka osoba ženskog spola na području Bosne i Hercegovine; obmanom i prevarom-obećanjem zaposlenja namamili osobe ženskog spola da napuste prebivalište u svojim državama radi zaposlenja u državama u kojima nemaju državljanstvo i u kojima nemaju stalno prebivalište i koje su vrbovali da pružaju seksualne usluge za novac; za novac kupovali osobe ženskog spola, osiguravali ilegalno prebacivanje tih osoba u Bosnu i Hercegovinu i osiguravali zakonit boravak tim osobama na području Bosne i Hercegovine podnošenjem molbi za sticanje azila u Bosni i Hercegovini, sve sa ciljem iskorištavanja prostitucije i drugih oblika seksualnog iskorištavanja tih osoba.

c) Obmanjivali i varali osobe ženskog spola, vrbovali radi pružanja seksualnih usluga za novac u ugostiteljskom objektu Motel „Mlin“, a posebno: B-državljanke Rumunije, C-državljanke Državne zajednice Srbije i Crne Gore, D-državljanke Rusije, E-državljanke Ukrajine, F-državljanke Ukrajine, G-državljanke Ukrajine, Irinu Lunovu-državljanke Ukrajine, Larisu Sultan-državljanke Moldavije, izvjesnu Đinu-državljanke Rumunije, izvjesnu Natašu-državljanke Moldavije, izvjesnu Galju-državljanke Moldavije i izvjesnu Želju-državljanke Rusije.

Te da su tako:

Optuženi Tasim Kučević i optužena Meliha Pjević zajedno organizovali grupu ljudi u smislu člana 1. stav 19. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine radi vrbovanja osoba ženskog spola u cilju iskorištavanja putem prostitucije i drugih oblika seksualnog iskorištavanja osoba ženskog spola, vrbovali određeni broj osoba ženskog spola u cilju iskorištavanja prostitucije i drugih oblika seksualnog iskorištavanja radi sticanja dobiti.

U periodu od 17.08.2002. do 04.06.2005. godine novčana sredstva koja su ostvarili prostitucijom osoba ženskog spola pružanjem seksualnih usluga za novac kako je to opisano u tački 1. optužnice i novčana sredstva ostvarena vršenjem registrovane ugostiteljske djelatnosti svog preduzeća "Eurokuč" d.o.o. usluživanjem gostiju alkoholnim i bezalkoholnim pićem, toplim i hladnim napitcima, organizovanom prodajom koktela i vršenjem registrovane djelatnosti svog preduzeća "Eurokuč" d.o.o. upotrijebili u dograđivanje i povećavanje vrijednosti vlastite imovine - građevinskog objekta izgrađenog na k.č. broj 1557/16, 1557/23 i 1557/24 upisanih u ZK ulošku broj 1754 KO Husino, opština Tuzla, kao vlasništvo optuženog Kučević Tasima u kojem je smješteno preduzeće "Eurokuč" d.o.o. sa poslovnim jedinicama motel "Mlin" i "Night klub Amerikan", koje su osnovali optuženi Kučević Tasim i optužena Pjević, kao i u kupovinu nekretnina označenih kao: kč.br.2203/1n.pr. (st.pr.kč.br.2630/1) zvana "Rijeka" kuća i zgrada u površini od 38 m2 i dvorište-šuma u površini od 493 m2 i kč.br.2204/2n.pr. (st.pr.kč.br.2629/11) zvana "Rijeka" livada III klase u površini od 728 m2 obje upisane u pl.br.933 K.O. Šerići i ZK ul. 2097 K.O. Priluk sa dijelom 1/1 kao vlasništvo optuženog Kučević Tasima,

Čime bi počinili,
radnjama opisanim u činjeničnom opisu optužnice pod tačkom 1.-djelimično i tačkom 3. izmijenjene optužnice krivično djelo trgovina ljudima iz člana 186. stav 1. Krivičnog zakona BiH, međunarodno vrbovanje radi vršenja prostitucije iz člana 187. stav 1. Krivičnog zakona BiH i krivično djelo pranje novca iz člana 209. stav 2. Krivičnog zakona BiH.

Na osnovu člana 189. stav 1. ZKP BiH troškovi krivičnog postupka u oslobađajućem dijelu presude u odnosu na optužene padaju na teret budžetskih sredstava Suda.

XI

Optuženi Enver Spahić – sam

Na osnovu člana 284. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine

OSLOBAĐA SE OD OPTUŽBE

Da je:

Organizovao, rukovodio i nadzirao seksualno iskorištavanje osoba ženskog spola za novac i druge oblike seksualnog iskorištavanja osoba ženskog spola, kao pripadnik organizovane grupe ljudi učestvovao u organizovanju i iskorištavanju putem prostitucije i drugih oblika seksualnog iskorištavanja osoba ženskog spola, a zasigurno: B-državljanke Rumunije, C-državljanke Državne zajednice Srbije i Crne Gore, D-državljanke Rusije, E-državljanke Ukrajine, F-državljanke Ukrajine, G-državljanke Ukrajine, Irinu Lunovu-državljanke Ukrajine, Larisu Sultan-državljanke Moldavije, izvjesnu Đinu-državljanke Rumunije, izvjesnu Natašu-državljanke Moldavije, izvjesnu Galju-državljanke Moldavije i izvjesnu Željku-državljanke Rusije.

Čime bi počinio:

radnjama opisanim u dijelu tačke 4. izmijenjene optužnice krivično djelo trgovina ljudima iz člana 186. stav 1. Krivičnog zakona BiH, međunarodno vrbovanje radi vršenja prostitucije iz člana 187. stav 1. Krivičnog zakona BiH.

Na osnovu člana 189. stav 1. ZKP BiH troškovi krivičnog postupka u oslobođajućem dijelu presude u odnosu na optužene padaju na teret budžetskih sredstava Suda.

XII

Optuženi Zoran Trbara – sam

Na osnovu člana 284. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine

OSLOBAĐA SE OD OPTUŽBE

Da je:

Organizovao, rukovodio i nadzirao seksualno iskorištavanje osoba ženskog spola za novac i druge oblike seksualnog iskorištavanja osoba ženskog spola, kao pripadnik organizovane grupe ljudi učestvovao u organizovanju i iskorištavanju putem prostitucije i drugih oblika seksualnog iskorištavanja osoba ženskog spola, a zasigurno: B-državljanke Rumunije, C-državljanke Državne zajednice Srbije i Crne Gore, D-državljanke Rusije, E-državljanke Ukrajine, F-državljanke Ukrajine, G-državljanke Ukrajine, Irinu Lunovu-državljanke Ukrajine, Larisu Sultan-državljanke Moldavije, izvjesnu Đinu-državljanke Rumunije, izvjesnu Natašu-državljanke Moldavije, izvjesnu Galju-državljanke Moldavije i izvjesnu Želju-državljanke Rusije.

Čime bi počinio:

radnjama opisanim u dijelu tačke 4. izmijenjene optužnice krivično djelo trgovina ljudima iz člana 186. stav 1. Krivičnog zakona BiH i međunarodno vrbovanje radi vršenja prostitucije iz člana 187. stav 1. Krivičnog zakona BiH.

Na osnovu člana 189. stav 1. ZKP BiH troškovi krivičnog postupka u oslobađajućem dijelu presude u odnosu na optužene padaju na teret budžetskih sredstava Suda.

XIII

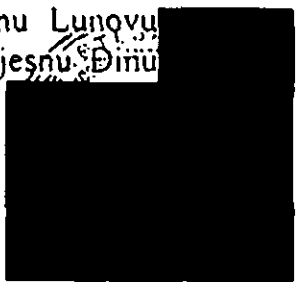
Optuženi Admir Fazlić - sam

Na osnovu člana 284. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine

OSLOBAĐA SE OD OPTUŽBE

Da je:

Organizovao, rukovodio i nadzirao seksualno iskorištavanje osoba ženskog spola za novac i druge oblike seksualnog iskorištavanja osoba ženskog spola, kao pripadnik organizovane grupe ljudi učestvovao u organizovanju i iskorištavanju putem prostitucije i drugih oblika seksualnog iskorištavanja osoba ženskog spola, a zasigurno: B-državljanke Rumunije, C-državljanke Državne zajednice Srbije i Crne Gore, D-državljanke Rusije, E-državljanke Ukrajine, F-državljanke Ukrajine, G-državljanke Ukrajine, Irinu Lunovu-državljanke Ukrajine, Larisu Sultan-državljanke Moldavije, izvjesnu Đinu

državljanke Rumunije, izvjesnu Natašu-državljanke Moldavije, izvjesnu Galju-državljanke Moldavije i izvjesnu Želju-državljanke Rusije.

Čime bi počinio:

radnjama opisanim u dijelu tačke 4. izmijenjene optužnice krivično djelo trgovina ljudima iz člana 186. stav 1. Krivičnog zakona BiH i međunarodno vrbovanje radi vršenja prostitucije iz člana 187. stav 1. Krivičnog zakona BiH.

Na osnovu člana 189. stav 1. ZKP BiH troškovi krivičnog postupka u oslobođajućem dijelu presude u odnosu na optužene padaju na teret budžetskih sredstava Suda.

XIV

Optuženi Mirzet Đulović – sam

Na osnovu člana 284. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine

OSLOBAĐA SE OD OPTUŽBE

Da je:

Pristao da obavlja poslove koji se odnose na seksualno iskorištavanje osoba ženskog spola i druge oblike seksualnog iskorištavanja osoba ženskog spola, učestvovao u organizovanju i iskorištavanju putem prostitucije i drugog oblika seksualnog iskorištavanja: B-državljanke Rumunije, C-državljanke Državne zajednice Srbije i Crne Gore, D-državljanke Rusije, E-državljanke Ukrajine, F-državljanke Ukrajine i G-državljanke Ukrajine, Irinu Lunovu-državljanke Ukrajine, Larisu Sultan-državljanke Moldavije, izvjesnu Đinu-državljanke Rumunije, izvjesnu Natašu-državljanke Moldavije, izvjesnu Galju-državljanke Moldavije i izvjesnu Želju-državljanke Rusije.

Čime bi počinio:

radnjama opisanim u dijelu tačke 7. izmijenjene optužnice krivično djelo trgovina ljudima iz člana 186. stav 1. Krivičnog zakona BiH i međunarodno vrbovanje radi vršenja prostitucije iz člana 187. stav 1. Krivičnog zakona BiH.

Na osnovu člana 189. stav 1. ZKP BiH troškovi krivičnog postupka u oslobađajućem dijelu presude u odnosu na optužene padaju na teret budžetskih sredstava Suda.

XV

Optuženi nedžad Đulović – sam

Na osnovu člana 284. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine

OSLOBAĐA SE OD OPTUŽBE

Da je:

Pristao da obavlja poslove koji se odnose na seksualno iskorištavanje osoba ženskog spola i druge oblike seksualnog iskorištavanja osoba ženskog spola, učestvovao u organizovanju i iskorištavanju putem prostitucije i drugog oblika seksualnog iskorištavanja: B-državljanke Rumunije, C-državljanke Državne zajednice Srbije i Crne Gore, D-državljanke Rusije, E-državljanke Ukrajine, F-državljanke Ukrajine, G-državljanke Ukrajine, Irinu Lunovu-državljanke Ukrajine, Larisu Sultan-državljanke Moldavije, izvjesnu Đinu-državljanke Rumunije, izvjesnu Natašu-državljanke Moldavije, izvjesnu Galju-državljanke Moldavije i izvjesnu Želju-državljanke Rusije.

Čime bi počinio:

radnjama opisanim u dijelu tačke 8. izmijenjene optužnice krivično djelo trgovina ljudima iz člana 186. stav 1. Krivičnog zakona BiH i međunarodno vrbovanje radi vršenja prostitucije iz člana 187. stav 1. Krivičnog zakona BiH.

Na osnovu člana 189. stav 1. ZKP BiH troškovi krivičnog postupka u oslobađajućem dijelu presude u odnosu na optužene padaju na teret budžetskih sredstava Suda.

XVI

Optuženi Almir Šabić – sam

Na osnovu člana 284. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine

OSLOBAĐA SE OD OPTUŽBE

Da je:

Pristao da obavlja poslove koji se odnose na seksualno iskorištavanje osoba ženskog spola i druge oblike seksualnog iskorištavanja osoba ženskog spola, učestvovao u organizovanju i iskorištavanju putem prostitucije i drugog oblika seksualnog iskorištavanja: B-državljanke Rumunije, C-državljanke Državne zajednice Srbije i Crne Gore, D-državljanke Rusije, E-državljanke Ukrajine, F-državljanke Ukrajine, G-državljanke Ukrajine, Irinu Lunovu-državljanke Ukrajine, Larisu Sultan-državljanke Moldavije, izvjesnu Đinu-državljanke Rumunije, izvjesnu Natašu-državljanke Moldavije, izvjesnu Galju-državljanke Moldavije i izvjesnu Želju-državljanke Rusije.

Čime bi počinio:

radnjama opisanim u dijelu tačke 9. izmijenjene optužnice počinio krivično djelo trgovina ljudima iz člana 186. stav 1. Krivičnog zakona BiH i međunarodno vrbovanje radi vršenja prostitucije iz člana 187. stav 1. Krivičnog zakona BiH.

Na osnovu člana 189. stav 1. ZKP BiH troškovi krivičnog postupka u oslobađajućem dijelu presude u odnosu na optužene padaju na teret budžetskih sredstava Suda.

XVII

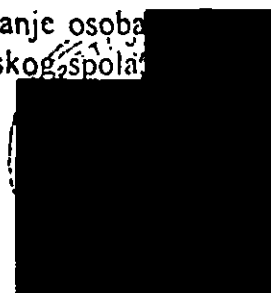
Optuženi Mirsad Mujkić - sam

Na osnovu člana 284. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine

OSLOBAĐA SE OD OPTUŽBE

Da je:

Pristao da obavlja poslove koji se odnose na seksualno iskorištavanje osoba ženskog spola i druge oblike seksualnog iskorištavanja osoba ženskog spola

učestvovao u organizovanju i iskorištavanju putem prostitucije i drugog oblika seksualnog iskorištavanja: B-državljanke Rumunije, C-državljanke Državne zajednice Srbije i Crne Gore, D-državljanke Rusije, E-državljanke Ukrajine, F-državljanke Ukrajine, G-državljanke Ukrajine, Irinu Lunovu-državljanke Ukrajine, Larisu Sultan-državljanke Moldavije, izvjesnu Đinu-državljanke Rumunije, izvjesnu Natašu-državljanke Moldavije, izvjesnu Galju-državljanke Moldavije i izvjesnu Želju-državljanke Rusije.

Čime bi počinio:

radnjama opisanim u dijelu tačke 10. izmijenjene optužnice krivično djelo trgovina ljudima iz člana 186. stav 1. Krivičnog zakona BiH i međunarodno vrbovanje radi vršenja prostitucije iz člana 187. stav 1. Krivičnog zakona BiH.

Na osnovu člana 189. stav 1. ZKP BiH troškovi krivičnog postupka u oslobađajućem dijelu presude u odnosu na optužene padaju na teret budžetskih sredstava Suda.

XVIII

Optuženi Edževit Gusinac – sam

Na osnovu člana 284. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine

OSLOBAĐA SE OD OPTUŽBE

Da je:

Pristao da obavlja poslove koji se odnose na seksualno iskorištavanje osoba ženskog spola i druge oblike seksualnog iskorištavanja osoba ženskog spola, učestvovao u organizovanju i iskorištavanju putem prostitucije i drugog oblika seksualnog iskorištavanja: B.-državljanke Rumunije, C-državljanke Državne zajednice Srbije i Crne Gore, D-državljanke Rusije, E-državljanke Ukrajine, F-državljanke Ukrajine, G-državljanke Ukrajine, Irinu Lunovu-državljanke Ukrajine, Larisu Sultan-državljanke Moldavije, izvjesnu Đinu-državljanke Rumunije, izvjesnu Natašu-državljanke Moldavije, izvjesnu Galju-državljanke Moldavije i izvjesnu Želju-državljanke Rusije.

Čime bi počinio:

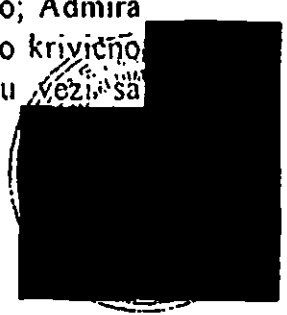

radnjama opisanim u dijelu tačke 11. izmijenjene optužnice krivično djelo trgovina ljudima iz člana 186. stav 1. Krivičnog zakona BiH i međunarodno vrbovanje radi vršenja prostitucije iz člana 187. stav 1. Krivičnog zakona BiH.

Na osnovu člana 189. stav 1. ZKP BiH troškovi krivičnog postupka u oslobađajućem dijelu presude u odnosu na optužene padaju na teret budžetskih sredstava Suda.

O b r a z l o ž e n j e

Tužilaštvo Bosne i Hercegovine, svojom optužnicom broj: KT-228/05 od 17.3.2006. godine, koja je potvrđena dana 22.3.2006. godine, te izmijenjena dana 24.5.2007. godine, optužilo je optuženog Tasima Kučevića radnjama opisanim u izmijenjenoj optužnici, da je počinio krivično djelo organizovani kriminal iz člana 250. stav 3. KZ BiH, u vezi sa krivičnim djelima trgovina ljudima iz člana 186. stav 1. KZ BiH, međunarodno vrbovanje radi vršenja prostitucije iz člana 187. stav 1. KZ BiH i krivičnim djelom navođenje na prostituciju iz člana 210. stav 1. KZ FBiH, krivično djelo poreska utaja iz člana 273. stav 1. KZ FBiH, krivično djelo pranje novca iz člana 209. stav 2. KZ BiH, a sva krivična djela u vezi sa članom 53. KZ BiH – sticaj krivičnih djela i u vezi sa članom 54. KZ BiH – produženo krivično djelo; Envera Spahića da je radnjama opisanim u izmijenjenoj optužnici počinio krivično djelo organizovani kriminal iz člana 250. stav 1. KZ BiH, u vezi sa krivičnim djelima trgovina ljudima iz člana 186. stav 1. KZ BiH, međunarodno vrbovanje radi vršenja prostitucije iz člana 187. stav 1. KZ BiH i krivičnim djelom navođenje na prostituciju iz člana 210. stav 1. KZ FBiH, a sva krivična djela u vezi sa članom 53. KZ BiH – sticaj krivičnih djela i u vezi sa članom 54. KZ BiH – produženo krivično djelo; Zorana Trbaru da je radnjama opisanim u izmijenjenoj optužnici počinio krivično djelo organizovani kriminal iz člana 250. stav 1. KZ BiH, u vezi sa krivičnim djelima trgovina ljudima iz člana 186. stav 1. KZ BiH, međunarodno vrbovanje radi vršenja prostitucije iz člana 187. stav 1. KZ BiH i krivičnim djelom navođenje na prostituciju iz člana 210. stav 1. KZ FBiH, a sva krivična djela u vezi sa članom 53. KZ BiH – sticaj krivičnih djela i u vezi sa članom 54. KZ BiH – produženo krivično djelo; Admira Fazlića da je radnjama opisanim u izmijenjenoj optužnici počinio krivično djelo organizovani kriminal iz člana 250. stav 1. KZ BiH, u vezi sa

krivičnim djelima trgovina ljudima iz člana 186. stav 1. KZ BiH, međunarodno vrbovanje radi vršenja prostitucije iz člana 187. stav 1. KZ BiH i krivičnim djelom navođenje na prostituciju iz člana 210. stav 1. KZ FBiH, a sva krivična djela u vezi sa članom 53. KZ BiH – sticaj krivičnih djela i u vezi sa članom 54. KZ BiH – produženo krivično djelo; Mirzeta Đulovića da je radnjama opisanim u izmijenjenoj optužnici počinio krivično djelo organizovani kriminal iz člana 250. stav 4. KZ BiH, u vezi sa krivičnim djelima trgovina ljudima iz člana 186. stav 1. KZ BiH, međunarodno vrbovanje radi vršenja prostitucije iz člana 187. stav 1. KZ BiH i krivičnim djelom navođenje na prostituciju iz člana 210. stav 1. KZ FBiH, a sva krivična djela u vezi sa članom 53. KZ BiH – sticaj krivičnih djela i u vezi sa članom 54. KZ BiH – produženo krivično djelo, te u vezi sa članom 31. KZ BiH - pomaganje; Nedžada Đulovića da je radnjama opisanim u izmijenjenoj optužnici počinio krivično djelo organizovani kriminal iz člana 250. stav 4. KZ BiH, u vezi sa krivičnim djelima trgovina ljudima iz člana 186. stav 1. KZ BiH, međunarodno vrbovanje radi vršenja prostitucije iz člana 187. stav 1. KZ BiH i krivičnim djelom navođenje na prostituciju iz člana 210. stav 1. KZ FBiH, a sva krivična djela u vezi sa članom 53. KZ BiH – sticaj krivičnih djela i u vezi sa članom 54. KZ BiH – produženo krivično djelo, te u vezi sa članom 31. KZ BiH - pomaganje; Almira Šabića da je radnjama opisanim u izmijenjenoj optužnici počinio krivično djelo organizovani kriminal iz člana 250. stav 4. KZ BiH, u vezi sa krivičnim djelima trgovina ljudima iz člana 186. stav 1. KZ BiH, međunarodno vrbovanje radi vršenja prostitucije iz člana 187. stav 1. KZ BiH i krivičnim djelom navođenje na prostituciju iz člana 210. stav 1. KZ FBiH, a sva krivična djela u vezi sa članom 53. KZ BiH – sticaj krivičnih djela i u vezi sa članom 54. KZ BiH – produženo krivično djelo, te u vezi sa članom 31. KZ BiH - pomaganje; Mirsada Mujkića da je radnjama opisanim u izmijenjenoj optužnici počinio krivično djelo organizovani kriminal iz člana 250. stav 4. KZ BiH, u vezi sa krivičnim djelima trgovina ljudima iz člana 186. stav 1. KZ BiH, međunarodno vrbovanje radi vršenja prostitucije iz člana 187. stav 1. KZ BiH i krivičnim djelom navođenje na prostituciju iz člana 210. stav 1. KZ FBiH, a sva krivična djela u vezi sa članom 53. KZ BiH – sticaj krivičnih djela i u vezi sa članom 54. KZ BiH – produženo krivično djelo, te u vezi sa članom 31. KZ BiH - pomaganje; Edževita Gusinca da je radnjama opisanim u izmijenjenoj optužnici počinio krivično djelo organizovani kriminal iz člana 250. stav 4. KZ BiH, u vezi sa krivičnim djelima trgovina ljudima iz člana 186. stav 1. KZ BiH, međunarodno vrbovanje radi vršenja prostitucije iz člana 187. stav 1. KZ BiH i krivičnim djelom navođenje na prostituciju iz člana 210. stav 1. KZ

FBiH, a sva krivična djela u vezi sa članom 53. KZ BiH – sticaj krivičnih djela i u vezi sa članom 54. KZ BiH – produženo krivično djelo, te u vezi sa članom 31. KZ BiH – pomaganje.

Optuženici su se pred sudijom za prethodno saslušanje, dana 26.4.2006. godine, izjasnili da nisu krivi za krivična djela navedena u optužnici, osim optuženog Zorana Trbare, koji je izjavio da se osjeća krivim za pojedine činjenične okolnosti, ali ne i za pravnu kvalifikaciju.

Procesna pitanja

Na ročištu održanom dana 21.6.2006. godine branilac se žalio da tužilac nije postupio po zahtjevu Suda od 8.6.2006. godine da napravi spisak dokaza i podnese ga pet dana prije glavnog pretresa.

Sud mu je dozvolio da usmeno pojasni svrhu ispitivanja navedenih svjedoka i dokumenata. I pored toga što je usmeno obrazloženje bilo izuzetno sažeto, Sud je smatrao da je ono bilo dovoljno za procjenu važnosti ispitivanja predloženih svjedoka da bi se izbjeglo dugotrajno i beskorisno ispitivanje.

Sud je odbio prigovor odbrane da nije odobreno pet dana za izjašnjenje uz obrazloženje da pravo na odbranu neće biti narušeno jer optuženi još uvijek imaju pravo da ulažu prigovore tokom ispitivanja svjedoka i izvode vlastite dokaze. Svrha naredbe od 8.6.2006. godine nije bila da učvrsti pravo na odbranu koje je zagarantovano Zakonom o krivičnom postupku, nego samo da pomogne Sudu da na racionalan način organizuje dokazni postupak. To je u osnovi postignuto usmenim izlaganjem tužioca, iako ono nije bilo toliko detaljno kako se očekivalo.

U vezi sa prijedlogom odbrane da se ukine naredba sudije za prethodni postupak od 27.3.2006. godine, Sud je potvrdio takvu odluku. Time su mjere zaštite putem iskrivljenja glasa i slike odobrene kao i dužnost tužioca da objelodani lične podatke svjedoka najmanje 15 dana prije njihovog svjedočenja na glavnom pretresu.

Odluka Suda se zasniva na činjenici da razlozi za zaštitu svjedoka još postoje zbog prirode krivičnih djela i njihovog položaja kao žrtava.

Na ročištu od 22.6.2006. godine tužilac je tražio da se odobre mjere zaštite za svjedoke koji su djelovali kao policijski službenici tokom istrage protiv optuženih. Sud nije odobrio mjere zato što tužilac nije naveo nijedan konkretan razlog zbog kojeg bi zaštita bila opravdana, a što propisuje član 3. Zakona o zaštiti svjedoka.

Međutim, bilo je realno vjerovati da bi profesionalni položaj policajaca uključenih u istragu bio narušen ako bi njihov identitet bio poznat javnosti. Stoga je, prema članu 235. ZKP, Sud naredio isključenje javnosti tokom ispitivanja svjedoka koji su u optužnici navedeni kao „Lora 1“ do „Lora 6“.

Na ročištu održanom 10.7.2006. godine, nakon što je saslušao stranc, Sud je odlučio da isključi javnost, te tako odobrio prijedlog tužioca. Sud je naročito smatrao da osnovi za isključenje javnosti iz člana 235. ZKP još postoje zbog potrebe da se zaštite interesi svjedoka. Samo je posmatraču OSCE-a dozvoljeno da prisustvuje suđenju.

Tužilac je takođe tražio da svjedoci budu zaštićeni tako što će biti saslušani putem video linka i imati pravnu pomoć tokom ispitivanja. Nakon što je saslušao strane, Sud je odobrio mjeru ispitivanja (i unakrsnog ispitivanja) svjedoka putem video linka zbog toga što bi, realno, zbog prirode krivičnih djela prisustvo svjedoka u sudnici moglo biti problematično za njihovo psihičko stanje. Međutim, nije odobren zahtjev za pravnu pomoć svjedoku s obzirom da tužilac nije naveo konkretne razloge za to.

Na istom ročištu, nakon što je počelo ispitivanje prvog svjedoka, odbrana se požalila da svjedoci tokom ispitivanja čitaju dokument koji odbrani nije poznat.

Nakon provjere u prostoriji za svjedoke Sud i strane su ustanovili da svjedok posjeduje zapisnik sa ispitivanja u Tužilaštvu od 4.7.2006. godine koji nije bio dostavljen odbrani. Prikazan je video-zapis ispitivanja u prisustvu strana i Suda.

Nakon što je saslušao strane Sud je zaključio da svjedokinja nije čitala dokument koji je imala pred sobom na stolu u prostoriji za svjedoke. Ovaj zaključak je donesen na osnovu video zapisa ispitivanja koji je jasno pokazao da je ona odgovarala na pitanja bez konsultovanja dokumenta koji je jednostavno stavljen na sto.

S druge strane, Sud je odobrio zahtjev odbrane da joj se da dovoljno vremena da pročita zapisnik o ispitivanju od 4.7.2006. godine. Sud je zasnovao ovu odluku na činjenici da akuzatorni princip zahtijeva da sve što tužilac poduzima mora biti objelodanjeno odbrani bez obzira u kojoj se fazi postupka to poduzima, znači čak i nakon potvrđivanja optužnice. Za odbranu je zaista korisno da bude upoznata sa zapisnikom sa posljednjeg ispitivanja svjedoka od strane tužioca da bi na ispravan način pratila direktno ispitivanje

od strane tužioca i pripremila unakrsno ispitivanje u smislu pravičnog suđenja. Stoga je suđenje odgođeno do 14. jula.

Na ročištu održanom 17.7.2006. godine, gospodin Balijagić, branilac optuženog Kučevića, tražio je da mu se dozvoli da otkrije podatke o svjedoku koji je ispitan bez prisustva javnosti.

Nakon što je saslušao mišljenja ostalih strana, Sud je odbio ovaj zahtjev zato što je još postojala potreba za zaštitom svjedoka budući da se okolnosti nisu promijenile u međuvremenu. Dozvoljeno je posmatraču UNHCR-a da prisustvuje ispitivanju.

Na istom ročištu strane su raspravile pitanje pismene izjave svjedoka od 4.7.2006. godine.

Prema braniocima, ta izjava nije prihvatljiva jer je data pred tužiocem nakon što je podnesen zahtjev za njegovo izuzeće i nakon isteka roka od šest mjeseci za istragu. Oni su se takođe pozvali na sudsku praksu MKSJ-a i mišljenje OSCE-a.

Tužilac je odgovorio da ZKP ne zabranjuje prikupljanje dokaza nakon potvrđivanja optužnice.

Sud je uzeo u obzir da izjava od 4.7.2006. godine nije navedena u optužnici kako propisuje član 227. ZKP, da je izjava odbrani bila nepoznata do ročišta na kojem je svjedok trebao biti saslušan i da je odbrana slučajno otkrila izjavu. Stoga je Sud zaključio da je pravo na odbranu narušeno i da se pismeni iskaz ne može prihvatiti kao dokaz. Naknadno je vraćena tužiocu.

Nakon što je saslušao strane u postupku Sud je takođe izvršio kontrolu pritvora protiv optuženog Kučevića imajući u vidu da se ništa nije promijenilo u protekla dva mjeseca, kao što je jasno naznačeno u rješenju iz spisa. Osim toga, optuženi Kučević je tražio da ostane u pritvoru.

Konačno, strane su se izričito složile da se suđenje odgodi do druge polovine avgusta. Prije odgađanja ročišta, vijeće je zatražilo od svjedokinje Rumunke da bude saslušana na sljedećem ročištu ukoliko razumije i govori službene jezike Suda (član 8. ZKP), na što je ona jasno odgovorila potvrdno. Takođe je razjašnjeno da se dijalog koji se čuo između svjedoka i nepoznate osobe jednostavno odnosio na tehnička pitanja svjedočenja iz odvojene prostorije te da se vodio sa tehničarem Suda.

Na ročištu održanom 23.8.2006. godine, na početku unakrsnog ispitivanja gospodin Kreho se žalio da je tužilac odbrani dostavio samo dio

Knjige stranih gostiju koja je navedena kao materijalni dokaz Tužilaštva. Stoga je gospodin Kreho zatražio da tužilac odbrani dostavi cijelu knjigu. Ostali branioci su se pridružili ovom prigovoru.

Tužilac je odgovorio da su stranice koje nedostaju prazne, da ovaj prigovor nije iznesen ranije iako su materijalni dokazi nabrojani u optužnici i da su, u svakom slučaju, materijalni dokazi dostupni u njegovoj kancelariji, te da će biti izvedeni kasnije.

Sud je bio mišljenja da je odbrani dostavljen spisak dokaza prošlog maja i kada je optužnica potvrđena te je odbrana imala tri mjeseca da provjeri sa tužiocem da li je spisak potpun, da se odbrana nikada nije žalila da nema mogućnosti da izvrši uvid u materijale tužioca, da tužilac nikad tokom direktnog ispitivanja nije pomenuo ovu knjigu, te da je tužilac predvidio da će knjiga biti uvedena kao dokaz kasnije. Stoga je Sud odbio ovaj prigovor.

Na istom ročištu tužilac je predao pismenu izjavu svjedoka od 5.7.2006. godine kao dokaz.

Prema većini branilaca (izuzev gospodina Kukrike koji se priklonio stavu tužioca), ta izjava nije bila prihvatljiva zato što je data pred tužiocem nakon što je istekao istražni period od šest mjeseci i zato što nije bila navedena u optužnici.

Tužilac je odgovorio da ZKP ne zabranjuje prikupljanje dokaza nakon potvrđivanja optužnice i da je odbrana imala dovoljno vremena da pročita i prouči tu izjavu s obzirom na to da je dostavljena stranama na početku suđenja.

Sud je bio mišljenja da izjava od 5.7.2006 godine nije navedena u optužnici kako je propisano članom 227. ZKP, da je svrha te odredbe da se optuženom obezbijede dokazi neophodni za pripremu odbrane, te da je, po pravilu, objelodanjivanje novih dokaza tokom glavnog pretresa u suprotnosti sa pravom na odbranu. Stoga je Sud zaključio da ova pismena izjava ne može biti prihvaćena kao dokaz.

Na ročištu održanom 24.8.2006. godine gospodin Enver Spahić se onesvijestio. Vozilo hitne pomoći i ljekari su brzo stigli i nakon brzog pregleda ustanovili su da je sve u redu. Međutim, ročište je odgođeno jer se gospodin Enver Spahić nije dobro osjećao, boljela ga je glava i noga.

Na sljedećem ročištu, održanom 29.8.2006. godine, predsjednik vijeća pitao je gospodina Spahića kako se osjeća i da li može učestvovati u postupku. Gospodin Spahić je rekao da može i da je spreman da nastavi. Međutim, njegov branilac, gospodin Kreho, rekao je da mu je, prema ljekarskoj potvrdi izdatoj između dva ročišta, preporučeno 10 dana mirovanja.

Sud je, imajući u vidu pristanak gospodina Spahića, odlučio da nastavi glavni pretres i poučio gospodina Spahića da upozori Sud ako bi mu se stanje pogoršalo ili ako bi osjetio slabost.

Na istom ročištu je gospodin Zoran Trbara najavio da namjerava da otkáže svom braniocu po službenoj dužnosti, gospodinu Kukriki, i da za sljedeće ročište uzme drugog advokata kojeg bi lično plaćao zato što se nije mogao sporazumjeti sa gospodinom Kukrikom. On je stoga tražio odgađanje. Gospodin Kukrika je izjavio da ne vidi nikakav razlog za zamjenu, dok se tužilac nije protivio odgađanju.

Sud je smatrao da je gospodin Kukrika pružio adekvatnu odbranu gospodinu Trbari tokom postupka i da, prema članu 50. stav 2. ZKP, prava i dužnosti branioca ne prestaju dok ga Sud ne razriješi. Stoga Sud nije prihvatio zahtjev za odgađanje i produžio je zastupanje od strane gospodina Kukrike dok se ne pojavi novi advokat.

Shodno tome, nastavljeno je ispitivanje svjedokinje nakon što je svjedokinja dala pristanak propisan članom 83. ZKP s obzirom da je bila u izvanbračnoj vezi sa optuženim Spahićem. O ovom pitanju je odlučeno u ovoj fazi ispitivanja jer je tek tada razjašnjeno pitanje izvanbračne veze.

Na kraju, nakon unakrsnog ispitivanja rad na predmetu je prekinut zato što su g. Kovač, g. Balijagić i g. Kreho tražili izuzeće tužioca.

Kolegij tužilaca je odbio zahtjev za izuzeće gospodina Mihajlovića. Na ročištu održanom 31.8.2006. godine, gospodin Spahić je izjavio da se osjeća veoma slabo i da ne može pratiti suđenje. Njegov branilac g. Kreho dostavio je ljekarsko uvjerenje Sudu.

Sud je odlučio da pozove neuropsihijatra da procjeni fizičko i psihičko stanje gospodina Spahića i njegovu sposobnost da prati i učestvuje u suđenju na odgovarajući način. Sud je imenovao gospodina Omra Čemalovića. On je posjetio gospodina Spahića, izvršio uvid u ljekarska uvjerenja i zaključio da je gospodin Spahić u stanju da pažljivo prati suđenje i aktivno u njemu učestvuje. Njegov nalaz i mišljenje zasnovani su na činjenici da Spahić ne pokazuje znake duševne bolesti, da je svjestan, uredno orijentiran, prosječnih intelektualnih sposobnosti.

Stoga je Sud zaključio da gospodin Spahić može pratiti i učestvovati u suđenju, te da se suđenje nastavlja.

Tokom ponovnog ispitivanja svjedokinje D, gospodin Kreho je uložio prigovor rekavši da izjava koju je svjedokinja dala policijskom inspektoru 14.3.2006. godine nije uzeta na zakonit način jer svjedokinji nije bio obezbijeden prevodilac.

Odgovarajući na pitanje predsjednika vijeća svjedokinja je izjavila da je razumjela pitanja koja je postavio inspektor i da joj nije bio potreban prevodilac. Stoga je Sud zaključio da je izjava uzeta na zakonit način i uložena od strane tužioca tokom dodatnog ispitivanja na propisan način.

Prilikom unakrsnog ispitivanja svjedokinje G., gospodin Balijagić je tražio od svjedokinje da mu da broj telefona svoje majke koja živi u Ukrajini. Ta informacija je zatražena da bi se ustanovilo da li je na taj broj ikada stigao poziv iz BiH i da li majka svjedokinje uopšte ima telefon. Tužilac se tome usprotivio.

Sud je odlučio sljedeće: iako je ovaj zahtjev primjeren imajući u vidu da je u vezi sa direktnim ispitivanjem svjedokinje, sa navodnom prijetnjom majci svjedokinje i sa pouzdanošću ove svjedokinje, ipak, s obzirom da se odnosi na treće lice koje nije povezano sa postupkom i da to može narušiti njenu privatnost (potrebno je prisjetiti se da je svjedokinja trenutno pod zaštitom), pitanje nije dozvoljeno. Međutim, pošto treba zadovoljiti i pravo na odbranu, ako bi u nastavku suđenja takva informacija bila ključna za odbranu, Sud bi, na vlastitu inicijativu ili po zahtjevu jedne od strana, naredio da se ona ispita na osnovu ovlaštenja iz člana 261. tačka e) ZKP.

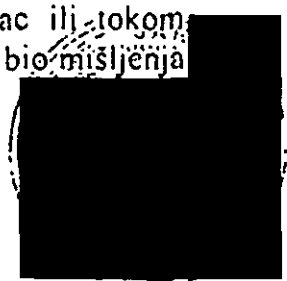
Na ročištu održanom 5.9.2006. godine, Sud je, u skladu sa svojom ranijom praksom, odbio zahtjev tužioca da se dozvoli uvođenje u dokazni materijal izjave uzete nakon potvrđivanja optužnice.

Svjedokinja E je pristala da svjedoči prema članu 83. iako je bila u ljubavnoj vezi sa Almirom Šabićem.

Na ročištu održanom 12.9.2006. godine vijeće je izvršilo kontrolu pritvora i potvrdilo ranije odluke. Doneseno je detaljno pismeno rješenje koje je dostavljeno stranama.

Na ročištu održanom 6.10.2006. godine gospodin Balijagić je tražio da mu se dozvoli kontakt, putem njegovog istražitelja, sa zaštićenim svjedocima koje je predložio tužilac kao žrtve trgovine ljudima. Zahtjev se zasnivao na planu da se iste osobe pozovu kao njegovi direktni svjedoci, te da se ispituju o svojim vezama sa policijom i tužiocem, o odzimanju njihovih dokumenata i njihovom boravku u sigurnoj kući.

Tužilac se usprotivio ovom zahtjevu zato što su sva ova pitanja već ranije postavljena tokom direktnog ispitivanja koje je vodio tužilac ili tokom unakrsnog ispitivanja koje je vodila odbrana. Tužilac je takođe bio mišljenja

da bi, ukoliko Sud odluči drugačije, samo braniocu, a ne istražitelju, trebalo dozvoliti takav kontakt.

Sud je dozvolio gospodinu Balijagiću da, prema članu 50. ZKP, ovlasti istražitelja da kontaktira zaštićene svjedoke. Rješenje Suda se zasnivalo na stanovištu da se odbrani dozvoli mogućnost da prikupi dodatne informacije važne za strategiju odbrane, u skladu sa pravom na odbranu, te uzimajući u obzir činjenicu da braniocu do tada nije bio dozvoljen direktan kontakt sa zaštićenim svjedocima. Međutim, budući da su ti svjedoci zaštićeni u skladu sa zakonom, susret istražitelja kojeg je branilac ovlastio i svjedoka ne može se održati u sigurnoj kući već na lokaciji sa kojom treba da se složi i tužilac. Pravni savjetnik svjedoka prisustvovao bi sastanku sa istražiteljem kojeg je ovlastio branilac.

Na ročištu održanom 11.10.2006. godine, tužilac je nakon ispitivanja svjedoka Hasana Hodžića tražio od Suda da uloži kao dokaz dokumente koje je svjedok pomenuo. Odbrana je uložila prigovor da se ti dokumenti ne pominju u optužnici. Sud je, s obzirom da, po pravilu, dokazi Tužilaštva trebaju biti navedeni u optužnici i da tužilac nije dao nikakvo obrazloženje zašto se predloženi dokumenti ne nalaze u optužnici, prihvatio prigovor odbrane te nije prihvatio dokument.

Gospodin Kovač je takođe osporio svjedočenje zato što svjedok nije dobio odobrenje od strane svog nadređenog i zato što je tužilac postavljao sugestivna pitanja.

Vijeće je odbilo ovaj prigovor zato što svjedok nije bio dio grupe lica pomenutih u članu 82. tačka a) ZKP, s obzirom da informacije koje je dao tokom svog svjedočenja ne predstavljaju službenu tajnu i s obzirom da ni sam svjedok nikada nije tvrdio da te informacije predstavljaju tajnu.

Tokom ispitivanja ovog svjedoka tužilac je od njega tražio da pročita dokument koji nije mogao predložiti Sudu prema navedenoj odluci. Odbrana je uložila prigovor da se radi o povredi odluke Suda.

Sud je prihvatio prigovor odbrane s obzirom da bi čitanje dokumenta koji ne može biti uložen predstavljalo neizravnu povredu prethodne odluke Suda.

Prije uvođenja nove grupe svjedoka tužilac je tražio da se sudenje zatvori za javnost pošto su ovi svjedoci bili klijenti noćnog kluba, te bi bili oštećeni ako bi javnost saznala za njihovu umiješanost. Odbrana se usprotivila tvrdeći da samo svjedoci, a ne tužilac, imaju pravo da traže takvu zaštitu, te da njihova sigurnost svakako nije ugrožena.

Sud je smatrao da se, prema članu 235. ZKP, javnost može isključiti u svrhu zaštite svjedoka. Stoga je, zbog informacije koju je dao tužilac Sud odlučio da zaštita privatnosti svjedoka opravdava isključenje javnosti, te je isključio javnost.

Konačno, gospodin Balijagić je predočio traku kao dokaz u korist svog klijenta i tražio od tužioca da objelodani podatke o svjedoku koji je pomenut u rješenju o pritvoru. Tužilac se tome usprotivio. Sud je odlučio da se traka može uvesti u kasnijoj fazi kada odbrana bude izložila svoje argumente zajedno sa materijalnim dokazima koji ih potkrepljuju. Sud je takođe tražio od gospodina Balijagića da podnese svoj drugi prijedlog u pismenoj formi pošto Sudu nije bilo jasno na koje rješenje o pritvoru branilac misli i koji su dokazi iz tog rješenja ključni za odbranu.

Na ročištu održanom 12.10.2006. godine gospodin Balijagić je tražio kopiju izjava zaštićenog svjedoka od 15. i 27.2.2006. godine da bi osporio rješenje o pritvoru za njegovog klijenta Tasima Kučevića. Tužilac se usprotivio uz argument da bi otkrivanje identiteta svjedoka ugrozilo njegov položaj.

Sud je smatrao da, prema zakonu, odbrana ima pravo na kopiju izjava svjedoka kako bi osporila prethodno rješenje o pritvoru, međutim, ovaj svjedok je imao status zaštićenog svjedoka prema ranijoj odluci sudije za prethodno saslušanje. Stoga je Sud naložio tužiocu da iz kopija izjava izbriše podatke koji se odnose na identitet svjedoka i da gospodinu Balijagiću da kopije izjava bez ličnih podataka svjedoka.

Prije uvođenja ove grupe svjedoka tužilac je tražio da se suđenje zatvori za javnost pošto su ovi svjedoci bili klijenti noćnog kluba, te bi bili oštećeni ako bi javnost saznala za njihovu umiješanost. Odbrana se usprotivila tvrdeći da samo svjedoci, a ne tužilac, imaju pravo da traže takvu zaštitu, te da njihova sigurnost svakako nije ugrožena.

Sud je, u skladu sa odlukom donesenom prethodnog dana, smatrao da se, prema članu 235. ZKP, javnost može isključiti u svrhu zaštite svjedoka. Stoga je, zbog informacije koju je dao tužilac, Sud odlučio da zaštita privatnosti svjedoka opravdava isključenje javnosti, te je donesena odluka zasnovana na tom argumentu.

Gospodin Kovač je uložio prigovor zbog propusta predsjednika vijeća da upozori svjedoka da ima pravo da ne odgovara na pitanja ukoliko bi ga odgovor izložio krivičnom gonjenju. Tužilac je prigovorio da je upozorenje

koje je dao predsjednik vijeća u skladu sa zakonom, te je naknadno dodao da je jedina posljedica ne-davanja upozorenja iz člana 84. nemogućnost krivičnog gonjenja za takvo krivično djelo.

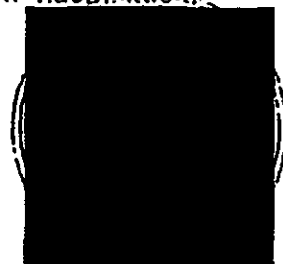
Sud je zaključio da je sudija upozorio svjedoka u skladu sa zakonom. Upozorenja koja je predsjednik vijeća, uopšteno govoreći, dužan pročitati svjedoku prije ispitivanja pobrojana su u članu 86. i odnose se na obavezu svjedoka da govori istinu. Pored toga, predsjednik vijeća pita svjedoka, između ostalog, da li je u srodstvu sa optuženim. Ako predsjednik vijeća dobije pozitivan odgovor on će upozoriti svjedoka o njegovim pravima iz člana 83.

Zakon ne propisuje u ovoj fazi postupka opštu obavezu da se upozore svi svjedoci o pravu koje imaju prema članu 84. Iako je upozorenje o pravu da se ne odgovara potrebno kada se optuženi saslušava u svojstvu svjedoka, ne postoji opšta obaveza da se upozori obični svjedok, nego predsjednik vijeća ima diskreciono pravo da upozori svjedoka prema članu 84. svaki put kada odgovor na konkretno pitanje može dovesti do krivičnog gonjenja svjedoka. Varijanta koju je primijenio Sud u stvari je bila u korist svjedoka i efikasnija jer je na predsjedniku vijeća da ukaže svjedoku na konkretna pitanja ukoliko bi ga odgovor na njih izložio krivičnom gonjenju. Predsjednik vijeća je zaista upozorio svjedoka prema članu 84. ZKP svaki put kad mu je postavljeno takvo pitanje.

Konačno, gospodin Kreho je tražio da Sud naredi tužiocu prema članu 65. stav 1. i članu 70. da predoči Sudu predmete oduzete tokom istrage, a koji se jos nalaze u Tužilaštvu. Tužilac se usprotivio zahtjevu rekavši da je odbrana pozivana u Tužilaštvo da izvrši uvid u predmete, ali da to nikad nije uradila.

Sud je primijetio da se član 65. stav 1. i član 70. odnose na istražnu fazu a ne na glavni pretres, te da se nakon potvrđivanja optužnice oduzeti predmeti vraćaju tužiocu da bi ih on izveo kao dokaz na glavnom pretresu, da odbrana ima pravo bilo kada da izvrši uvid u predmete (dokumente i stvari) u Tužilaštvu. Stoga je odbijen zahtjev gospodina Krehe da oduzete predmete čuva Sud. Pošto je bilo očito da ne postoji komunikacija između odbrane i tužioca Sud je pozvao strane da se dogovore kako i kada da se izvrši uvid u oduzete predmete.

Na ročištu održanom 13.10.2006. godine gospodin Balijagić se usprotivio ispitivanju svjedoka optužbe Elisa Musića zato što je on radio zajedno sa tužiocem, čime je bio uključen u predmet na isti način kao i tužilac.

Nakon što je Sud saslušao tužioca odbio je prigovor gospodina Balijagića na osnovu činjenice da je svjedok položio zakletvu pa je time odgovoran za svoje odgovore, a da će njegovu pouzdanost vijeće ocjenjivati kasnije zajedno sa drugim dokazima.

Na ročištu održanom 17.10.2006. godine gospodin Kovač je postavio pitanje vjerodostojnosti svjedoka Elisa Musića, istražitelja MUP-a, zbog njegove povezanosti sa tužiocem. Stoga je branilac tražio izuzeće ovog svjedoka.

Sud je odbacio zahtjev po osnovu činjenice da je svjedok položio zakletvu te time postao odgovoran za svoje odgovore. Pored toga, Sud će ocjenjivati vjerodostojnost njegovog svjedočenja u kasnijoj fazi.

U vezi sa pitanjima koja bi mogla biti inkriminirajuća jer se odnose na način postupanja prema drugim svjedocima, predsjednik vijeća je upozorio ovog svjedoka u smislu člana 84. ZKP, te je svjedok i odbio da odgovori na pitanje gospodina Šabića.

Na ročištu održanom 18.10.2006. godine svjedok Sead Zupčević je rekao da je potpisao izjavu koju je pripremila policija, a da je nije pročitao. Stoga se odbrana usprotivila namjeri tužioca da tu izjavu predoči svjedoku i uporedi je sa njegovim odgovorom.

Imajući u vidu potrebu procjene vjerodostojnosti svjedoka Sud je tužiocu dozvolio da svjedoku predoči izjavu koju je potpisao tokom istrage i da mu postavi odgovarajuća pitanja u vezi sa izjavom.

Odbrana gospodina Kučevića podnijela je prijedlog za ukidanje pritvora na osnovu novih materijalnih dokaza.

Sud je odbio prijedlog zato što dokazi koje je iznijela odbrana gospodina Kučevića nisu doveli u pitanje razloge i zaključak koji je vijeće ranije donijelo. Naprotiv, ti dokazi nisu isključili opasnost ponavljanja krivičnog djela ni opasnost uticaja na svjedoke, kao što je ranije utvrđeno.

Pismeno rješenje sa detaljnim obrazloženjem ove odluke dostavljeno je stranama dan nakon ročišta.

Sud je takođe odbio prijedlog branilaca da se za naredno ročište planira saslušanje zaštićenog svjedoka optužbe, uz obrazloženje da je logično očekivati da tužilac traži duži period da bi organizovao zaštitu takvog svjedoka.

Odbrana gospodina Kučevića je tražila statusnu konferenciju kako bi odbrana dobila upute o tome koji dokazi su potrebni Sudu da bi ukinuo rješenje o pritvoru.

Sud je odbio prijedlog sa obrazloženjem da je očito izvan ovlasti i uloge sudije da navodi dokaze koje bi strana u postupku trebala ponuditi da bi postigla određeni cilj.

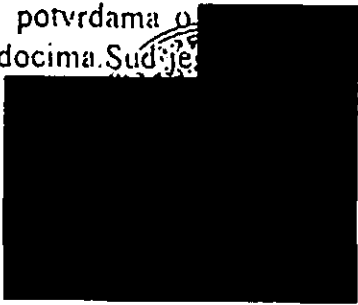
Na kraju ročišta održanog 13.11.2006. godine predsjednik je u ime vijeća zatražio od tužioca da objasni Sudu ko su svjedoci koje je planirao za sljedeće ročište, o čemu će svjedočiti i koje okolnosti tužilac namjerava dokazati njihovim ispitivanjem. Svrha ovog zahtjeva je bila da se dokazni postupak učini efikasnijim i konkretnijim s obzirom da je Sud primijetio da je na posljednjim ročištima nekoliko svjedoka ispitivano o nebitnim pitanjima, kao i da su se ponavljala svjedočenja o činjenicama koje su drugi svjedoci objasnili ranije. Stoga je tužilac Sudu predočio imena svjedoka koje namjerava ispitati na sljedećem ročištu i pitanja o kojima će svjedočiti. Nakon što je čuo druge strane u vezi sa prijedlogom tužioca, Sud je odbio svjedoka Bajramovića kao nebitnog, a prihvatio svjedoke Hodžića, Damira Lučića, Damnjana Lučića, Kulića i Mrakanovića. Svjedoci Dropić i Krbuljić su takođe prihvaćeni koji su već ranije pozivani iako se nisu pojavili na Sudu.

Na ročištu održanom 15.11.2006. godine svjedok kojeg je Sud pozvao na osnovu zahtjeva tužioca nije se pojavio pred Sudom.

Tužilac je iznio razloge zbog kojeg se svjedoci nisu pojavili. konkretno da je Hodžić u Njemačkoj, Damir Lučić u Hrvatskoj, Damnjan Lučić u Austriji, Kulić u Italiji, a Mrakanović je otišao iz BiH nakon što je primio poziv. Stoga je on odustao od Damira Lučića i tražio od Suda da odobri čitanje izjava ostalih. Tražio je od Suda da naredi privođenje svjedoka Dropića i Krbuljića jer nisu pristupili, a nisu za to dali nikakvo objašnjenje.

Branioci su uložili prigovor na zahtjev, uglavnom zato što su smatrali da su ovi svjedoci nebitni ili zato što njihove izjave nisu uzete na zakonit način ili zato što ih je moguće pozvati čak i kada su u inostranstvu.

Sud je primio na znanje odustajanje od svjedoka Damira Lučića i naredio da svjedoke Dropića i Krbuljića privede sudska policija. Sud je primio na znanje da je tužilac izjavio da su ostali svjedoci u inostranstvu i priložio službenu zabilješku o njegovim saznanjima. Branioci u svom odgovoru nisu predočili ni pomenuli nijedan konkretan element suprotan tužiočevim saznanjima. Osim toga, tužiočeva saznanja su potkrijepljena potvrđama o dostavi telegrama i sudskih poziva koji su ranije poslani svjedocima. Sud je

takođe smatrao da su izjave ovih svjedoka važne. Zbog svih tih razloga Sud je bio mišljenja da je izuzetno teško obezbijediti prisustvo svjedoka na Sudu te je, u skladu sa članom 273. stav 2. ZKP, dozvolio tužiocu da pročita izjave navedenih svjedoka.

Branilac Kreho tražio je da se ročišta zakazana za 27. i 28. novembar i 4. i 5. decembar odgode zbog suđenja u jednom drugom predmetu pred Sudom BiH. Vijeće je konstatovalo da je branilac bio obaviješten o rasporedu ovog suđenja najkasnije 13. oktobra, tj. prije drugog suđenja koje je g. Kreho pomenuo, te je, stoga, odbilo zahtjev za odgodom.

Za vrijeme čitanja izjave svjedoka Lučić Damnjana, g. Balijagić je uložio prigovor zato što je izjava uzeta prema odredbi ZKP Federacije BiH, a ne prema ZKP BiH. Tužilac je odgovorio da se službene osobe obavezno definišu zakonom entiteta za koji rade i da je, u tom smislu, sadržaj odredbe ZKP Federacije identičan sadržaju odredbe ZKP BiH.

Sud je zaključio da u ovom slučaju nadležnost Suda BiH nije upitna; da postoji koordinacija između pravosuđa BiH i pravosuđa entiteta, kako je razjašnjeno članom 13. Zakona o Sudu; konačno, nema neusaglašenosti u tom pogledu između odredbe ZKP Federacije i odredaba ZKP BiH, koje navodi odbrana. Zato se prigovor g. Balijagića odbija.

U vezi sa izjavom svjedoka Mrakanovića, g. Balijagić je uložio prigovor navodeći da tužilac čita samo jednu izjavu koju je ovaj svjedok dao. Zato je tražio da mu Sud dopusti, kao neku vrstu unakrsnog ispitivanja, da pročita drugu izjavu g. Mrakanovića. Tužilac nije uložio prigovor. Sud nije dozvolio g. Balijagiću da čita izjavu u ovoj fazi postupka uz obrazloženje da će imati priliku da iznese ovaj dokaz – uključujući čitanje spomenute izjave - za vrijeme izvođenja dokaza odbrane.

Konačno, u skladu sa pravilom uspostavljenim na ročištu od 13. novembra 2006.g., Sud je naložio tužiocu da napravi popis svjedoka koje namjerava dovesti na sljedeće ročište i da obrazloži svoj plan. Tužilac je naveo 3 svjedoka i obavijestio Sud da se radi o službenim osobama koje moraju biti ispitane u vezi sa istragom, pretresom izvršenim u avgustu 2003.g. i pripremom tih aktivnosti.

Isključivši javnost zbog povjerljivosti, Sud je pozvao braniocima da iznesu svoje mišljenje o zahtjevu tužioca i da posebno navedu da li namjeravaju da ospore vjerodostojnost izvještaja koje su sačinile te službene osobe, kako bi eventualno izbjegli ispitivanje svjedoka.

Branioci su odgovorili da su dvojica već bila ispitana u ranijoj fazi dokaznog postupka i da, prema tome, nema potrebe da se njihovo ispitivanje ponavlja. G. Kreho je takođe navođo da ne zna druge 3 službene osobe i da, prema tome, nije u mogućnosti da zauzme stav u vezi sa vjerodostojnošću izvještaja.

Sud je odlučio da omogući tužiocu da pozove samo 3 svjedoka koja nisu ranije bila ispitivana, te nije dopustio pozivanje dva svjedoka koja su već bila ispitana.

Na ročištu od 23. novembra 2006.g., Sud je dopustio svjedoku – policijskom inspektoru - da otvori zapečaćeno pismo koje je uneseno u potvrdu o oduzetim predmetim bez obzira na prigovor odbrane jer tužilac nije odbrani otkrio sadržaj tog pisma.

Sadržaj tog pisma se zapravo odnosio na nekoliko novčanica navedenih u potvrdi o oduzetim predmetima br. 08-02/3-2-04.3 od 15. avgusta 2003. godine.

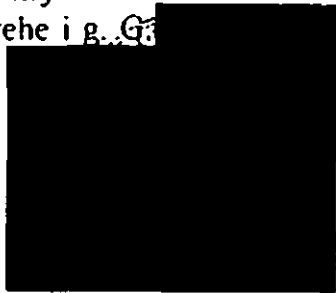
Tužilac je predočio spisak dokumenata, uključujući i jednu fotokopiju, i predložio da se opozovu 2 svjedoka koja su pozvana da potvrde ta dokumenta, ako odbrana prihvati njihovu vjerodostojnost.

Odbrana nije imala prigovor u pogledu vjerodostojnosti ovih dokumenata, ali je opovrgla mogućnost predočavanja fotokopije prema članu 274. stav 2. ZKP.

Uzimajući u obzir da je fotokopija pronađena za vrijeme pretresa i da ne predstavlja kopiju originala koji posjeduje tužilac, Sud je prihvatio ta dokumenta, ostavljajući njihovo procjenjivanje za fazu u kojoj se donosi odluka, te je, zbog neulaganja prigovora od strane odbrane u pogledu vjerodostojnosti, prihvatio odustajanje od 2 svjedoka od strane tužioca.

Konačno, u svrhu efikasnosti sudskog postupka, Sud je pozvao braniocce da iznesu pismeni plan izvođenja dokaza odbrane uz navođenje imena svjedoka, okolnosti svjedočenja i dokumenata koje namjeravaju da predoče. Za podnošenje plana, Sud je odredio rok do 28. novembra. Zatim će branioci usmeno obrazložiti plan odbrane na ročištu dana 1. decembra, a tužilac će imati priliku da se izjasni. Nakon toga će Sud, na osnovu rasprave, napraviti raspored izvođenja dokaza odbrane.

Na ročištu održanom 24. novembra 2006.g., g. Balijagić je najavio da će zastupati i g. Envera Spahića i g. Zorana Trbaru, pored g. Krehe i g. G.

Kovača. Gospoda Enver Spahić, Zoran Trbara, Kreho i Kovač su se složili s tim.

Tužilac je izrazio protivljenje jer su pozicije optuženih u koliziji pa bi, prema tome, u vezi sa g. Balijagićem došlo do sukoba interesa.

Sud smatra da su g. Enver Spahić i g. Zoran Trbara slobodnom voljom izabrali g. Balijagića za dodatnog branioca; da su se branioci g. Envera Spahića i g. Zorana Trbare složili s prijedlogom; da do tada ni tužilac ni branioci nisu tvrdili, niti pružili konkretne informacije o stvarnom postojanju posebnog sukoba interesa. Tako je dopušteno g. Enveru Spahiću i g. Zoranu Trbari da imenuju g. Balijagića, uz napomenu da će u slučaju eventualnog konkretnog prigovora u pogledu sukoba interesa, ukoliko bi toga došlo u daljem toku postupka, Sud o tome donijeti odluku.

Na ročištu održanom 28. novembra 2006.g., nakon ispitivanja vještaka Rebo Ivana, tužilac je kao dokaz ponudio nalaz i mišljenje ovog vještaka. Odbrana je uložila prigovor jer se ime ovog vještaka ne nalazi na zvaničnom spisku vještaka.

Tužilac je odgovorio da se radi o vještaku sa dugogodišnjem iskustvom i da je imenovan za sudskog vještaka u drugim predmetima u kojima je već donesena pravosnažna presuda.

Sud je, na osnovu člana 95. i člana 98. ZKP, odobrio iznošenje nalaza i mišljenja g. Rebe, i ostavio procjenjivanje njihove vjerodostojnosti i relevantnosti za fazu u kojoj se donosi odluka.

Na ročištu održanom 1. decembra 2006.g., poslije ispitivanja svjedoka Habibovića, odbrana je uložila žalbu navodeći da je taj svjedok spomenuo ime zaštićenog svjedoka i izbjegao da odgovori na neka pitanja odbrane.

Tužilac je odgovorio da je svjedok propisno odgovarao i da ga je odbrana neprimjereno uvrijedila.

Sud je odlučio da je prerano da ocijeni bilo koje svjedočenje u ovoj fazi postupka. Svi dokazi (uključujući svjedočenja) biće zajedno ocijenjeni na kraju dokaznog postupka. Pored toga, prema zaključku Suda, svjedok je propisno odgovarao na sva pitanja odbrane. Što se tiče zaštićenih svjedoka, Sud je odlučio da odgovornost za spominjanje imena zaštićenog svjedoka ne snosi svjedok koji nije upoznat sa eventualnom mjerom zaštite u vezi sa osobama spomenutim tokom ispitivanja, posebno imajući u vidu da za vrijeme saslušanja ni tužilac ni druge strane u postupku nisu nikoga spomenule kao „zaštićenog svjedoka“.

Na ročištu održanom 5. decembra 2006.g. Sud je prihvatio dokaz odbrane na osnovu predloženog pismenog zahtjeva. Obrazloženje je sadržano u pismenom rješenju.

Dana 15. decembra 2006.g. Sud je održao ročište zatvoreno za javnost u skladu sa ZZS (Zakon o zaštiti svjedoka).

Dana 15. decembra 2006.g., s obzirom da je vještak kojeg je pozvao tužilac bio bolestan, strane u postupku su se saglasile da ga ispituju kasnije, čak i za vrijeme iznošenja dokaza odbrane. Međutim, na zahtjev odbrane, Sud je dao pravo odbrani da ispita svog vještaka nakon vještaka tužioca.

Na istom ročištu, odbrana Tasima Kučevića je iznijela prijedlog za ukidanje pritvora. Nakon što je saslušao tužioca, Sud je odbio zahtjev iz razloga navedenih u pismenom rješenju.

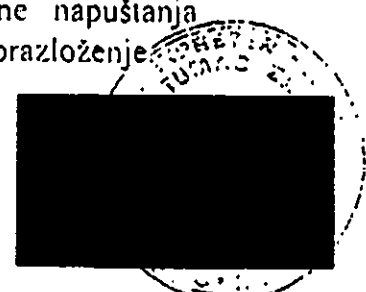
S obzirom na to da transkript sa ispitivanja zaštićenih svjedoka još uvijek nije bio dostavljen odbrani, branioci su uložili prigovor navodeći da ne mogu efikasno pobijati izvođenje materijalnih dokaza od strane tužioca. Zbog toga je izvođenje materijalnih dokaza od strane tužioca odgođeno za naredno ročište.

Na ročištu održanom 19. decembra 2006.g. odbijen je novi prijedlog za ukidanje pritvora. Vidi pismeno rješenje radi obrazloženja.

Dana 25. januara 2007.g. tužilac je počeo da izvodi materijalne dokaze. Da bi se taj postupak skratio, Sud ga je pozvao da unaprijed podnese spisak dokaza uz njihov kratki opis i relevantnost. Zatim je predsjednik vijeća glasno pročitao spisak, dokument po dokument, a nakon kratkog opisa, za svaki dokument je pozvao odbranu da iznese eventualni prigovor. Ukoliko nije bilo prigovora, taj materijalni dokaz je prihvaćan, a kada je odbrana ulagala prigovor, strane u postupku su detaljno saslušavane i Sud je donosio odluku.

Konačno, na kraju izvođenja dokaza, dana 2. februara 2007.g. dokumenti koji su navedeni u ovoj presudi, prihvaćeni su kao dokazi.

Na ročištu održanom 29. januara 2007.g., na osnovu prijedloga odbrane, Sud je poništio naredbu za određivanje pritvora g. Tasimu Kučeviću i zamijenio ga kombinovanom mjerom zabrane napuštanja boravišta i jamčevine. U pismenom rješenju dato je detaljno obrazloženje.

Dana 5. februara 2007.g. odbrana je počela sa izvođenjem dokaza.

Na ročištu održanom 26. februara 2007.g., za vrijeme unakrsnog ispitivanja svjedoka odbrane Rajka Soldara od strane tužioca, odbrana je uložila prigovor na predočavanje svjedoku ranije izjave broj: 08-02/3-2-04.3 koju je sam svjedok dao MUP-u TK za vrijeme istražnog postupka dana 4. marta 2006.g.

Predsjednik vijeća je odbacio prigovor na osnovu člana 273. ZKP kojim se dozvoljava korištenje ranijih izjava za vrijeme unakrsnog ispitivanja.

Na istom ročištu, za vrijeme unakrsnog ispitivanja svjedoka odbrane Sanela Bošnjakovića od strane tužioca, odbrana je uložila prigovor na predočavanje ranije izjave od 4. maja 2006.g.

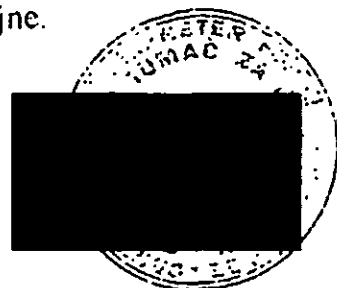
Sud je prihvatio prigovor jer je izjava pribavljena nakon podizanja optužnice.

Na istom ročištu, na zahtjev odbrane, a s obzirom da tužilac nije imao prigovor, Sud je dopustio g. Kučeviću da prenoći u hotelu Hollywood na Ilidži kako bi mogao proučiti predmet sa g. Krehom i da bi izbjegao dugu vožnju kući i nazad s obzirom na nastavak suđenja narednog dana. Sve ostale mjere zabrane obuhvaćene rješenjem o kućnom pritvoru ostale su nepromijenjene.

Na ročištu održanom 27. februara 2007.g., za vrijeme unakrsnog ispitivanja optuženog Zorana Trbare od strane tužioca, odbrana je uložila prigovor na podnošenje dokaza Tužilaštva broj: 136, 137, 137a i 137b, jer nisu navedeni u optužnici. Odbrana je takođe uložila prigovor na izvođenje ranije izjave od 12. septembra 2005. godine, br.: 12/7-3-, koju je optuženi dao FMUP-u Sarajevo jer je navodno pribavljena na nezakonit način.

Sud je odbacio prigovor jer je ta izjava navedena u aneksima optužnice i jer je svojeručno potpisana od strane optuženog, a njen sadržaj i vjerodostojnost će se ocijeniti u kasnijoj fazi postupka donošenja odluke.

Na istom ročištu, za vrijeme ispitivanja gđe Fadile Hadžić, javnost je bila isključena zbog potrebe da se garantuje zaštita podataka zaštićenog svjedoka, a svjedoku je dozvoljeno da se obrati vijeću ako smatra da određena pitanja narušavaju njenu dužnost čuvanja službene tajne.

Na istom ročištu održanom 19. marta 2007.g., na kraju unakrsnog ispitivanja g. Kučevića, tužilac je tražio da se u dokaze podnese Zapisnik o prethodnom saslušanju optuženog, broj presuda i rješenja protiv njega i spisi koji se odnose na ranije krivične postupke u vezi s njim.

Nakon što je odbrana uložila prigovor, Sud je prihvatio samo Zapisnik o prethodnom saslušanju Tasima Kučevića, na osnovu člana 212. ZKP. Ostala dokumenta su odbijena jer je izvođenje bilo uopšteno, a ZKP dopušta izvođenje krivične evidencije, dok su ranije osude i relevantni spisi nevažni. Međutim, tužiocu je dopušteno da iz tih dokumenata –a nakon davanja na uvid odbrani kako bi eventualno uložila prigovor –izabere određene dijelove koji se eventualno odnose na konkretne činjenice u cilju pobijanja konkretne tvrdnje g. Kučevića.

Na ročištu održanom 20. marta 2007. godine, Sud je odredio način ispitivanja svjedoka odbrane Selme Hodžić, u vezi sa njenim nedoumicama u pogledu povjerljivosti njenih informacija.

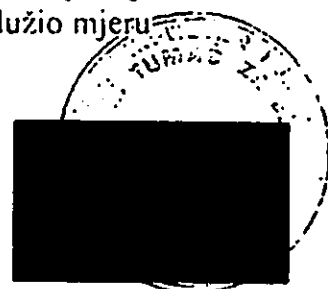
Sud je smatrao da je udruženje VAŠA PRAVA znalo za svjedočenje i dalo svoj implicitni pristanak na to dostavljajući podatke o svjedoku i da je ispitivanje planirano jedino u vezi sa opštim okolnostima. Zato je odlučio da isključi javnost, upozorio prisutne na ročištu na povjerljivost informacija koje će svjedok iznijeti i dopustio svjedoku da se obrati Sudu ako smatra da je neko pitanje neprimjereno.

Na istom ročištu je Sud, presuđujući o produžetku kućnog pritvora, dozvolio g. Kučeviću da se podvrgne stomatološkom liječenju i propisao određena uputstva koja su detaljno objašnjena u pismenom rješenju proslijeđenom stranama u postupku.

Na ročištu održanom 16. aprila 2007.godine tužilac je uložio prigovor na ispitivanje vještaka odbrane, Nusreta Mujagića, jer je učestvovao u projektovanju i nadgledanju izgradnje objekta koji je predmet nalaza i mišljenja.

Sud je odbacio prigovor jer ZKP ne propisuje bilo kakvu prepreku te prirode za svjedoka kojeg uvede neka strana u postupku i jer nema sukoba interesa zbog ranije uloge svjedoka odbrane u ovom predmetu.

Na ročištu održanom 14. maja 2007.godine Sud je, na zahtjev g. Kučevića i njegovog branioca, nakon što je saslušao tužioca, produžio mjeru

zabrane napuštanja boravišta i precizirao uslove te mjere, na način detaljno objašnjen u pismenom rješenju.

Na ročištu održanom 25. maja 2007. godine tužilac je započeo izvođenjem dokaza kojima se pobijaju navodi odbrane, te je radi zaštite svjedokinje Nerminke Hadžihasanović, zatražio da njena adresa i ime roditelja ne budu otkriveni, kao i isključenje javnosti. Odbrana je prigovorila da je tužilac već otkrio te podatke i da uslovi propisani Zakonom o zaštiti svjedoka nisu ispoštovani.

Sud je smatrao opravdanim strah svjedoka, kao što je ocijenio i u ranijim rješenjima o sličnim pitanjima i pritvoru. Zato je javnost isključena u skladu sa članom 13. ZZS, svjedok je dobio pravo da ne otkrije svoju adresu, ime roditelja, radno mjesto i povjerljive informacije o svom poslu.

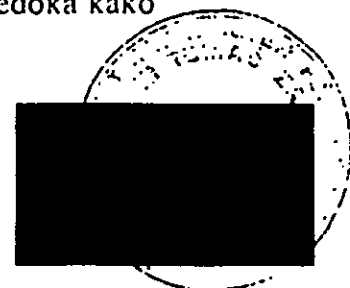
Na ročištu održanom 28. maja 2007. godine tužilac je podnio izmjenjenu optužnicu. Odbrana je prigovorila da su dodane nove činjenice i okolnosti, kao i nove optužbe; da je za takve izmjene potrebno novo potvrđivanje optužnice i da prema principima pravičnog suđenja odbrani treba dozvoliti dodatnu mogućnost da izvede nove dokaze.

Tužilac je osporio navod o novim optužbama i pozvao se na zakonitost izmjena iz člana 275. ZKP.

Odbrana je insistirala na tome da nova optužnica podrazumijeva novi dokazni postupak. Sud je utvrdio da, generalno, izmijenjena optužnica samo bolje precizira ranije opisane činjenice. Međutim, u izmijenjenoj optužnici su u nekoliko dijelova navedene nove činjenice koje ne predstavljaju samo izmjenu ili preciziranje, odnosno modifikaciju prvobitne optužnice. Te nove činjenice krše objektivni i subjektivni identitet originalne optužnice prema članu 280. ZKP.

Sud se pozvao na 5. i 8. stranicu optužnice, stav koji govori o potrebi da djevojke vrate dug optuženima, te spominjanje Irine Lunove. Te činjenice su nove, što je više od obične izmjene činjeničnog opisa iz člana 275. Prihvatanje takvih novih činjenica u ovoj poodmakloj fazi postupka predstavljalo bi kršenje prava na pravično suđenje i prava na odbranu. Zato je Sud prihvatio novu optužnicu, bez spomenutih dijelova. Što se tiče tih dijelova, stara verzija optužnice ostaje na snazi.

Na ročištu održanom 29. juna 2007. godine odbrana je tražila da joj se dopusti izvođenje dokaza kao odgovor na pobijanje od strane tužioca (duplika). Konkretno, zatraženo je da se pozove 6 zaštićenih svjedoka kako bi ih odbrana direktno ispitala.

Tužilac je odgovorio da se na kraju ispitivanja ovih svjedoka slaže sa zahtjevom odbrane da se oni pozovu, te je čak predložio da se izmijeni redosljed izvođenja dokaza iz člana 261. kako bi se omogućilo odbrani da unaprijed ispita zaštićene svjedoke. Međutim, odbrana je odustala od tog zahtjeva i svjedoci su napustili zemlju. Naime, g. Balijagić je eksplicitno odustao od zahtjeva, a drugi branioci su se složili s njim.

Sud je uzeo u obzir da je dana 12. oktobra 2006.godine g. Balijagić (kojem je kasnije g. Kučević otkazao punomoć), postupajući i u ime ostalih branilaca, odustao od zahtjeva za direktnim ispitivanjem djevojaka; dana 23. novembra 2006.godine Sud je pozvao odbranu da iznese plan izvođenja svojih dokaza u pisanom obliku; dana 5. decembra 2006.godine odbrana je izvela svoje dokaze uopšte ne spominjući ispitivanje djevojaka. Sud je takođe uzeo u obzir da su u sistemu ZKP, dokazi u okviru duplike predstavljaju odgovor na pobijanje dokaza od strane tužioca; da u pobijanju tužilac nije izvodio dokaze koji se direktno odnose na prostituciju, nego na druge okolnosti; zato se ispitivanje zaštićenih svjedoka u toj fazi postupka nije činilo relevantnim za rezultate dokaza tužioca u pobijanju dokaza odbrane, a odbrana nije predočila nikakav bitan razlog kojim opravdava njihovo ponavno ispitivanje. Na kraju, Sud smatra da u slučaju kada postoji više advokata, oni čine jedan jedinstveni tim, prema tome, činjenica da jedan od njih napušta tim ne omogućava drugima da zahtijevaju bitnu obnovu dokaznog postupka.

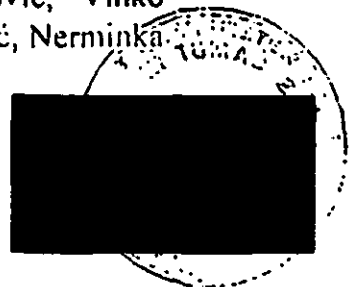
Zbog svega navedenog, Sud nije prihvatio prijedlog odbrane za ponovno ispitivanje zaštićenih svjedoka.

Izvedeni dokazi

Tužilaštvo BiH je izvelo sljedeće dokaze:

Po prijedlogu Tužioca u svojstvu svjedoka saslušani su:

svjedok A, B, C, D, E, F, G, „LORA 1“, „LORA 3“, „LORA 4“, „LORA 5“, Hasan Hodžić, Jozo Vilušić, Alen Sinanović, Zijo Hasić, Nedžad Baraković, Vehbija Jašarević, Elis Musić, Mirsad Hajrić, Senad Puzić, Sejdalija Salihović, Sead Čajtinović, Mehmed Salciovć, Sead Selimović, Goran Crvenković, Sakib Dropić, Zijad Krbuljić, Hazim Habibović, Vinko Rebernik, Nihad Bektić, Zoran Divković, Selim Tarić, Pero Pušić, Nerminka

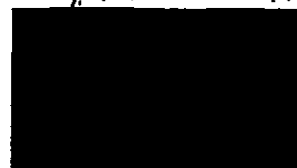

Hadžihasanović, Sead Zupčević, Sead Begunić, Dragomir Mijatović, Milenko Krešić, Ahmet Salkić, Edin Ahmetović, Novak Mijović, Ivan Trezner. U svojstvu vještaka saslušani su: Ivan Rebo i Mato Anić.

Sud je, u skladu sa članom 273. ZKP BiH, dozvolio Tužiocu da pročita iskaze svjedoka: Farida Hodžića, Damnjan Lučića, Almira Kulića, Šefika Mrakanovića, iz razloga što je njihovo prisustvo pred ovim Sudom bilo znatno otežano.

Od strane Tužilaštva izvedeni su sljedeći materijalni dokazi:

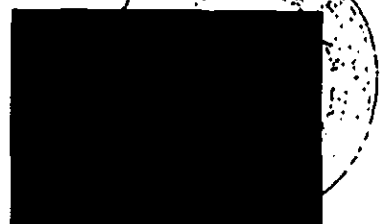
Izveštaj od 4.6.2005. godine (Lora 1 i Lora 2), broj: 12/4-2-, FMUP Sarajevo; Izveštaj od 6.6.2005. godine (Lora 3), broj: 12/4-1-24, FMUP Sarajevo; Izveštaj od 6.6.2005. godine (Lora 6), broj: 12/4-1-27, FMUP Sarajevo; Izveštaj od 6.6.2005. godine (Lora 4), broj: 12/4-1-25, FMUP Sarajevo; Naredba Suda BiH o posebnim istražnim radnjama, br. X-KRN-05-1/18 od 2.6.2005. godine; Izveštaj od 6.6.2005. godine (Lora 5), broj: 12/4-1-26, FMUP Sarajevo; Zapisnik o saslušanju svjedoka B od 5.7.2006. godine, Tužilaštvo BiH, broj: KT-228/05; Izveštaj o primjeni operativno-tehničkih sredstava broj: 12/4-2-428 od 6.6.2005. godine po naredbi Suda BiH broj: X-KRN-05/18 od 2.6.2005. godine + 2 audio kasete; Spisak osuđenih lica koji su izdržavali kaznu zatvora na odjeljenju "Kozlovac" u periodu od 2001. do septembra 2005. godine od 8.9.2005. godine; Zapisnik o saslušanju svjedoka Sinanović Alena od 5.6.2005. godine, broj: 08-02/3-2-, MUP TK; Zapisnik o saslušanju svjedoka Hasić Zije od 5.6.2005. godine, broj: 08-02/3-2-, MUP TK; Zapisnik o saslušanju svjedoka Hajrić Mirsada od 5.6.2005. godine, broj: 08-02/3-2-, MUP TK; Zapisnik o saslušanju svjedoka Puzić Senada od 5.6.2005. godine, broj: 08-02/3-2-, MUP TK; Zapisnik o saslušanju svjedoka Salihović Sejdalije od 5.6.2005. godine, broj: 08-02/3-2-, MUP TK; Zapisnik o saslušanju svjedoka Čajtinović Scada od 5.6.2005. godine, broj: 08-02/3-2-, MUP TK; Zapisnik o saslušanju svjedoka Rebernik Vinka od 10.8.2005. godine, broj: 08-02/3-2-04.3-, MUP TK; Zapisnik o saslušanju svjedoka Bektić Nihada od 2.9.2005. godine, broj: 12/7-3-, FMUP Sarajevo; Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od Bektić Nihada, od 8.9.2005. godine, broj: 08-02/3-2-10-/05, MUP TK, Nalaz Kliničkog centra Univerziteta u Sarajevu od 2.9.2005. godine na ime Bektić Nihada, Zapisnik o saslušanju svjedoka Bektić Nihada od 23.11.2005. godine, broj: 08-02/3-2-04.3-, MUP TK; Službena zabilješka MUP-a Tuzla (Policajska stanica Zapad) od 11.10.2005. godine; Zapisnik o saslušanju svjedoka Baraković Nedžada od 7.9.2005. godine, broj: 08-02/3-2-04.3-, MUP TK; Knjiga popisa gostiju od 11.12.2003. godine – pečat Ministarstva trgovine, turizma i saobraćaja, broj: 065/2003; Zapisnik

saslušanju svjedoka Jašarević Vehbije od 8.9.2005. godine, broj: 08-02/3-2-04.3-, MUP TK; Fotokopija radne knjižice Kučević Tasima; Službena zabilješka MUP-a TK, broj: 08-02/3-2-04.3-/05 od 07.11.2005. godine, uz prilog; Matična evidencija aktivnih osiguranika za Kučević Tasima od 27.4.2007. godine; Zapisnik o saslušanju svjedoka Zupčević Seada od 21.10.2005. godine, broj: 12/7-3-, F MUP Sarajevo; Zapisnik o saslušanju svjedoka Begunić Seada od 5.6.2005. godine, broj: 08-02/3-2-, MUP TK; Zapisnik o saslušanju svjedoka Mijatović Dragoljuba od 5.6.2005. godine, broj: 08-02/3-2-, MUP TK; Zapisnik o saslušanju svjedoka Crvenković Gorana od 20.7.2005. godine, broj: 08-02/3-2-04.3-, MUP TK; Zapisnik o saslušanju svjedoka Selimović Seada od 20.7.2005. godine, broj: 08-02/3-2-04.3-, MUP TK; Spis - zahtjev za azil, svjedok E, broj: 08-03/1-2-04.11-2188-04 od 17.3.2004. godine, MUP TK; Spis - zahtjev za azil, svjedok D, broj: 08-03/1-2-04.11-2187-04 od 17.3.2004. godine, MUP TK; Spis - zahtjev za azil, svjedok B, broj: 08-03/1-2-04.11-6372/03 od 28.10.2003. godine, MUP TK; Izvještaj MUP-a TK upućen FMUP-u Sarajevo, broj: 08-03/1-2-04.11-2078/05 od 6.6.2005. godine, Spis - zahtjev za azil, svjedok G, broj: 08-03/1-2-04.11-4901/04 od 28.7.2004. godine, MUP TK; Spis - zahtjev za azil, svjedok F, broj: 08-03/1-2-04.11-4900/04 od 28.7.2004. godine, MUP TK; Zapisnik o saslušanju svjedoka Hodžić Farida od 23.6.2005. godine, broj: 12/7-3-, F MUP Sarajevo; Rješenje MUP-a TK o protjerivanju svjedoka E iz BiH od 21.2.2005. godine, broj: 08-03/1-2-04.11-305/05; Službena zabilješka od 10.11.2006. godine, broj: 08-02/3-2-04.3-96/06, MUP TK; Zapisnik o saslušanju svjedoka Lučić Damnjana od 16.8.2003. godine, broj: 08-02/3-2-04.3-, MUP TK; Zapisnik o saslušanju svjedoka Kulić Almira od 5.6.2005. godine, broj: 08-02/3-2-, MUP TK; Zapisnik o saslušanju svjedoka Mrakanović Šefika od 24.8.2005. godine, broj: 08-02/3-2-, MUP TK; Službena zabilješka od 27.10.2006. godine, broj: 08-02/3-2-04.3-87/06, MUP TK; Službena zabilješka od 19.8.2003. godine o prijavi Fadile Hadžić iz ureda NO "La Strada" u Mostaru, te pretresa Motela "Mlin", broj: 08-02/3-2-, MUP TK; Službena zabilješka od 14.6.2004. godine povodom policijske kontrole Motela "Mlin", broj: 08-02/3-2-73/04, MUP TK; Naredba Suda Bosne i Hercegovine za posebne istražne radnje, broj: KPP-34/03 od 15.8.2003. godine; Naredba Suda Bosne i Hercegovine o pretresu Motela "Mlin", broj: KRN-17/03 od 15.8.2003. godine; Zahtjev za izdavanje naredbe o sprovođenju posebnih istražnih radnji i za izdavanje naredbe za pretres prostorija broj: KTA-117/03 od 15.8.2003. godine; Zapisnik o pretresu, MUP TK, broj: 08-02/3-2-04.3 od 15.8.2003. godine; Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od Mujkić Mirsada, broj: 08-02/3-2-04.3 od 15.8.2003. godine; Foto - dokumentacija,

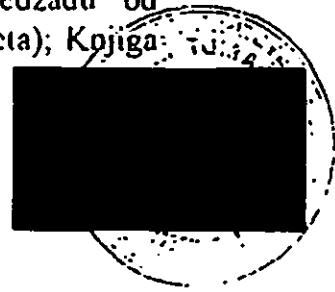

pretres Motela "Mlin", dana 15/16.8.2003. godine, broj: 08-02/3-5-04.6-4506/03, MUP TK; Knjiga stranih gostiju od 24.8.2001. godine; Fotokopije pasoša i dokumenata o letovima za Aleksijenko Alona, Arseničeva Evghenija, Cerlat Svetlana, Matcina Oxana, Postolache Ramona; Račun "Eurokuć" d.o.o. na čijoj pozadini se nalazi "rashod" i "mix"; Službena zabilješka od 4.5.2005. godine o provjeri akcije LORA, broj: 12/7-3-85-705, FMUP-a Sarajevo; Izvještaj o organizovanoj prostituciji u Motelu "Mlin" od 5.5.2005. godine, broj: 12/4-1-13, FMUP Sarajevo; Zahtjev Tužilaštva BiH za izdavanje naredbe za posebne istražne radnje i pretres od 30.5.2005. godine, broj: KTA-252/05; Naredba Suda BiH za pretres od 2.6.2005. godine, broj: X-KRN-05-1/18; Izvještaj Novaka Mijovića o pretresu Motela "Mlin", koji je izvršen dana 5.6.2005. godine; Izvještaj o izvršenom pretresu stana u Ul. Rudarska br. 71/III Tuzla, koji koristi Dalibor Stjepanović i svjedok C, od 9.6.2005. godine, broj: 12/7-3-, FMUP Sarajevo; Zapisnik o pretresu stana i drugih prostorija Spahić Envera u Živinicama od 5.6.2005. godine, broj: 12/7-3-1/05, FMUP Sarajevo; Zapisnik o pretresu stana i drugih prostorija Šabić Almira od 5.6.2005. godine, broj: 12/7-3-4/05, FMUP Sarajevo; Zapisnik o pretresu stana i drugih prostorija Spahić Envera u Tuzli od 5.6.2005. godine, broj: 12/7-3-3/05, FMUP Sarajevo; Zapisnik o pretresu stana i drugih prostorija Stjepanović Dalibora od 5.6.2005. godine, broj: 12/7-3-2/05, FMUP Sarajevo; Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od Spahić Envera od 5.6.2005. godine, broj: 12/7-3-16/05, FMUP Sarajevo; Promet i zaključno stanje šanka 2 puta; Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od Spahić Envera od 5.6.2005. godine, broj: 12/7-3-17/05, FMUP Sarajevo; Cjenovnik Motela Mlin; Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od Spahić Envera od 5.6.2005. godine, broj: 12/7-3-20/05, FMUP Sarajevo; Rješenje o odobrenju osnivanja ugostiteljske radnje, tip pansion, Spahić Enveru od 4.1.2005. godine, broj: 04-22-006862, Služba za budžet, finansije i poduzetništvo, Općina Tuzla. U prilogu štamбилj i dokumentacija; Potvrda o podnesenoj prijavi za obavezno zdravstveno osiguranje za Đulović Mirzeta od 14.3.2005. godine, Zavod zdravstvenog osiguranja, Kanton Tuzla. U prilogu radna knjižica i dokumentacija; Potvrda o podnesenoj prijavi za obavezno zdravstveno osiguranje za Mrakanović Šefika, Zavod zdravstvenog osiguranja, Kanton Tuzla. U prilogu radna knjižica i dokumentacija; Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od Spahić Envera od 5.6.2005. godine, broj: 12/7-3-7/05, FMUP Sarajevo; Potvrda o sanitarnom pregledu: Spahić Envera, Pjević Melihe i Đulović Mirzeta od strane Poliklinike "MIMO – MEDICAL" Sarajevo, broj: 001151 od 20.12.2004. godine. U prilogu 3 sanitarne knjižice; Fotokopije pasoša Irine Lunove, svjedoka G i F; Potvrda o podnesenoj prijavi za obavezno osiguranje

zdravstveno osiguranje za Đulović Mirzeta, Zavod zdravstvenog osiguranja, Kanton Tuzla; Dopuna zapisnika o inspekcijskom nadzoru od 6.1.2004. godine, broj: 10-3/01-15-3088-1/03; Opomena o predisključenju el. energije od 10.3.2005. godine, broj: 181/03, Elektroprivreda BiH – Živinice. U prilogu plaćeni račun od 28.3.2005. godine; Dva računa Motela "Mlin", sa određenim tekstom na poledini; Računi vodovoda i kanalizacije Tuzla za "Eurokuć" d.o.o. za mjesec: mart, april i maj 2005. godine, od oktobra 2004. godine do februara 2005. godine i priznanica o uplati od 4.3.2005. godine, broj: 809; Rješenje o upisu promjena podataka o subjektu upisa u sudski registar za "Eurokuć" d.o.o. od 15.3.2005. godine, broj: U/I-330/05, u prilogu dokumentacija; Zapisnik o inspekcijskom nadzoru "Eurokuć" d.o.o. od 5.11.2003. godine, broj: 10-3/01-15-2786/2003, Poreska Uprava KT, uz dokumentaciju: rješenje o uplati javnih prihoda "Eurokuća" d.o.o od 14.11.2003. godine i rješenje o odbijanju žalbe "Eurokuć" d.o.o. protiv rješenja Poreske uprave od 8.12.2003. godine od dana 8.11.2004. godine, broj: 07-15-1300-03, Federalno ministarstvo finansija Sarajevo; Logo "American" Night Club-a;

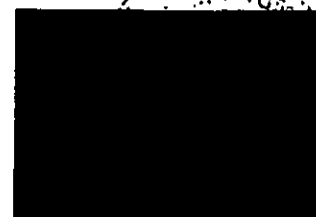
Zapisnik o inspekcijskom pregledu NC "American" (Trbara Zoran); Zapisnik o inspekcijskom nadzoru pansiona "American" (Trbara Zoran); Knjiga narudžbenica "Eurokuć" d.o.o. sa popunjene prve dvije stranice, bez potpisa i datuma; Potvrda o podnesenoj prijavi za obavezno zdravstveno osiguranje za Spahić Envera, Zavod zdravstvenog osiguranja, Kanton Tuzla, sa dokumentacijom; Potvrda o podnesenoj prijavi za obavezno zdravstveno osiguranje za Šabić Almira, Zavod zdravstvenog osiguranja, Kanton Tuzla, sa dokumentacijom – ugovor o radu od 1.2.2005. godine; Zapisnik o inspekcijskom pregledu od 30.10.2003. godine, broj: 09/4-34/03, Ministarstvo za rad i socijalnu politiku KT; Zapisnik o izvršenom redovnom pregledu "Eurokuća" d.o.o. od 15.10.2003. godine, broj: 08-01/1-44-739/03, MUP TK, Odjeljenje za zaštitu od požara; Zapisnik o izvršenom redovnom pregledu "Eurokuć" d.o.o. od 11.12.2003. godine, broj: 08-01/1-44-312-A/03, MUP TK, Odjeljenje za zaštitu od požara; Knjiga gostiju, ministarstvo trgovine, turizma i saobraćaja TK, od 29.8.2003. godine; Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta Spahić Enveru od 5.6.2005. godine, broj: 12/7-3-15, FMUP Sarajevo, (kanta sa kondomima); Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od Đulović Mirzeta od 5.6.2005. godine, broj: 12/7-3-5/05, FMUP Sarajevo, (6 predmeta); Novčanik; Knjiga gostiju, Ministarstvo trgovine, turizma i saobraćaja od 10.1.2005. godine; Koverta sa novcem, računom, jednom tel karticom, papirić, vizit kartica; Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta Đulović Nedžad od 5.6.2005. godine, broj: 12/7-3-6/05, FMUP Sarajevo, (6 predmeta); Knjiga

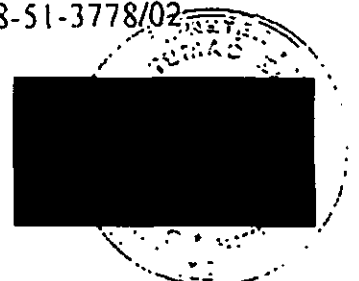
žalbe, Ministarstvo trgovine, turizma i saobraćaja od 11.12.2003. godine (prazna); Knjiga gostiju, Ministarstvo trgovine, turizma i saobraćaja od 10.1.2005. godine; Dva nota računa sa ispisanom pozadinom (crtice); Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od svjedoka B, od 5.6.2005. godine, broj: 12/7-3-8/05 FMUP Sarajevo, (18 predmeta); Nalaz i mišljenje ljekara specijaliste za svjedoka B od 9.11.2004. godine, Univerzitetski klinički centar Tuzla, sa 2 uplatnice; Zahtjev za odobrenje azila, podnosilac svjedok B od 27.10.2003. godine; Potvrda UNHCR-a Sarajevo o registraciji tražitelja azila od 10.2.2004. godine; Odluka UNHCR-a Tuzla o odbijanju zahtjeva za azil od 10.2.2004. godine; Potvrda o vraćanju privremeno oduzetih predmeta svjedoku B, od 7.9.2006. godine, broj: KT-228/05, Tužilaštvo BiH, sa dokumentacijom; Zapisnik o radnji otpečaćenja zapečaćenih prostorija Motela "Mlin" od 3.8.2005. godine, broj: 12/7-3-, FMUP Sarajevo; Potvrda o odlasku 6 osoba iz Sigurne kuće od 3.8.2005. godine; Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od svjedoka B, od 5.6.2005. godine, broj: 12/7-3-13/05 FMUP Sarajevo, (4 predmeta); Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od svjedoka C, od 5.6.2005. godine, broj: 12/7-3-9/05, FMUP Sarajevo, (2 predmeta); Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od Stjepanović Dalibora od 5.6.2005. godine, broj: 12/7-3-18/05, FMUP Sarajevo, (24 predmeta); Pribor za konzumiranje droge; Potvrda o vraćanju privremeno oduzetih predmeta svjedoku C od 4.9.2006. godine, broj: KT-228/05, Tužilaštvo BiH; Zapisnik o radnji otpečaćenja zapečaćenih prostorija Motela "Mlin" od 3.8.2005. godine, broj: 12/7-3-, FMUP Sarajevo; Potvrda o odlasku 6 osoba iz Sigurne kuće od 3.8.2005. godine; Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od svjedoka F, od 5.6.2005. godine, broj: 12/7-3-10, FMUP Sarajevo, (13 predmeta); Karton tražitelja azila svjedok F; Rješenje o odbijanju zahtjeva za azil svjedoku F od 28.2.2005. godine, broj: UP-1-07/2-41-51-4/04, Ministarstvo sigurnosti BiH, sa dokumentacijom; Tužba adv. Pašić Ekrema na rješenje o odbijanju zahtjeva za azil od 27.4.2005. godine, sa dokumentacijom; Zapisnik o radnji otpečaćenja zapečaćenih prostorija u vlasništvu Begunić Seada od 3.8.2005. godine, broj: 12/7-3-, FMUP Sarajevo; Zapisnik o radnji otpečaćenja zapečaćenih prostorija Motela "Mlin" od 3.8.2005. godine, broj: 12/7-3-, FMUP Sarajevo; Potvrda o odlasku 6 osoba iz Sigurne kuće od 3.8.2005. godine; Potvrda o vraćanju privremeno oduzetih predmeta svjedoku F od 7.9.2006. godine, broj: KT-228/05, Tužilaštvo BiH; Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta svjedoku G od 5.6.2005. godine, broj: 12/7-3-11, FMUP Sarajevo, (18 predmeta); Nalaz i mišljenje ljekara specijaliste za svjedoka G od 3.9.2004. godine, Univerzitetski klinički centar Tuzla, sa uplatnicom; Karton tražitelja azila svjedoka G; Rješenje o

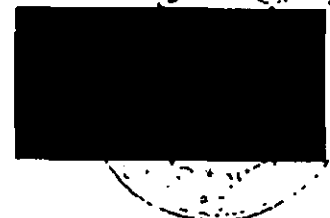
odbijanju zahtjeva za azil svjedoku G od 28.2.2005. godine, broj: UP-1-07/2-41-52-3/04, Ministarstvo sigurnosti BiH, sa dokumentacijom; Tužba adv. Pašić Ekrema na rješenje o odbijanju zahtjeva za azil od 27.4.2005. godine, sa dokumentacijom; Rješenje o odbijanju zahtjeva za azil Lonyova Iryni od 28.2.2005. godine, broj: UP-1-07/2-41-53-3/04, Ministarstvo sigurnosti BiH, sa dokumentacijom; Potvrda o vraćanju privremeno oduzetih predmeta svjedoku G od 7.9.2006. godine, broj: KT-228/05, Tužilaštvo BiH; Potvrda o vraćanju privremeno oduzetih predmeta svjedoku G od 4.10.2006. godine, broj: KT-228/05, Tužilaštvo BiH, sa kopijama novčanica; Zapisnik o radnji otpečaćenja zapečaćenih prostorija u vlasništvu Begunić Seada od 3.8.2005. godine, broj: 12/7-3-, FMUP Sarajevo; Zapisnik o radnji otpečaćenja zapečaćenih prostorija Motela "Mlin" od 3.8.2005. godine, broj: 12/7-3-, FMUP Sarajevo; Potvrda o odlasku 6 osoba iz Sigurne kuće od 3.8.2005. godine; Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta svjedoku G od 5.6.2005. godine, broj: 12/7-3-21/05, FMUP Sarajevo, (3 predmeta); Muški kožni kaiš; Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta svjedoku D od 5.6.2005. godine, broj: 12/7-3-14, FMUP Sarajevo, (24 predmeta); Nalaz i mišljenje ljekara specijaliste za svjedoka D od 9.11.2004. godine, Univerzitetski klinički centar Tuzla, sa 2 uplatnice; Zahtjev za azil podnesen od strane svjedoka D od 16.3.2004. godine; Registracija tražitelja azila UNHCR, sa dokumentacijom; Potvrda o vraćanju privremeno oduzetih predmeta svjedoku D od 7.9.2006. godine, broj: KT-228/05, Tužilaštvo BiH; Potvrda o vraćanju privremeno oduzetih predmeta svjedoku D od 4.10.2006. godine, broj: KT-228/05, Tužilaštvo BiH, (fotokopije novčanica); Zapisnik o radnji otpečaćenja zapečaćenih prostorija u vlasništvu Begunić Seada od 3.8.2005. godine, broj: 12/7-3-, FMUP Sarajevo; Zapisnik o radnji otpečaćenja zapečaćenih prostorija Motela "Mlin" od 3.8.2005. godine, broj: 12/7-3-, FMUP Sarajevo; Potvrda o odlasku 6 osoba iz Sigurne kuće od 3.8.2005. godine; Zapisnik o radnji otpečaćenja zapečaćenih prostorija u vlasništvu Begunić Seada od 3.8.2005. godine, broj: 12/7-3-, FMUP Sarajevo; Potvrda o privremenom oduzimanja predmeta od svjedoka E od 5.6.2005. godine, broj: 12/7-3-22, FMUP Sarajevo, (5 predmeta); Potvrda o privremenom oduzimanja predmeta od svjedoka E od 5.6.2005. godine, broj: 12/7-3-12, FMUP Sarajevo, (14 predmeta); Potvrda o vraćanju privremeno oduzetih predmeta svjedoku E od 7.9.2006. godine, broj: KT-228/05, Tužilaštvo BiH; Potvrda o vraćanju privremeno oduzetih predmeta svjedoku E od 4.10.2006. godine, broj: KT-228/05, Tužilaštvo BiH, (fotokopija novca); Zapisnik o radnji otpečaćenja zapečaćenih prostorija u vlasništvu Begunić Seada od 3.8.2005. godine, broj: 12/7-3-, FMUP Sarajevo; Zapisnik o radnji otpečaćenja zapečaćenih prostorija Motela "Mlin" od 3.8.2005.

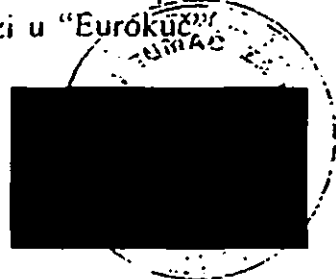
godine, broj: 12/7-3-, FMUP Sarajevo; Potvrda o odlasku 6 osoba iz Sigurne kuće od 3.8.2005. godine; Zapisnik o radnji otpečaćenja zapečaćenih prostorija u vlasništvu Begunić Seada od 3.8.2005. godine, broj: 12/7-3-, FMUP Sarajevo; Zapisnik o radnji otpečaćenja zapečaćenih prostorija Motela "Mlin" od 3.8.2005. godine, broj: 12/7-3-, FMUP Sarajevo; Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta Salibegović Midhatu od 5.6.2005. godine, broj: 12/7-3-19, FMUP Sarajevo, (3 predmeta); Knjiga prometa Knjiga šanka; Pansiona "Mlin"; Registrator sa dokumentima; Foto - dokumentacija i video kasete sa snimljenim materijalom u Motelu "Mlin" sa dopisom od 4.7.2005. godine, broj: 08-02/3-5-04.6-2416/05., MUP TK upućen FMUP-u; Fotodokumentacija pretresa stana (5.6.2005. godine) od 7.6.2005. godine, broj: O.R. 1174/05, FMUP Sarajevo; Fotodokumentacija pretresa kuće i stana (5.6.2005. godine) od 10.6.2005. godine, broj: O.R. 1173/05, FMUP Sarajevo; Foto - dokumentacija II dio; Foto - dokumentacija pretresa u Pansionu "Mlin" I dio (5.6.2005. godine) od 7.6.2005. godine, broj: O.R. 1167/05, MUP K Sarajevo; Foto - dokumentacija pretresa noćnog kluba "Mlin" (3.8.2005. godine) od 17.8.2005. godine, broj: 08-02/3-5-04.6-1386/05, MUP TK; Zapisnik o saslušanju svjedoka Dropić Sakiba od 11.8.2005. godine, broj: 08-02/3-2-04.3-, MUP TK; Zapisnik o saslušanju svjedoka Krbuljić Zijada od 14.7.2005. godine, broj: 08-02/3-2-04.3-, MUP TK; Nalaz vještaka građevinske struke Rebo Ivana od 5.3.2006. godine sa priložima; Rješenje o osnivanju društva sa ograničenom odgovornošću i upis prava obavljanja poslova spoljno - trgovinskog prometa od 12.1.1998. godine, Kantonalni sud Tuzla; Rješenje o odbijanju prijave za upis u sudski registar "Eurokuć" d.o.o. od 14.11.2000. godine, broj: U/I-3717/00, Kantonalni sud Tuzla, sa dokumentacijom; Rješenje o utvrđivanju ispunjenja uslova za poslovanje NC "American" od 6.2.2001. godine, broj: 04-22-004822-2000, Služba za budžet, finansije i poduzetništvo, Opština Tuzla, sa dokumentacijom - fotokopije; Rješenje o odobrenju građenja Kučević Tasimu od 20.12.2004. godine, broj: 06/10-23-005185/04, Služba za prostorno uređenje i zaštitu okoline Tuzla; Kupoprodajni ugovor između Lovrić Ive i Zlatana, kao prodavaca i Kučević Tasima, kao kupca, od 2.10. 1995. godine, sa dokumentacijom; Zemljišno - knjižni izvadak od 5.9.2005. godine i kopija katastarskog plana od 15.2.2006. godine, broj: 07-SI, Služba za geodetske i imovinskopравne poslove, Opština Tuzla; Potvrda o izdržanoj kazni zatvora za Kučević Tasima od 14.12.2005. godine, broj: 04-12-1740/01, KPZ Tuzla, (izdržavao je kaznu od 17.8.2001. godine do 14.12.2005. godine); Zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka protiv "Eurokuć" d.o.o., Motel "Mlin" i Kučević Mustafa od 11.3.2002. godine, broj: 05/5-22-38-SI-3778/02

Ministarstvo trgovine, turizma i saobraćaja TK, sa dokumentacijom; Rješenje o naređivanju otklanjanja nedostataka u objektu od 9.9.2002. godine, broj: 05/5-22-38-6749/02, Ministarstvo trgovine, turizma i saobraćaja TK, sa dokumentacijom; Zapisnik o inspekcijskom pregledu "Eurokuč" d.o.o. od 3.9.2002. godine, broj: 09/4-34/02, Ministarstvo za rad i socijalnu politiku TK; Zapisnik o inspekcijskom pregledu "Eurokuč" d.o.o. od 28.8.2002. godine, broj: 09/4-34/02, Ministarstvo za rad i socijalnu politiku TK; Naredba o pretresu Motela "Mlin" od 28.11.2002. godine, broj: Kri.655/2002, Općinski sud Tuzla, sa dokumentacijom; Rješenje o odbijanju ulaska u BiH za Boiser Izabelu od 20.2.2002. godine, broj: 08-02/1-1-04.11-419/02, MUP-a TK, Odjeljenje za strance, pravne, upravne i stambene poslove; Rješenje o odbijanju ulaska u BiH za Sava Daniela od 20.2.2002. godine, broj: 08-02/1-1-04.11-418/02, MUP-a TK, Odjeljenje za strance, pravne, upravne i stambene poslove; Rješenje o odbijanju ulaska u BiH za Sultan Larisa od 20.2.2002. godine, broj: 08-02/1-1-04.11-417/02, MUP-a TK, Odjeljenje za strance, pravne, upravne i stambene poslove; Rješenje o odbijanju ulaska u BiH za Ungureanu Ancuta Oana od 20.2.2002. godine, broj: 08-02/1-1-04.11-416/02, MUP-a TK, Odjeljenje za strance, pravne, upravne i stambene poslove; Rješenje o odbijanju ulaska u BiH za Arseniceva Evghenia od 20.2.2002. godine, broj: 08-02/1-1-04.11-415/02, MUP-a TK, Odjeljenje za strance, pravne, upravne i stambene poslove; Rješenje o odbijanju ulaska u BiH za Toma Valentina od 20.2.2002. godine, broj: 08-02/1-1-04.11-414/02, MUP-a TK, Odjeljenje za strance, pravne, upravne i stambene poslove; Rješenje o odbijanju ulaska u BiH za Mancas Gina od 20.2.2002. godine, broj: 08-02/1-1-04.11-413/02, MUP-a TK, Odjeljenje za strance, pravne, upravne i stambene poslove; Rješenje o odbijanju ulaska u BiH za Vaduva Georgiana Ramona od 20.2.2002. godine, broj: 08-02/1-1-04.11-412/02, MUP-a TK, Odjeljenje za strance, pravne, upravne i stambene poslove; Rješenje o odbijanju ulaska u BiH za Budeanu Daniela od 20.2.2002. godine, broj: 08-02/1-1-04.11-411/02, MUP-a TK, Odjeljenje za strance, pravne, upravne i stambene poslove; Rješenje o odbijanju ulaska u BiH za Slepenco Elena od 20.2.2002. godine, broj: 08-02/1-1-04.11-410/02, MUP-a TK, Odjeljenje za strance, pravne, upravne i stambene poslove; Rješenje o odbijanju ulaska u BiH za Matcina Oxana od 8.9.2002. godine, broj: 08-02/1-1-04.11-7786/02, MUP-a TK, Odjeljenje za strance, pravne, upravne i stambene poslove; Rješenje o odbijanju ulaska u BiH za Prunici Viorica od 8.9.2002. godine, broj: 08-02/1-1-04.11-7788/02, MUP-a TK, Odjeljenje za strance, pravne, upravne i stambene poslove; Rješenje o odbijanju ulaska u BiH za Cerlat Svetlana od 8.9.2002. godine, broj: 08-02/1-1-04.11-7787/02, MUP-a TK, Odjeljenje za strance, pravne,

upravne i stambene poslove; Rješenje o odbijanju ulaska u BiH za Aleksyeyenko Alona od 9.12.2002. godine, broj: 08-02/1-1-04.11-8425/2002, MUP-a TK, Odjeljenje za strance, pravne, upravne i stambene poslove; Rješenje o odbijanju ulaska u BiH za Ilie Angelica Madalina od 9.12.2002. godine, broj: 08-02/1-1-04.11-8426/02, MUP-a TK, Odjeljenje za strance, pravne, upravne i stambene poslove; Rješenje o odbijanju ulaska u BiH za Postolache Ramona od 9.12.2002. godine, broj: 08-02/1-1-04.11-8424/2002, MUP-a TK, Odjeljenje za strance, pravne, upravne i stambene poslove; Rješenje o odbijanju ulaska u BiH za svjedoka C od 16.8.2003. godine, broj: 08-03/1-2-04.11-4846/2003, MUP-a TK; Rješenje o odbijanju ulaska u BiH za svjedoka C od 28.10.2003. godine, broj: 08-03/1-2-04.11-5771/03, MUP-a TK; Rješenje o odbijanju ulaska u BiH za Vujinović Biljana od 28.10.2003. godine, broj: 08-03/1-2-04.11-5775/03, MUP-a TK; Rješenje o upisu promjena podataka o subjektu upisa u sudski registar za "Eurokuč" d.o.o., zastupanom po Spahić Enveru od 21.5.2004. godine, broj: U/I-807/04, Kantonalni sud Tuzla, sa dokumentacijom; Rješenje o upisu promjena podataka o subjektu upisa u sudski registar za "Eurokuč" d.o.o., zastupanom po Spahić Enveru od 28.10.2003. godine, broj: U/I-1322/03, Kantonalni sud Tuzla, sa dokumentacijom; Ugovor o istupanju osnivača iz društva i prenosu osnivačkih prava i obaveza na osnivača koji pristupa društvu (sa Kučević Tasima na Pjević Melihu) od 16.10.2003. godine, uz dokumentaciju; Statut "Eurokuč" d.o.o. od 19.6.2003., u potpisu Pjević Meliha (oktobar 2003. godine); Izjava o prihvatanju dužnosti direktora društva Pjević Melihe od 8.8.2003. godine, broj: 13142/3; Ugovor o istupanju osnivača iz društva i prenosu osnivačkih prava i obaveza na osnivača koji ostaje jedini član društva (istupa Devedžić Mersija, a jedini član ostaje Kučević Tasim) od 7.3.2002. godine; Odluka o razrješenju sa dužnosti direktora i lica ovlaštenog za zastupanje društva od 19.6.2003. godine (razriješeni: Kučević Tasim i Devedžić Mersija); Odluka o povećanju osnovnog kapitala društva od 19.6.2003. godine, u potpisu Kučević Tasim, uz dokumentaciju; Statut "Eurokuč" d.o.o. od 19.6.2003. godine, u potpisu Kučević Tasim; Odluka o dopuni djelatnosti društva u unutarnjem poslovanju od 19.6.2003. godine, u potpisu Kučević Tasim; Oglas za objavljivanje upisa iz sudskog registra u službenom glasilu, Kantonalni sud u Tuzli; Prijava za upis u sudski registar podataka o subjektu upisa od 24.9.2003. godine za Eurokuč d.o.o., potpisala Pjević Meliha; Spisak uprave "Eurokuč" d.o.o. (samo Pjević Meliha) od 19.6.2003. godine, u potpisu Kučević Tasim; Odluka o promjeni o upisu naziva društva i promjeni adrese prebivališta osnivača od 19.6.2003. godine, umjesto "Eurokuč" d.o.o. sa p.o. Preduzeće za ugostiteljstvo i turizam Tuzla – Ljubače prelazi u "Eurokuč"

d.o.o. za ugostiteljstvo i turizam Tuzla (Eurokuć d.o.o. Tuzla), u potpisu Kučević Tasim; Statut od 19.6.2003. godine, u potpisu Kučević Tasim; 2. Prijava za upis u sudski registar podataka o subjektu upisa od 24.9.2003. godine za "Eurokuć" d.o.o., potpisala Pjević Meliha, uz dokumentaciju; Izmjena popisa osoba ovlaštenih za zastupanje subjekta upisa u vanjskotrgovinskom poslovanju od 7.10.2003. godine, broj: ou-h.8624/03, u potpisu Pjević Meliha; Izmjena popisa osoba ovlaštenih za zastupanje subjekta upisa u pravnom prometu u zemlji od 7.10.2003. godine, broj: ou-h.8624/03, u potpisu Pjević Meliha; Zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta/dokumentacije od strane Mujkić Selme od 14.3.2006. godine, vezano za odobrenje za rad Trbara Zoranu, uz dokumentaciju; Ugovor o zakupu poslovnog prostora od 7.11.2003. godine između zakupodavca Kučević Tasima i zakupca Trbara Zorana; Zapisnik o inspekcijskom pregledu od 15.1.2004. godine, Pansion "American", Trbara Zoran – ovlašteno lice; Zapisnik o inspekcijskom pregledu od 28.1.2004. godine, Pansion "American", Trbara Zoran – ovlašteno lice; Zahtjev za odobrenje azila za Sultan Larisu od 29.10.2003. godine, broj: 08-03/1-2-04.11-6388/03, sa dokumentacijom; Zahtjev za odobrenje azila za Ilie Angelica Madalina od 29.10.2003. godine, broj: 08-03/1-2-04.11-6389/03, sa dokumentacijom; Rješenja o upisu promjena podataka o subjektu upisa u sudski registar za „Eurokuć“ d.o.o., zastupanom po Spahić Enveru od 21.5.2004. godine, broj: U/I-807/04, Kantonalni sud Tuzla, sa dokumentacijom; Rješenje o ispunjenju potrebnih uslova za objekat – pansion od 22.12.2004. godine, broj: 05/1-22-17249/04, Ministarstvo trgovine, turizma i saobraćaja TK, uz dokumentaciju; Rješenje o odobrenju osnivanja ugostiteljske radnje, tip pansion Sahić Enveru od 4.1.2005. godine, broj: 04-22-006862, Službe za budžet, finansije i poduzetništvo Opština Tuzla, TK, uz dokumentaciju; Ugovor o zakupu poslovnog prostora od 29.6.2004. godine između zakupodavca Kučević Tasima i zakupca Spahić Envera; Izmjena rješenja o odobrenju osnivanja ugostiteljske radnje, tip pansion Sahić Enveru od 25.1.2005. godine, broj: 04-22-327, Službe za budžet, finansije i poduzetništvo Opština Tuzla, TK, uz dokumentaciju; Fotokopije rješenja o upisu promjena podataka o subjektu upisa u sudski registar za Eurokuć d.o.o. od 15.3.2005. godine, broj: U/I-330/05, u prilogu dokumentacija; Rješenje o kažnjavanju Spahić Envera novčanom kaznom od 30.12.2004. godine, broj: 11-7244/04, Općinski sud za prekršaje u Tuzli, (zbog neprijavljivanja stranih državljanke u objektu Mlin Ljubače), uz dokumentaciju; Rješenje o odbijanju zahtjeva za azil Lonyova Iryne od 28.2.2005. godine, broj: UP-1-07/2-41-53-3/04, Ministarstvo sigurnosti BiH-Sektor za azil, uz dokumentaciju; Poreska uprava, dostava podataka MUP-u

TK (za Fazlić Admira, Trbara Zorana i Spahić Envera), dana 9.3.2006. godine, broj: 10-3/1-49-162, uz dokumentaciju; Zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta/dokumentacije od strane Poreske uprave Tuzla od 20.2.2006. godine, broj: 08-02/3-2-04.3-413/06, MUP TK, uz 13 dokumenata; Zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta/dokumentacije od strane Poreske uprave Tuzla od 20.2.2006. godine, broj: 08-02/3-2-04.3-413/06, MUP TK, uz 10 dokumenata; Zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta/dokumentacije od strane Poreske uprave Tuzla od 20.2.2006. godine, broj: 08-02/3-2-04.3-413/06, MUP TK, uz 12 dokumenata; Zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta/dokumentacije od strane Geodetske službe Tuzla od 13.3.2006. godine, broj: 08-02/3-2-04.3-81/06, MUP TK, uz 3 dokumenta (kupoprodajni ugovor od 5.11.2004. godine između prodavca Hajdarbegović Kemala i kupca Kučević Tasima – kuća, zgrada i livada); Zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta/dokumentacije za Devedžić Mersiju od 8.3.2006. godine, broj: 08-02/3-2-04.3-81/06, uz 13 fotografija, MUP TK; Zapisnik o saslušanju osumnjičenog Demirović Admira od 4.3.2006. godine, broj: 08-02/3-2-04.3-, MUP TK; Zapisnik o saslušanju svjedoka Muminović Edisa od 15.6.2005. godine, broj: 12/7-3-, FMUP Sarajevo; Zapisnik o saslušanju svjedoka Soladar Rajka od 4.3.2006. godine, broj: 08-02/3-2-04.3-, MUP TK; Zapisnik o saslušanju osumnjičenog Trbara Zorana od 12.9.2005. godine, broj: 12/7-3-, FMUP Sarajevo; Sveska optuženog Trbara Zorana sa podacima; Izjava Šabić Zijada data adv. Balijagić Faruku dana 27.10.2006. godine; Nalaz i mišljenje vještaka finansijske struke Anić Mate od 11.4.2007. godine, broj: KT-228/05, sa dokumentacijom; Zapisnik o saslušanju osumnjičenog Šabić Almira od 5.6.2005. godine, broj: 12/7-3-, FMUP Sarajevo; Zapisnik o saslušanju osumnjičenog Šabić Almira od 6.6.2005. godine, broj: KT-228/05, Tužilaštvo BiH; Zapisnik o saslušanju osumnjičenog Šabić Almira od 29.6.2005. godine, broj: KT-228/05, Tužilaštvo BiH; Zapisnik o saslušanju osumnjičenog Šabić Almira od 5.7.2005. godine, broj: KT-228/05, Tužilaštvo BiH; Dopis o provjeri podataka za Kučević Tasima, MUP-a TK - Tužilaštvu BiH od 12.7.2007. godine, broj: 08-02/1-8.P-04.7-420/07 FM; Zapisnik o saslušanju svjedoka G od 15.9.2005. godine, broj: 12/7-3-, FMUP Sarajevo; Zapisnik o saslušanju svjedoka G od 14.3.2006. godine, broj: 08-02/3-2-04.3-, MUP TK; Zapisnik o saslušanju svjedoka G od 7.7.2006. godine, broj: KT-228/05, Tužilaštvo BiH; Zapisnik o saslušanju svjedoka E od 6.9.2005. godine, broj: 12/7-3-, FMUP Sarajevo; Zapisnik o saslušanju svjedoka E od 14.3.2006. godine, broj: 08-02/3-2-04.3-, MUP TK; Izvještaj vojne policije od 5.2.2005. godine (EUFOR); Zapisnik o saslušanju svjedoka E od 6.7.2006. godine, broj: KT-228/05, Tužilaštvo

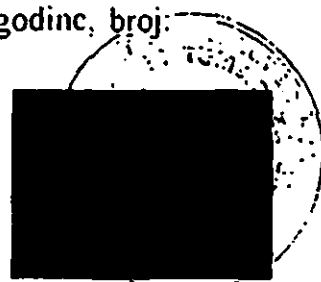

BiH; Zapisnik o saslušanju svjedoka D od 9.9.2005. godine, broj: 12/7-3-, FMUP Sarajevo; Zapisnik o saslušanju svjedoka D od 14.3.2006. godine, broj: 08-02/3-2-04.3-, MUP TK; Zapisnik o saslušanju svjedoka D od 6.7.2006. godine, broj: KT-228/05, Tužilaštvo BiH; Zapisnik o saslušanju svjedoka B od 31.8.2005. godine, broj: 12/7-3-, FMUP Sarajevo; Zapisnik o saslušanju svjedoka B od 14.3.2006. godine, broj: 08-02/3-2-04.3-, MUP TK; Zapisnik o saslušanju svjedoka B od 5.7.2006. godine, broj: KT-228/05, Tužilaštvo BiH; Zapisnik o saslušanju svjedoka C od 5.9.2005. godine, broj: 12/7-3-, FMUP Sarajevo; Zapisnik o saslušanju svjedoka C od 4.7.2006. godine, broj: KT-228/05, Tužilaštvo BiH; Službena zabilješka Sudske policije Suda BiH od 1.9.2006. godine; Dopis Tužilaštva BiH – Sudu BiH od 24.5.2007. godine, broj: KT-228/07; veći broj prezervativa.

Odbrana je izvela sljedeće dokaze:

Po prijedlogu advokata Senada Krehe u svojstvu svjedoka saslušani su: Rajko Soldar, Sanel Bošnjaković, Fadila Hodžić, Rajfa Šabić, Zijad Šabić, Ivo Kovačević, Nedim Moralić, Rudolf Pejić, Sead Omerbegović, Admir Demirović, Edis Muminović, Rasim Esen, Selma Hodžić, Zoran Trbara, Tasim Kučević, Enver Spahić, Almir Šabić. U svojstvu vještaka saslušani su: Kasim Brigić, Nusret Mujagić i Rajka Topčić.

Izvedeni su i sljedeći materijalni dokazi od strane advokata Senada Krehe: Zapisnik o saslušanju svjedoka C od 16.8.2003. godine, broj: 08-02/3-2-04.3-, MUP TK; Zapisnik o saslušanju svjedoka C od 10.5.2005. godine, broj: KTA-252/05 (KT-85/03), Tužilaštvo BiH; Zapisnik o saslušanju svjedoka C od 21.6.2005. godine, broj: KTA-252/05 (KT-85/03), Tužilaštvo BiH; Zapisnik o saslušanju svjedoka B od 16.8.2003. godine, broj: 08-02/3-2-04.3-, MUP TK; Zapisnik o saslušanju svjedoka B od 21.6.2005. godine, broj: KT-228/05, Tužilaštvo BiH; Zapisnik o saslušanju svjedoka B od 20.7.2005. godine, broj: KT-228/05, Tužilaštvo BiH; Zapisnik o saslušanju svjedoka D od 22.6.2005. godine, broj: KT-228/05, Tužilaštvo BiH; Zapisnik o saslušanju svjedoka F od 22.6.2005. godine, broj: KT-228/05, Tužilaštvo BiH; Zapisnik o saslušanju svjedoka G od 23.6.2005. godine, broj: KT-228/05, Tužilaštvo BiH; Zapisnik o saslušanju svjedoka E od 23.6.2005. godine, broj: KT-228/05, Tužilaštvo BiH; Zapisnik o saslušanju svjedoka E od 20.7.2005. godine, broj: KT-228/05, Tužilaštvo BiH; Uvjerjenje o izmirenju porezskih obaveza za Kučević Tasima od 7.11.1989. godine, broj: 07/4-458-9259, SR BiH, Skupština opštine Kalesija; Rješenje o odobrenju osnivanja i vođenja STR u Kalesiji od 9.11.1989. godine, broj:

04-320-32, SR BiH, Skupština opštine Kalesija; Ugovor o sporazumnoj izmjeni ugovora o udruživanju sredstava za izgradnju poslovnog prostora od 7.7.1994. godine između PP "Arhitekti" Gračanica i udružioca Kučević Tasima; Rješenje o osnivanju privatnog preduzeća za spoljnu i unutrašnju trgovinu "Tasim Commerce" od 15.8.1991. godine, Osnovni sud udruženog rada Tuzla, uz dokumentaciju; Potvrda kojom se utvrđuje da je preduzeće "Tasimpromet" upisano u registar carinskih obveznika od 7.10.1992. godine, broj: 513-02/92-010644, Ministarstvo finansija R Hrvatske; Rješenje pravnoj osobi "Tasimpromet" o otvaranju žiro – računa, Služba društvenog knjigovodstva Hrvatske od 7.10.1992. godine, broj: UP/I-321-071/11-92-7728; Obavijest o razvrstavanju preduzeća po djelatnostima za "Tasimpromet" od 5.10.1992. godine, broj: 555-04-07-93-01, Državni zavod za statistiku R Hrvatske; Rješenje o utvrđivanju ispunjavanja uslova poslovnih prostorija "Tasimprometa" od 18.11.1992. godine, broj: 251-04-13-92-2, Gradski sekretarijat za gospodarstvo, Područni odsjek za upravno – pravne i gospodarske poslove, Peščenica; Ugovor o prodaji nekretnina između Bančetočić Bogoljuba, kao prodavca i "Tasimprometa", kao kupca, od 21.10.1992. godine; Kupoprodajni ugovor između prodavca "Tasimpromet" i kupca Ravenski Stjepana od 24.11.1993. godine; Uplatnica Ravenski Stjepana za kupovinu stambenog poslovnog objekta od "Tasimprometa" od 24.11.1993. godine; Rješenje o utvrđivanju osnovice poreza na promet nekretnine od 3.12.1993. godine, broj: 251-03-10-93-003, gradski sekretarijat za finansije, Zagreb; Kupoprodajni ugovor između Šerifović Osmana, kao prodavca i "Tasimpromet", kao kupca, od 26.11.1993. godine; Uplatnica "Tasimprometa" za kupovinu kuće od Šerifović Osmana od 30.11.1993. godine; Rješenje o promjeni podataka u katastarskom operatu od 9.12.1993. godine, broj: 251-15-24-93-2, Gradski zavod za katastar, Zagreb; Rješenje o utvrđivanju ispunjavanja uslova poslovnih prostorija "Tasimprometa" od 1.3.1994. godine, broj: 251-04-15-94-3, Gradski sekretarijat za gospodarstvo, Područni odsjek za upravno – pravne i gospodarske poslove, Sesvete; Obavijest o razvrstavanju preduzeća po djelatnostima za "Tasimpromet" od 28.2.1994. godine, broj: 555-04-07-94-02, Državni zavod za statistiku R Hrvatske; Kupoprodajni ugovor o strojevima za šivanje između krojačke radnje "R.N." vl. Đerlek Mersihe i "Tasimprometa" od 10.9.1993. godine; Rješenje o upisu promjene sjedišta preduzeća od 29.12.1993. godine, Okružni privredni sud Zagreb, uz dokumentaciju; Karton deponovanih potpisa od 6.10.1992. godine (za Kučević Tasima); Dvije fotografije kafića Bistvo 7 u Zagrebu; Rješenje o razrezivanju poreza "Tasimprometu" za 1994. godinu od 20.9.1994. godine, broj: 251-03-12-94-1, Gradski sekretarijat za finansije, Zagreb; Osobna

radna dozvola za rad strancu Kučević Tasimu od 26.8.1994. godine, broj: 344-04/4-94-02, Ministarstvo rada i socijalne skrbi, Zavod za zapošljavanje, Zagreb; Ugovor o davanju na korištenje osnovnih sredstava između "Tasimprometa" i "Tasim Commerce" od 22.9.1994. godine; Račun o prevozu robe od 1.9.1994. godine; Račun o prevozu robe od 23.9.1994. godine; Odluka o otvaranju prodavnice od 5.9.1994. godine, broj: 01/94, u potpisu Kučević Tasim; Prijava za uvoz, izvoz i provoz robe za "Tasim Commerce" od 14.11.1994. godine, sa dokumentacijom; Uvozna carinska deklaracija od 28.12.1995. godine za "Tasim Commerce", sa dokumentacijom; Račun za tekstil od 20.12.1994. godine, broj: 3/94, "Tasim Commerce" – MP DD "Promet" Kladanj; Dnevnik blagajne sa dva računa od 16.1.1995. godine, sa dva priloga; Izvještaj o prihodu, platama i obavezama prema javnim prihodima za period 1.1.1995. godine do 31.3.1995. godine, od 7.4.1995. godine; Račun za tekstilnu robu od 25.4.1995. godine, "Tasim Komerc"- DD "Promet" Kladanj; Narudžbenica i izjava br. 47/95 od 1.5.1995. godine; Račun za el. energiju za kozmetički salon Kučević Tasima od 30.11.1995. godine, elektroprivreda BiH, Gračanica; Rekapitulacija poreza i doprinosa radnika za april – oktobar 1995. godine, "Tasim Komerc" Gračanica; Uvozne carinske deklaracije, "Tasim Komerc" Gračanica, od 29.9.1994. godine, 30.8.1994. godine i 29.9.1994. godine; Predugovor o kupoprodaji nekretnine između Lovrić Ive i Zlatana i Kučević Tasima; Kupoprodajni ugovor za nekretninu između Lovrić Ive i Zlatana i Kučević Tasima od 2.10.1995. godine; Tri fotografije; Prijava potrošnje el energije za Lovrić Maricu od 10.5.1990. godine; Dva računa za el energiju na ime Kučević Tasima od 1997. godine; Rješenje o odobrenju upotrebe poslovnog objekta za Lovrić Zlatana od 9.4.1990. godine, broj: 06-03/3-361-155, SR BiH, Opština Tuzla; Rješenje o brisanju iz sudskog registra preduzeća "Tasim Komerc", a pripojeno preduzeću "Jaguar Export Import" od 1.11.1995. godine, Viši sud u Tuzli; Rješenje o upisu osnivanja društva jednog lica "Jaguar Export Import" od 1.11.1995. godine, Viši sud u Tuzli, uz dokumentaciju; Račun "Mlin" Ljubače od 28.7.1997. godine; Račun "Mlin" Ljubače od 21.8.1997. godine; Račun "Euromibis" d.o.o. Tuzla – DJL "Jaguar" od 28.8.1997. godine; Karton o registraciji potpisa od 10.11.1995. godine (Kučević Tasim); 16 fotografija; Rješenje o upisu osnivanja društva sa ograničenom odgovornošću "Eurokuč" d.o.o. od 12.1.1998. godine, sa dokumentacijom; Rješenje o upisu promjene podataka o subjektu upisa u sudski registar od 28.10.2003. godine, broj: U/I-1322/03, za "Eurokuč" d.o.o., zastupnik Pjević Meliha, sa dokumentacijom; Rješenje o upisu promjene podataka o subjektu upisa u sudski registar od 21.5.2004. godine, broj: U/I-807/04, za "Eurokuč" d.o.o.

zastupnik Spahić Enver, sa dokumentacijom; Izjava o prihvatanju dužnosti direktora društva od strane Spahić Envera, od 26.4.2004. godine; Ugovor o zakupu poslovnog prostora između Kučević Tasima, kao zakupodavca i "Eurokuć" d.o.o. zastupan od strane direktora Spahić Envera, kao zakupca od 29.6.2004. godine; Obračun posebnih vodoprivrednih naknada za period od 1.1.2004. godine do 30.6.2004. godine za "Eurokuć" d.o.o.; Bilans uspjeha "Eurokuć" d.o.o. za period 1.1. – 30.6.2004. godine; Obračun članarine za period 1.1. – 30.6.2004. godine; Obračun naknada za eksploataciju šuma i ostalih prihoda za period od 1.1. – 30.6.2004. godine, za "Eurokuć" d.o.o.; 7 mjesečnih izvještaja o obračunu i uplati poreza na promet proizvoda i usluga za period od 1.6.2004. godine do 31.12.2004. godine, za "Eurokuć" d.o.o.; Bilans stanja na dan 30.6.2004. godine; 26 uplatnica za poreze; Specifikacija uz isplatu plaća za 6. mjesec 2004. godine od 5.7.2004. godine sa 8 uplatnica za "Eurokuć" d.o.o.; Specifikacija uz isplatu plaća za 7. mjesec 2004. godine sa 8 uplatnica; Specifikacija uz isplatu plaća za 8. mjesec 2004. godine sa 8 uplatnica; Specifikacija uz isplatu plaća za 9. mjesec 2004. godine sa 8 uplatnica; Specifikacija uz isplatu plaća za 10. mjesec 2004. godine sa 8 uplatnica; Specifikacija uz isplatu plaća za 11. mjesec 2004. godine sa 8 uplatnica; Specifikacija uz isplatu plaća za 12. mjesec 2004. godine sa 8 uplatnica; Posebni podaci o plaćama i broju zaposlenih za period od 1.1. – 30.6.2004. godine, "Eurokuć" d.o.o.; Računovodstvene politike i zabilješke uz finansijske izvještaje za 2004. godinu, "Eurokuć" d.o.o.; Izvještaj o promjenama u kapitalu za 2004. godinu; Izvještaj o gotovinskim tokovima za period 1.1. – 30.6.2004. godine, "Eurokuć" d.o.o.; Zapisnik o inspekcijskoj kontroli "Eurokuća" d.o.o. od 4.6.2004. godine, broj: 05/5-22-011-168/2004, Ministarstvo trgovine, turizma i saobraćaja TK; Zapisnik o inspekcijskoj kontroli "Eurokuća" d.o.o. od 8.6.2004. godine, broj: 05/5-22-011-170/2004, Ministarstvo trgovine, turizma i saobraćaja TK; Dvije uplatnice; Zahtjev za izdavanje odobrenja o obavljanju ugostiteljske djelatnosti, podnosilac Spahić Enver, sa dokumentacijom; Rješenje o odobrenju osnivanja ugostiteljske radnje, tip pansion, Spahić Enveru od 4.1.2005. godine, broj: 04-22-006862, Služba za budžet, finansije i poduzetništvo, Općina Tuzla. U prilogu štambilj i dokumentacija; Izmjena rješenja o odobrenju osnivanja ugostiteljske radnje, tip pansiona Spahić Enveru od 25.1.2005. godine, broj: 04-22-327, Službe za budžet, finansije i poduzetništvo Opština Tuzla, TK, uz dokumentaciju; Poreska uprava, dostava podataka MUP-u TK (za Fazlić Admira, Trbara Zorana i Spahić Envera), dana 9.3.2006. godine, broj: 10-3/1-49-162, uz dokumentaciju; Knjiga prometa za 2004. godinu, "Eurokuć" d.o.o., Spahić Enver, sa 5 fotografija; Potvrda o podnesenoj odjavi za penzijsko i invalidsko osiguranje.

od 5.2.2004. godine; Rješenje o odobrenju upisa u službene evidencije PU Lukavac od 6.1.2003. godine, broj: 08-12/02-13.7-292/00, MUP TK; 4 zahvalnice Kučević Tasimu; Rješenje o upisu promjena podataka o subjektu upisa u sudski registar za "Eurokuć" d.o.o. od 15.3.2005. godine, broj: U/I-330/05, u prilogu dokumentacija; Izjava Esen Rasima o povratu duga Kučević Tasimu (Pjević Melihi) od 20.9.2006. godine; Ugovor o zakupu poslovnog prostora između zakupodavca Kučević Tasima i zakupoprirnca Trbara Zorana od 1.9.2003. godine; Ugovor o zakupu poslovnog prostora između zakupodavca Kučević Tasima i zakupoprirnca Trbara Zorana od 7.11.2003. godine; Zahtjev za izdavanje odobrenja o obavljanju ugostiteljske djelatnosti od 5.12.2003. godine, podnosilac Trbara Zoran, sa dokumentacijom; Rješenje o utvrđivanju ispunjenja uslova za poslovanje "Pansiona" od 28.11.2003. godine, broj: 05/-22-13758/03, za Trbara Zorana, Ministarstvo trgovine, turizma i saobraćaja TK; Rješenje o odobrenju obavljanja ugostiteljske djelatnosti Trbara Zoranu od 8.12.2001. godine (tačnije 2003. godine), broj: 04-22-5867, Služba za budžet, finansiranje i poduzetništvo, Općina Tuzla; Logo NC "America" sa rukopisnim bilješkama na poledini; Zapisnik o inspekcijskom pregledu "Pansiona American" Ljubače od 28.1.2004. godine, Ministarstvo za rad i socijalnu politiku TK; Uvjerjenje o poreskoj registraciji za objekat "Pansion American", vlasnik Trbara Zoran, od 18.12.2003. godine, Federalno ministarsvo finansija Tuzla; 2 računa "Genelec" d.o.o. za "Pansion American" od 20.1.2004. godine i 19.1.2004. godine; Karton deponovanih potpisa za Trbara Zorana od 20.1.2004. godine; Nalaz i mišljenje vještaka neuropsihijatra Brigić Kasima za Kučević Tasima od 6.9.2006. godine; Nalaz i mišljenje vještaka neuropsihijatra Brigić Kasima za Pjević Melihu od 9.1.2007. godine; Izjava Šabić Rajfe data adv. Balijagić Faruku, dana 27.10.2006. godine; Izjava Šabić Zijada data adv. Balijagić Faruku, dana 27.10.2006. godine; Nalaz i mišljenje vještaka finansijske struke Topčić Rajke od novembra 2006. godine; Uvjerjenje o nezaposlenosti na ime Mujkić Mirsada od 25.10.2006. godine, broj:2829-2/06, Služba za zapošljavanje TK; Izjava o zajedničkom domaćinstvu za Mujkić Mirsada od 25.10.2006. godine, Služba za opću upravu i društvene djelatnosti, Općina Tuzla; Nalaz i mišljenje vještaka građevinske struke Mujagić Nusreta od 10.11.2006. godine; Projektni material Preduzeća za projektovanje i inženjering D.D. "Osnova" sa p.o. Živinice; Rješenje o zaključnju likvidacionog postupka nad pravnim licem "Eurokuć" d.o.o. Tuzla od 25.4.2007. godine, broj: 032-0-L-06-000069, Općinski sud Tuzla; Uvjerjenje Poreske uprave KT od 18.7.2006. godine, broj: 10-3/I-49-3416.

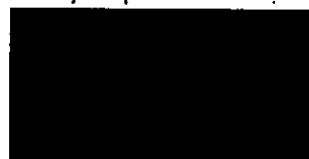

Izvedeni materijalni dokazi od strane advokata Fadila Abaza:
Dvadeset i pet zahvalnica, koje je primio optuženi Admir Fazlić.

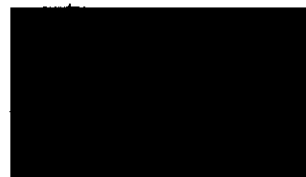
Nakon završetka dokaznog postupka, Tužilac je u okviru završnih riječi iznio da se optuženi Tasim Kučević nalazio u ulozi vlasnika preduzeća „Eurokuć“ d.o.o. i vlasnika objekta, te da nije zaključen nikakav ugovor između pravnog lica i vlasnika. Optuženi je prihodima, ostvarenim od poslovanja preduzeća „Eurokuć“ i njegovih poslovnih jedinica, povećavao vrijednost objekta i vrijednost ugrađene opreme u objekat, koja je korištena za poslovanje preduzeća i poslovnih jedinica kao privatne imovine Tasima Kučevića. Takođe, povećana je i druga privatna imovina optuženog Tasima Kučevića. Od osnivanja preduzeća „Eurokuć“ i od osnivanja poslovnih jedinica preduzeća, optuženi Tasim Kučević je upisan kao ovlaštena osoba za zastupanje – direktor bez ograničenja ovlaštenja. Optužena Meliha Pjević se zajedno sa optuženim Tasimom Kučevićem pojavljuje kao odgovorna osoba u preduzeću „Eurokuć“. Pod krinkom zakonom dopuštenih djelatnosti preduzeća „Eurokuć“ i poslovnih jedinica Motel „Mlin“ i „Night klub Amerikan“ organizovao je pružanje seksualnih usluga za novac. Optuženi Tasim Kučević je pravomoćno osuđen presudom Općinskog suda u Tuzli, br. K-233/01 od 7.2.2002. godine i presudom Kantonalnog suda u Tuzli, br. KŽ-166/02 od 17.9.2002. godine. Istovremeno sa pokretanjem krivičnog postupka protiv optuženog Tasima Kučevića, pokrenut je i prekršajni postupak protiv stranih državljanke koje su otkrivene da organizovano pružaju seksualne usluge za novac, odnosno, da se odaju prostituciji. Strane državljanke protiv kojih je pokrenut prekršajni postupak su u prekršajnom postupku osuđene na zatvorsku kaznu koju su i izdržale. I nakon što je Tasim Kučević stupio na izdržavanje kazne, dakle nakon 17.8.2001. godine, preduzeće „Eurokuć“ i poslovne jedinice preduzeća Motel „Mlin“ i „Night klub Amerikan“ nastavljaju sa radom. Optuženi Tasim Kučević je, po mišljenju Tužilaštva, odgovoran za sve radnje koje su obavljale zaposlene osobe koje je on zaposlio i koje su zaposlile osobe koje je on ovlastio da organizuju poslovanje preduzeća „Eurokuć“ i njegovih poslovnih jedinica. Među stranim državljkama kojima je omogućen boravak u Motelu „Mlin“ identifikovane su ponovo i strane državljanke koje su u Motelu „Mlin“ pružale seksualne usluge za novac u julu 2001. godine kada je organizovanje pružanja seksualnih usluga za novac prvi put otkriveno. I nakon maja 2003. godine preduzeće „Eurokuć“ i poslovne jedinice preduzeća Motel „Mlin“ i „Night klub Amerikan“ nastavlja sa radom. Da bi prikrrio svoju odgovornost u slučaju otkrivanja nezakonitih radnji pružanja seksualnih usluga za novac pod krinkom poslovanja preduzeća „Eurokuć“ i poslovanja poslovnih

jedinica preduzeća, optuženi Tasim Kučević je kao jedini osnivač i vlasnik preduzeća „Eurokuč“ svojom odlukom od 19.6.2003. godine sam sebe razriješio dužnosti direktora preduzeća „Eurokuč“. Kao osnivač i vlasnik preduzeća „Eurokuč“ svojom odlukom od 19.6.2003. godine na dužnost direktora preduzeća „Eurokuč“ imenovao je optuženu Melihu Pjević kao odgovornu osobu za zastupanje preduzeća bez ograničenja ovlaštenja. Istom odlukom optuženi Kučević je kao osnivač i vlasnik preduzeća i sebe imenovao kao drugu osobu ovlaštenu za zastupanje preduzeća. Ovlaštene službene osobe MUP-a TK provele su naredbe Suda BiH u noći 15/16.8.2003. god. kada su u Motelu „Mlin“ i „Night klubu Amerikan“ pronađene četiri osobe ženskog spola, kada je pronađen i veliki broj materijalnih dokaza koji ukazuju na pružanje seksualnih usluga za novac u navedenom objektu. Zatečene osobe ženskog spola su priznale da se bave prostitucijom, potvrdile su i cijene seksualnih usluga i cijene koktela kako je to navedeno i u optužnici. Takođe su potvrdile uloge Tasima Kučevića, Melihe Pjević, Admira Fazlića i dr. uposlenika. Optuženi Kučević i Pjević su organizovali pružanje seksualnih usluga za novac zajedno sa: Admirom Fazlićem, Mirsadom Mujkićem i Edževitom Gusincem, obećavajući im novčanu naknadu. Nakon 15.8.2003. godine preduzeće „Eurokuč“ i njegove poslovne jedinice i dalje nastavljaju sa radom. Da bi prikrrio svoju odgovornost u slučaju otkrivanja nezakonitih radnji pružanja seksualnih usluga za novac pod krinkom poslovanja preduzeća „Eurokuč“ i poslovanja poslovnih jedinica preduzeća, optuženi Tasim Kučević je kao jedini vlasnik i osnivač preduzeća „Eurokuč“ i poslovnih jedinica preduzeća dana 16.10.2003. godine sa optuženom Melihom Pjević zaključio ugovor o istupanju iz preduzeća i bez ikakve naknade, na optuženu Pjević prenio sva prava osnivača i vlasnika preduzeća i poslovnih jedinica. Optužena Meliha Pjević je kao jedina vlasnica, svojom odlukom od 16.10.2003. godine sebe imenovala jedinom ovlaštenom i dogovornom osobom za zastupanje preduzeća bez ograničenja ovlaštenja. Svjedok B je potvrdila da je optuženi Zoran Trbara tokom oktobra 2003. godine počeo obavljati poslove koje je do dana pretresa 15.8.2003. godine obavljao optuženi Admir Fazlić, a sve do februara 2004. godine. Zaštićene svjedokinje su sve potvrdile što su ranije izjavile, a vezano za organizaciju pružanja seksualnih usluga za novac u Motelu „Mlin“ i „Night klubu Amerikan“. Optuženi Zoran Trbara je 5.12.2003. godine nadležnom organu općine Tuzla podnio zahtjev za izdavanje odobrenja o obavljanju ugostiteljske djelatnosti. Uz zahtjev priložio je i ugovor koji je zaključio sa optuženim Tasimom Kučevićem kao zakupodavcem. Optuženi Trbara je na temelju dobivenog rješenja registrovao samostalnu ugostiteljsku djelatnost pod nazivom panсион. A

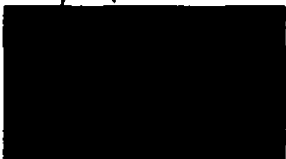

„Amerikan“. Nikada nije podnio ni jedan izvještaj o poslovanju pansiona „Amerikan“. Od 16.10.2003. godine optužena Meliha Pjević je jedina odgovorna i ovlaštena osoba za zastupanje preduzeća i poslovnih jedinica preduzeća, bez ograničenja ovlaštenja. Tužilac zaključuje da Tasim Kučević nije mogao iznajmiti dijelove poslovnih jedinica preduzeća „Eurokuć“ drugim osobama. Iznajmljivanje je moglo izvršiti samo preduzeće „Eurokuć“ koje bi pri tome moralo prethodno pravno regulisati status svojih poslovnih jedinica. Optuženi Zoran Trbara, kao osumnjičeni u toku istrage, je tvrdio da mu je optuženi Tasim Kučević obećao pomoći da vrati svoje dugove i da je sve poslove obavljao isključivo za račun optuženog Tasima Kučevića i optužene Melihe Pjević. Tvrdio je da je samo formalno na svoje ime registrovao pansion „Amerikan“. Međutim, optuženi Trbara, kao svjedok u toku glavnog pretresa u potpunosti je osporio sve svoje tvrdnje koje je Tužilaštvu na zapisnik iznio kao osumnjičeni. Optuženi Edževit Gusinac se dogovorio sa optuženim Kučevićem i optuženom Pjević, optuženim Fazlićem i Trbarom da će za ugovorenu novčanu naknadu, po osnovu usmenog ugovora o radu u Motelu „Mlin“ obavljati poslove konobara, kao i druge poslove koji se odnose na seksualno iskorištavanje osoba ženskog spola. Nakon februara 2004. godine, preduzeće „Eurokuć“ i njegove poslovne jedinice i dalje nastavljaju sa radom. Provođenjem naredbi Suda BiH u motelu „Mlin“ i „Night klubu Amerikan“ pronađeno je 6 osoba ženskog spola. Dvije djevojke su zatečene u svojim sobama sa osobama sa kojima su prethodno dogovorile da im pruže seksualne usluge – prikrivenim istražiteljima. Prikupljen je i veliki broj materijalnih dokaza koji ukazuju na prostituciju. Prikriveni istražitelji su potvrdili da se u objektu ne mogu iznajmiti sobe za prenoćište iako je objekat registrovan za pružanje usluga prenoćišta. Potvrdili su i da u dogovaranju oko pružanja seksualnih usluga učestvuju optuženi Enver Spahić, Nedžad Đulović, Mirzet Đulović. Zaštićene svjedokinje su potvrdile da je optuženi Enver Spahić, kao novi direktor u aprilu 2004. godine, samo obavljao poslove u korist i za račun optuženih Tasima Kučevića i Melihe Pjević. Svjedokinje su potvrdile da je optužena Meliha Pjević vršila nadzor nad radom Motela „Mlin“ i „Night kluba Amerikan“, nad zaposlenim Enverom Spahićem i ostalim zaposlenim osobama i da je preuzimala sve prihode koje je prethodno obračunavao optuženi Spahić. Takođe, nadzor je vršio i optuženi Kučević. Zaposleni su bili i: Nedžad Đulović, Mirzet Đulović i Almir Šabić i dr. i nakon februara 2004. godine sve do juna 2005. godine nastavilo se sa pružanjem seksualnih usluga za novac. Optužena Meliha Pjević, kao osnivač i vlasnik preduzeća „Eurokuć“ i poslovnih jedinica, svojom odlukom dana 23.4.2004. godine imenovala je optuženog Envera Spahića kao ovlaštenu i odgovornu osobu za

zastupanje preduzeća „Eurokuć“ – za direktora bez ograničenja ovlaštenja. Optuženi Tasim Kučević je dana 29.6.2004. godine kao zakupodavac zaključio ugovor o zakupu dijelova Motela „Mlin“ i „Night kluba Amerikan“ sa optuženim Enverom Spahićem. Do zaključivanja navedenog ugovora optužena Meliha Pjević je jedini osnivač i vlasnik preduzeća „Eurokuć“ i poslovnih jedinica. Krajem 2004. godine optuženi Spahić je nadležnom organu općine Tuzla podnio zahtjev za osnivanje samostalne ugostiteljske radnje, što mu je Sud i odobrio. Tužilaštvo smatra da se ne može vjerovati izjavama datim na glavnom pretresu od strane optuženih Kučevića i Spahića. Izjavu optuženog Almira Šabića pobila je svjedokinja Nermine Hadžihasanović. Tužilac je na osnovu nalaza i mišljenja vještaka Mate Anića utvrdio da dobit od prodaje koktela iznosi 50.448,00 KM, dobit od naplaćivanja soba iznosi 125.760,00 KM, dobit od organizovanja pružanja seksualnih usluga za novac iznosi 314.000,00 KM. Tužilaštvo je ostalo kod pravne kvalifikacije za sve optužene i kod prijedloga za oduzimanje nekretnina kao što je navedeno u izmijenjenoj optužnici.

Branilac Senad Kreho u svojim završnim riječima je istakao da Tužilaštvo nije van razumne sumnje dokazalo da su optuženi, na način kako je precizirano u izmijenjenoj optužnici, počinili krivična djela. Kao razloge navodi da je svjedok C i nakon što je zatečena u vršenju prostitucije, nastavila sa nezakonitim poslovima. Svjedokinja je izjavila da je saznala da je optuženi Tasim Kučević vlasnik objekta, što odbrana čini nespornim. Svjedokinja je potvrdila da je Admir Fazlić vodio bar prije Zorana Trbare, a poslije Trbare došao je Enver Spahić. Svjedokinja je izjavila da ne plaća stanovanje u baru, da su djevojke same podnosile zahtjeve za azil i da su same naplaćivale seksualne usluge. Odbrana smatra da su iskazi ove svjedokinje koje je ona dala u Tužilaštvu dana 10.5.2005. godine i 21.6.2005. godine identični, kada je imala najsvježije pamćenje. Pronalazak opojnih droga i pribora za njeno konzumiranje kod svjedokinje C govori o njenom karakteru, kredibilitetu i psihofizičkom profilu. Protiv ove svjedokinje Tužilaštvo nije pokrenulo krivični postupak. Svjedokinja B nije protjerana iz BiH, iako je doneseno rješenje o njenom protjerivanju. Svjedokinja B je izjavila da joj je Fazlić rekao da ne mora pružati seksualne usluge, ali je ona pristala. Novac nije predavan optuženom Kučeviću ili optuženoj Pjević, nego Fazliću, Trbari i Spahiću. Nikada nije vidjela kome su konobari predavali novac. Pominje optuženog Kučevića kao stvarnog vlasnika noćnog bara, ali da njemu i optuženoj Melihi nije nikada davala novac. Branilac smatra da je svjedokinja dopunila izjavu samo zbog pritiska od strane tužioca. Svjedokinja D se nije izjasnila da li želi odbiti svjedočenje.

pošto živi u vanbračnoj zajednici sa optuženim Enverom Spahićem, kako stoji u izjavi datoj u Tužilaštvu od 22.6.2005. godine. Zoran Trbara je lično prijavio djevojke. Svjedokinja D je izjavila da su ona, Enver, Almir Šabić i svjedokinja E živjeli na Šićkom Brodu, jer im je tamo bilo lijepo. Svjedokinja F je sa optuženim Enverom Spahićem dogovorila uslove rada. Svjedokinja G je izjavila da je direktor Enver Spahić i da ne poznaje optuženog Tasima Kučevića i Melihu Pjević. Svjedokinja E nije u svom iskazu odgovorila da li želi da odbije svjedočenje, pošto živi sa optuženim Almirom Šabićem u vanbračnoj zajednici. Upoznala je kao direktora Jaska, te je sa njim dogovorila uslove rada. Izjavila je da su klijenti njoj plaćali usluge, da je sama vodila evidenciju o broju pruženih seksualnih usluga. U izjavi stoji i da je Enver Spahić preuzeo cijelo osoblje. Ne zna ko je vlasnik cijelog objekta. Branilac je naglasio i pitanje prisustva tumača prilikom davanja izjava stranih državljanke. Svjedok Milenko Krešić je izjavio da nije imao instrukcije da djevojke smješta u za to namijenjene centre. Zahtjeve za azil su podnosili advokati, a ne optuženi Kučević i optužena Pjević. Zoran Trbara je vodio knjigu gostiju. Svjedok Ahmet Salkić je izjavio da su djevojke same podnosile zahtjeve za azil, a Spahić ih je samo doveo. Svjedok Rudolf Pejić je izjavio da je direktor Spahić kod njega dolazio sa nekim djevojkama, a da Kučević nikada nije dolazio u društvu djevojkama. Svjedok Edin Ahmetović je izjavio da je zakupac Admir Fazlić i da Tasim Kučević nije zatečen u raciji. Svjedok Edis Muminović je izjavio da ga je zaposlio Enver Spahić. Svjedok Admir Demirović je izjavio da ga je zaposlio Zoran Trbara i da Tasim Kučević i Meliha Pjević nisu dolazili u „Mlin“. Svjedok Sanel Bošnjaković je izjavio da ga je zaposlio Zoran Trbara. Svjedok Šefik Mrakanović je potvrdio da ga je zaposlio Enver Spahić. Svjedok Goran Crvenković je bio Spahićev tjelohranitelj i preko njega je zaposlen Almir Šabić. Svjedok Vinko Rebernik je izjavio da ga je zaposlio i plaćao Enver Spahić. Svjedok Sead Zupčević je izjavio da ga je zaposlio i plaćao Enver Spahić. Svjedok Nihad Bektić je izjavio da ga je zaposlio Zoran Trbara. Svjedok Nedim Moralić je u svojoj izjavi navodio da je optuženi Tasim Kučević imao svoju firmu, da je kupio tri objekta u Gračanici itd. Po mišljenju odbrane, nalaz i mišljenje vještaka finansijeske struke dipl.ecc. Rajke Topčić je u cjelosti potvrđen njenim usmenim i neposrednim svjedočenjem na glavnom pretresu. Odbrana ističe da navode u optužnici u cjelosti pobija nalaz i mišljenje vještaka građevinske struke doc.dr. Nusreta Mujagića. Ovaj nalaz potvrđuje i svjedočenje Ivice Kovačevića, Seada Begunića, Seada Selimovića i Nedima Moralića. LORA 1 i 2 su u svom izvještaju napisali da djevojke nemaju nikakvu novčanu motivaciju od ispijanja pića sa gostima. LORA 4 je izjavio da je djevojka

rekla da je gazda u objektu i da spava. Po mišljenju odbrane svjedok A ne govori ništa novo, nego potvrđuje sve navedeno. Smatra i da je ovaj svjedok nepotrebno zaštićen. Odbrana ističe da im je uskraćeno pravo da u direktnom ispitivanju ispituju zaštićene svjedokinje B, C, D, E, F i G. U vrijeme koje Tužilac u izmijenjenoj optužnici stavlja na teret kao vrijeme izvršenja ovih krivičnih djela pa sve do 6.1.2003. godine, optuženi Kučević nije državljanin BiH. Odbrana smatra da Tužilaštvo nije dokazalo za koju novčanu naknadu su Fazlić, Trbara i Spahić radili kao direktori, nije dokazano ni vrbovanje, ni ilegalno prebacivanje osoba u BiH.

Optuženi Enver Spahić je sam izjavio šta je radio u objektu „Mlin“, a optuženom Mirsadu Mujkiću nije ni jednim dokazom Tužilac uspio dokazati krivična djela za koja ga tereti. Branilac Kreho je zamolio Sud da uzme u obzir izreku: „In dubio pro reo.“.

U završnim riječima optuženi Tasim Kučević je izjavio da nije kriv za sve što mu se stavlja na teret.

U završnim riječima optužena Meliha Pjević je izjavila da se ne osjeća krivom i da se u svemu slaže sa svojim braniocem.

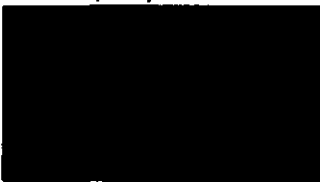
Optuženi Enver Spahić je u svojim završnim riječima istakao da je u vrijeme koje je proveo u Motelu „Mlin“ sve poslove vezane za djevojke u objektu radio sam, na svoju odgovornost i na inicijativu djevojaka. Osjeća se krivim zato što je doveo Tasima Kučevića i Melihu Pjević pred ovaj Sud. Tasim Kučević je želio da mu pomogne radi liječenja nećakovog sina. Ističe da Almir Šabić nije zatečen u objektu za vrijeme racije. Spahić je želio da otvori radnju sa tepisima, ali pošto to nije bilo moguće, otvorio je restoran sa muzikom. Od Spahića je Tasim Kučević tražio da se ne bavi nekim nezakonitim radnjama. Optuženi Spahić je izjavio da je znao da čini krivično djelo kada je doveo prvu djevojku. Počeo je da organizuje odvijanje prostitucije u objektu. Zaposlio je optuženu Pjević da mu plaća račune. Spahić je istakao da nikada nije imao pasoš, pa nije ni mogao odlaziti u inostranstvo i dovoditi djevojke. Takođe, Kučević, Pjević i svi konobari nisu imali veze sa poslom kojim se on bavio. Sam je vodio evidenciju o pružanju seksualnih usluga. Nastali su problemi emotivne prirode jer su se u djevojke zaljubili Nedžad i Mirzet Đulović i Almir Šabić, a i on sam. Tasim Kučević je došao samo par puta i to zbog popravaka objekta. Tasim Kučević je u par navrata insistirao da Spahić zatvori objekat. Inspektor Hazim Habibović je od njega tražio saradnju u zamjenu da ga oslobode od zatvora. Poziv u Tužilaštvo BiH nije uputio Enes Begunić, nego sam Enver Spahić, a vezano za odlazak Spahića u Francusku.

Optuženi Mirsad Mujkić je u svojim završnim riječima istakao da nije kriv i da se slaže sa svojim braniocem.

Branilac Mirza Kovač je u svojim završnim riječima za svoje branjenike Zorana Trbaru i Mirzeta Đulovića osporio optužnicu Tužilaštva BiH u cjelosti. Istakao je da ni jedan optuženi nije bio u dogovoru sa Tasimom Kučevićem. Djelimično je tačno da je optuženi Trbara bio zakupac zbog teške materijalne situacije u kojoj se nalazio. Trbara je dana 26.2.2007. godine rekao pravu istinu. Nije bio fiktivan ugovor zaključen između Tasima Kučevića i Zorana Trbare. Optuženi Zoran Trbara i Mirzet Đulović nisu osporili da je bilo prostitucije u inkriminisanim vremenskom periodu, ali ne kako je to opisano u optužnici. Branilac osporava da je optuženi Mirzet Đulović bio član zločinačke organizacije i da je znao da pomaže optuženom Tasimu Kučeviću. Optužba nije dokazala da je postojalo krivično djelo trgovina ljudima iz člana 186. stav 1. KZ BiH i krivično djelo međunarodno vrbovanje radi vršenja prostitucije iz člana 187. stav 1. KZ BiH. Sve djevojke su izjavile da su bile slobodne, da nije bilo nasilja nad njima, da su se slobodno kretale, imale mobilne telefone, odlazile na godišnje odmore u zemlje porijekla i da su se bavile prostitucijom dobrovoljno iz finansijskih razloga. Stoga, nema bića krivičnih djela koja im se stavljaju na teret. Branilac je predložio Sudu da uzme u obzir za obojicu optuženih njihovu raniju neosuđivanost, teško materijalno stanje u porodicama, relativnu mladost i iskreno kajanje.

Optuženi Zoran Trbara je u svojim završnim riječima istakao da se slaže sa svojim braniocem i da je imao regularne papire za svoju firmu. Optuženi je naglasio da su dva istražitelja znala da ima firmu kada su ga uhapsili i rekli mu da ga je Tasim Kučević „zavalio“ za 400.000 KM. Trebao je tada dati izjavu u MUP Republike Srpske, a ne u Federalnom MUP-u. Tada ne bi mogli da izdejtstvuju izjavu kakvu su dobili u FMUP-u. U istrazi se jedini izjasnio da je kriv, ali po jednoj tački optužnice. Prostitucija se odvijala, ali nije nikoga maltretirao i prisiljavao na prostituciju. Djevojke su same vodile evidenciju i živjele u stanovima u gradu. Advokat Kukrika ga je nagovarao da kaže ponovo ono što je rekao u MUP-u i da će dobiti samo 6 mjeseci, možda uvjetno. Ni jedan njegov konobar nije procesuiran, kao ni izbacivači. Optuženi je naglasio da se morao baviti tim poslom da bi zaštitio djecu. Tri godine nije viđao Tasima Kučevića, a većinu optuženih je upoznao na Sudu. Sam optuženi i njegova supruga su vodili evidenciju. Od 2006. godine je znao gdje je Sigurna kuća u Sarajevu, ali i pored toga nije

prijetila nikakva opasnost za djevojke u toj kući. Habibović je vršio pritisak i na njegovu majku. Kod svjedoka Krešića su same djevojke išle da se prijave. Tvrdi da nije bilo robovlasničkog odnosa. Više puta se tukao da bi odbranio djevojke. Nije tačno, kao što piše u optužnici, da se izjašnjava kao Musliman. Optuženi je istakao da se neće žaliti na odluku Suda.

U završnim riječima optuženi Mirzet Đulović je rekao da se slaže sa svojim braniocem.

Advokat Fadil Abaz se u svojim završnim riječima pridružio dijelu završnih riječi advokata Mirze Kovača, a vezano za pravnu kvalifikaciju djela. Smatra da ni jednim dokazom Tužilaštvo nije dokazalo krivična djela, koja terete optuženog Fazlića i da je tužilac svoje tvrdnje temeljio samo na pretpostavkama. Nije sporno da je optuženi Admir Fazlić kraći vremenski period bio prisutan u ugostiteljskom objektu „Mlin“, ali svrha tog objekta je pružanje ugostiteljskih usluga uz muziku. Međutim, optuženi je uvidio da ta djelatnost nije za njega, pa je i napustio taj posao. Dokazi koje je branilac predao Sudu na uvid govore o karakteru njegovog branjenika, što je nespojivo sa optužnicom. Advokat Abaz je zaključio da Tužilaštvo nije uspjelo da dokaže da je njegov branjenik počinio bilo koje djelo iz optužnice, pa stoga predlaže da se optužni Admir Fazlić oslobodi od optužbe.

U svojim završnim riječima optuženi Admir Fazlić je potvrdio da mu je optuženi Tasim Kučević dugogodišnji prijatelj još iz ratnog perioda. U objektu je bila i muzika uživo, nije bilo tuča. U objektu je boravio od maja 2003. godine do avgusta 2003. godine. Objekat je bio zatvoren u maju 2003. godine. Djevojke, koje su tu boravile imale su privatne stanove u Tuzli. Nije bio prisutan u vrijeme racije, 15. avgusta 2003. godine. 26. avgusta 2003. godine je dao jedinu izjavu u Gradačcu. Poslije toga je otišao u Sarajevo, gdje je i formirao porodicu. Iz novina je saznao da je optužen. Zbog toga je izgubio porodicu. Habibović je u Gradačcu privodio njegovog oca od 74 godine. Zbog ovog procesa je izgubio većinu poznanstava. Nikada prije ovog suđenja nije vidio sedam optuženika.

U svojim završnim riječima advokat Hasan Muminović je istakao da je samo jedna zaštićena svjedokinja izjavila da je poznavala optuženog Mirzeta Đulovića koji je u objektu „Mlin“ radio kao ložać, a ponekad i kao konobar. U preciziranoj optužnici tužilac je uveo i novu žrtvu i novu pravnu kvalifikaciju. Odbrana nije imala mogućnost da direktno ispita zaštićene

svjedokinje. Smatra da nema dokaza da je optuženi Nedžad Đulović bio član grupe i da je pomagao. Takođe, smatra da je optužnica pravna konstrukcija.

Optuženi Nedžad Đulović se u svojim završnim riječima složio sa svojim braniocem. Izjasnio se da nije kriv. Optuženi Spahić je detaljno opisao njegov angažman od četiri dana u Motelu „Mlin“. Jedinu vezu koju je imao sa zaštićenim svjedokinjama je intimna veza sa jednom od djevojka sa kojom je planirao da osnuje porodicu. Zove ga majka jedne zaštićene svjedokinje i pita za svoju kćerku gdje se nalazi. Kaje se, ako je grijeh što je radio u legalnoj firmi.

Advokat Namik Silajdžić je u završnim riječima naglasio da nema dokaza za navode u optužnici. Optuženi Šabić je bio veoma kratko vrijeme zaposlen kao konobar, a gazda mu je bio Enver Spahić. Bio je u vanbračnoj zajednici sa jednom stranom državljankom. Kao branilac optuženog Almira Šabića bio je zainteresovan za dokazivanje istine i za optuženog Tasima Kučevića, jer se Šabić tereti da je njegov pomagač. Almir Šabić nije poznao optuženog Tasima Kučevića do početka ovog postupka. Spahić je tokom svjedočenja izjavio da nije dozvoljavao konobarima da učestvuju u poslu pružanja seksualnih usluga. Tužilac je deportovao zaštićene svjedokinje bez saglasnosti odbrane. Branilac Silajdžić je predložio Sudu da donese presudu kojom se optuženi Šabić oslobađa od optužbe.

Optuženi Almir Šabić se u svojim završnim riječima složio sa advokatima Silajdžićem i Krehom.

U svojim završnim riječima advokat Daut Bibić je istakao da bi jedina pravilna odluka za njegovog branjenika bila oslobađajuća presuda. Smatra da nema obilježja krivičnih djela koja se Edževitu Gusincu stavljaju na teret. Gusinac je radio samo par mjeseci kao konobar. Misli da je samo jedna zaštićena svjedokinja spomenula optuženog Gusinca da je radio kao konobar. LORE su potvrdile da se prostitucija odvijala direktno, da su djevojke same prilazile klijentima i određivale cijene seksualnih usluga. Odbrana je bila uskraćena da ispita svjedokinju koju Tužilac spominje u izmijenjenoj optužnici kada i uvodi novu pravnu kvalifikaciju. Na takvoj optužnici se ne može temeljiti osuđujuća presuda.

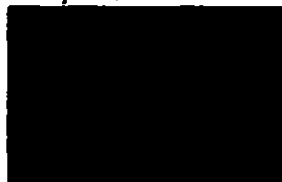
Optuženi Edževit Gusinac nije imao ništa da doda nakon svog branioca.

Vijeće je nakon što je saslušao završne riječi optužbe i odbrane, pažljivo razmotrilo sve izvedene dokaze i bez sumnje utvrdilo da su optuženi Tasim Kučević i Meliha Pjević izvršili krivična djela koja su navedena u izreci presude. Sud je došao do zaključka – uglavnom na osnovu iskaza datih pred Sudom i ranijih izjava datih u istrazi - da su svi optuženi činili jednu cjelinu, tj. zločinačku organizaciju, koju su vodili prvooptužni Tasim Kučević i drugooptužena Meliha Pjević, a koja je postojala radi sticanja koristi od organizovanja pružanja seksualnih usluga. Činjenica da je Kučević u optužnom periodu bio na izdržavanju kazne zatvora nije ga spriječila da bude prisutan u Motelu „Mlin“ svaki put kada je bio u mogućnosti. U sva dešavanja oko poslovanja je bio upućen jer su mu svi polagali račune na sastancima koje je redovno održavao. Takođe, optuženi Kučević je zapošljavao ljude od povjerenja koji su sa njim izdržavali kaznu zatvora. Važno je istaći da je optužena Meliha Pjević preuzimala organizaciju kada Kučević nije bio prisutan, tako da se ne bi izgubio kontinuitet odvijanja prostitucije. Optužena Pjević je takođe zapošljavala neka lica. Iako su optuženi Enver Spahić i Zoran Trbara, preuzeli svu odgovornost oko odvijanja prostitucije u Motelu „Mlin“ njihova nagodba sa optuženim Kučevićem nije dovela u zabludu ovaj Sud ko su stvarni organizatori odvijanja prostitucije u Motelu „Mlin“ i Noćnom klubu „Amerikan“. Svakako da su odgovorni i optuženi Spahić i Trbara, ali u određenim granicama.

Zaštićene svjedokinje C, D, F i E su na glavnom pretresu, nakon što su položile zakletvu, izjavile da ih je dočekala Meliha Pjević u Motelu „Mlin“ nakon čega su se sa njom dogovarale o uslovima pružanja seksualnih usluga za novac. Optužena Pjević je stalno bila prisutna u objektu, a u ranim jutarnjim satima bi preuzimala zarađeni novac od konobara. Ovu činjenicu su potvrdile svjedokinje B, C, F, dok su svjedokinje D i E u više navrata vidjele, direktno, kada je Meliha Pjević preuzimala novac. Optužena Meliha Pjević je obavljala funkciju direktora u periodima do dolaska Trbare i nakon toga do dolaska Spahića. Svjedokinja C je izjavila da smatra da je Meliha Pjević bila „glavna“ u objektu. Sve svjedokinje su potvrdile da je optuženi Tasim Kučević vikendima bio prisutan u objektu, kada bi održavao sastanke, na kojima bi pitao djevojke da li imaju problema i pratio urednost soba. Svjedokinje C i D su izjavile da su pružale seksualne usluge za Tasima Kučevića i Melihu Pjević.

Svjedokinja B je u svom svjedočenju pred Sudom izjavila da se direktno sa Tasimom Kučevićem dogovorila da u njegovom objektu pruža

seksualne usluge za novac, a dogovorili su se i o cijenama usluga i dijelu koji će pripadati njemu. Novac je predavala Melihi Pjević, a ne konobarima. Optuženi Tasim Kučević je svjedocima Nedžad Barakoviću i Vehbiji Jašareviću nudio da sa djevojkama imaju seksualne odnose i rekao da ne moraju da brinu za novac, koju ponudu su navedeni svjedoci odbili, a Sud im je poklonio vjeru iz razloga što su ovi svjedoci policijski službenici i ovu izjavu su dali pod zakletvom, te što su njihovi iskazi međusobno izbalansirani i dopunjuju se u pojedinim detaljima.

Svjedokinje C i B su u svojim svjedočenjima istakle da su u objekat dolazile i osobe koje je slao optuženi Tasim Kučević da bi nadgledale da li se posao odvija bez problema. Da je optuženi Kučević zapošljavao osobe od povjerenja, kao što su Vinko Rebernik, Nihad Bektić, Sead Zupčević, pa i sam Enver Spahić, koji su sa njim izdržavali kaznu zatvora, potvrđuje i spisak osuđenih lica koji su izdržavali kaznu zatvora u odjeljenju „Kozlovac“ u periodu od 2001. do septembra 2005. godine, od 8.9.2005. godine.

Bez obzira na to što su drugi svjedoci naveli drugačiju verziju činjenica, Sud smatra vjerodostojnim izjave koje su u toku sudskog postupka dali zaštićeni svjedoci, iz sljedećih razloga:

- Svjedokinja Fadila Hadžić, zaposlena u organizaciji „LA STRADA“ u Mostaru, navodi da su u avgustu 2003.godine preko SOS linije primili poziv iz MLINA od jedne djevojke iz Srbije. Šaptala je i rekla im da se nalazi sa još 4 djevojke i da ih gazda nadgleda vikendom. Rekla je da zove iz Tuzle. Djevojka se zvala C. Ova djevojka je odbila pomoć rekavši da joj nikakva pomoć nije potrebna. Svjedokinja nije imala nikakvu saradnju sa tužiocem. Ovo svjedočenje je veoma važno jer je LA STRADA kontaktirana prije nego što su zaštićeni svjedoci dali različite izjave tužiocu u maju i junu 2005.godine. Zato ova okolnost – koja je u skladu sa svjedočenjima datim za vrijeme sudskog procesa – potvrđuje zaključak da su kasnija svjedočenja pouzdanija od ranijih.
- Svi zaštićeni svjedoci su pozitivno opisali Tasima Kučevića i negirali bilo kakvu prisilu s njegove strane ili od strane bilo kojeg drugog optuženog. Ova verzija je u suprotnosti sa mišljenjem odbrane prema kojem je policija izmanipulisala zaštićene svjedoke: kada bi to bilo istina, oni bi pružili elemente kojima se potvrđuju i druga krivična djela, a optuženi su oslobođeni optužbe za krivična djela trgovine

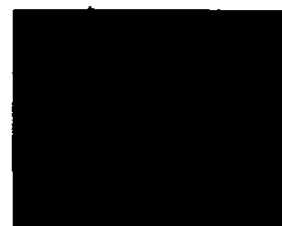
ljudima i međunarodnog vrbovanja upravo na osnovu svjedočenja zaštićenih svjedoka.

Ovi elementi idu u prilog mišljenju Suda da su svjedoci Vinko Rebernik, Nihad Bektić, Sead Zupčević, Dragoljub Mijatović, Goran Crvenković i Sead Selimović koji su na Sudu dali novu verziju činjenica u korist Tasima Kučevića i Melihe Pjević, zapravo naveli istinu u svojim ranijim izjavama koje su dali tužiocu za vrijeme istrage.

Nesporna je činjenica da se prostitucija odvijala u Motelu „Mlin“ i Noćnom klubu „Amerikan“. Ovu činjenicu ne samo da su priznali optuženi – koji su jedino osporavali uključenost nekih od njih – nego ju je, na pretresu zatvorenom za javnost, potvrdilo i više svjedoka koji su koristili seksualne usluge uz plaćanje cijene koja je navedena u izreci presude. Takođe, sve navedeno su potvrdili i inspektori koji su učestvovali u raciji, kako u svojim izvještajima, tako i u svojim izjavama pred ovim Sudom.

Odbrana je u dokaznom postupku pozvala vještaka neuropsihijatra prim.dr. Kasima Brigića koji je u svom nalazu i mišljenju od 6.9.2006. godine naveo da je optuženi Tasim Kučević sposoban da shvati značaj djela koja su bila predmet vještačenja, a mogućnost upravljanja svojim postupcima mu je smanjena, ali ne bitno, što je potvrdio i za optuženu Melihu Pjević u nalazu od 9.1.2007. godine. Stoga, Sud je zaključio da su optuženi Tasim Kučević i Meliha Pjević, čineći krivična djela navedena u izreci presude, bili svjesni svojih radnji, kao i toga da će biti kažnjeni za ista ukoliko budu otkriveni.

Međutim, Tužilaštvo nije uspjelo dokazati van razumne sumnje da su optuženi Tasim Kučević i Meliha Pjević počinili krivično djelo trgovina ljudima i međunarodno vrbovanje radi vršenja prostitucije iz člana 186. i 187. KZ BiH. Nema konkretnih dokaza u vezi sa bitnim elementima navedenih krivičnih djela koji povezuju prvooptuženog i drugooptuženu sa dolaskom djevojaka iz njihovih matičnih zemalja u Bosnu i Hercegovinu. Sve djevojke, zaštićeni svjedoci, opisale su optuženog Kučevića kao dobrog čovjeka koji ih nije maltretirao, niti ih je prisiljavao da pružaju seksualne usluge za novac, te koji je bio korektan prema njima u svakom pogledu. Iskazi svjedokinja, povodom opisa Tasima Kučevića kao dobrog „gazde“ su jasni i izbalansirani, stoga im je Sud u tom dijelu poklonio vjeru. Ovome u prilog ide i činjenica da neke od djevojaka nisu željele da se vrate u svoje zemlje iz razloga što su u Bosni i Hercegovini ostvarile sentimentalne veze.

dok je u početku razlog njihovog dolaska bila dobra zarada koju ne bi mogle ostvariti u svojim zemljama.

Vijeće je zato zaključilo da dolazak djevojaka iz njihovih matičnih zemalja u Bosnu i Hercegovinu nije bio povezan sa optuženim Tasimom Kučevićem i optuženom Melihom Pjević i drugim optuženim licima. Do ovog zaključka vijeće je došlo na osnovu izjava svjedokinja koje su veoma pouzdane u ovom pogledu, a koje je podnio tužilac. Svjedokinje B i C su izjavile da su u Bosnu i Hercegovinu došle preko prijateljice, a svjedokinje D i E su došle sticajem određenih okolnosti kada su krenule da rade u Španiju, dok su svjedokinje F i G pomoću Natalije, koju su upoznale preko oglasa, došle u Srbiju i odatle došle u BiH.

Djevojke su tokom boravka u Motelu „Mlin“ imale kod sebe pasoše. To potvrđuju iskazi svjedokinja D, E i F. Takođe, nisu bile prisiljavane da se bave prostitucijom, što su potvrdile svjedokinje C i D. O slobodi kretanja svjedokinje C, govori svjedok Dragomir Mijatović, taksista, koji ju je vozio iz privatnog stana u Motel „Mlin“ na posao i nazad.

Vijeće je kao bitnu ocijenilo i činjenicu da je svjedokinja C, državljanka Državne zajednice Srbije i Crne Gore, više puta dovodila svoje dijete na posao što zasigurno ne bi činila da je bila žrtva trgovine ljudima i međunarodnog vrbovanja radi prostitucije.

Iskaze navedenih svjedoka Sud je iz tog razloga prihvatio kao istinite s obzirom da su međusobno u saglasnosti, kao i u saglasnosti sa materijalnim dokazima izvedenim na glavnom pretresu.

Što se tiče krivičnog djela poreska utaja, Sud je došao do zaključka da postoje tri izvora dobiti: od prostitucije, izdavanja soba koje su korištene u tu svrhu i od konzumacije pića. Sud smatra da se dobit od prostitucije i izdavanja soba treba posmatrati zajedno, što predstavlja imovinsku korist pribavljenu krivičnim djelom i ne podliježe plaćanju poreza, dok dobit od konzumacije pića, što je registrovana ugostiteljska djelatnost preduzeća „Eurokuć“ d.o.o., podliježe plaćanju poreza. Prema nalazu i mišljenju vještaka finansijske struke Mate Anića od 11.4.2007. godine, uz korekcije Suda zbog grešaka u obračunu, dobit od korištenja soba iznosi 79.040,00 KM, dobit od pružanja seksualnih usluga za novac iznosi 197.600,00 KM, a dobit od usluživanja gostiju alkoholnim i bezalkoholnim pićem, toplim i

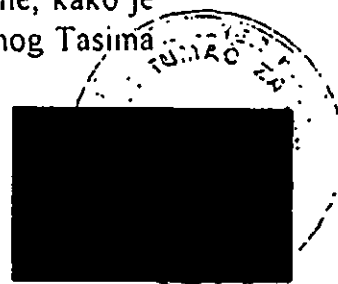
hladnim napitcima, organizovanom prodajom koktela po cijeni od 6 KM do 10 KM, iznosi 63.224,00 KM.

Do tih iznosa se došlo na sljedeći način:

- 4 klijenta dnevno, u prosjeku, na osnovu različitih izjava svjedoka;
- u nedostatku jasnog dokaza o dužini trajanja seksualnih odnosa Sud – u interesu optuženih – pretpostavlja da su trajali najkraći dokazani vremenski period, odnosno po ½ sata, što podrazumijeva zaradu optuženih u iznosu od 35 KM (25 KM za svaku seksualnu uslugu + 10 za sobu);
- vještak je potvrdio broj dana boravka svake djevojke što je u skladu sa svjedočenjima djevojaka;
- u vezi sa pićem, Sud pretpostavlja da se radi o 2 pića po seksualnoj usluzi (jedno za djevojku i jedno za klijenta) po prosječnoj pojedinačnoj cijeni od 4 KM prema cjenovniku koji je tužilac podnio kao dokaz (ukupno 8 KM po klijentu).

Iz navedenog proizilazi da je optuženi Kučević trebao platiti porez u iznosu od 12.644,80 KM. U skladu sa Zakonom o porezu na promet proizvoda i usluga Federacije Bosne i Hercegovine, porez se plaća po stopi od 20 %. Sud je došao do ovog zaključka na osnovu nalaza i mišljenja vještaka Mate Anića i iskaza svjedoka koji su detaljno opisali način legalnog i nelegalnog poslovanja preduzeća „Eurokuć“ d.o.o. i njegovih poslovnih jedinica, te na osnovu materijalnih dokaza.

Nije dokazano postojanje krivičnog djela pranje novca. U skladu sa nalazom i mišljenjem vještaka građevinske struke Ivana Rebe, od 5.3.2006. godine, ukupna tržišna vrijednost objekta Motel „Mlin“ je 2.679.375,50 KM, dok stvarna vrijednost objekta iznosi 1.842.957,27 KM, dok zarada od pružanja seksualnih usluga za novac zajedno sa prihodom od izdavanja soba iznosi 276.640,00 KM iz čega proizilazi da se objekat izgradio od novca stečenog u vidu zakonite dobiti jer je optuženi Tasim Kučević obavljao i legalne poslovne djelatnosti, te ne postoje nedvosmisleni i jasni elementi koji dokazuju da je dobit od vršenja prostitucije investirana u objekat. Odbrana je uspješno kroz mnogobrojne materijalne dokaze i iskaze svjedoka Ive Kovačevića, Nedima Moralića, Esen Rasima, uvjerila vijeće da se optuženi Tasim Kučević bavio i legalnim djelatnostima, od kojih je dobivao velike prihode. Stoga, Sud je odlučio da se ne oduzmu nekretnine, kako je tužilac predložio u izmijenjenoj optužnici, nego da se od optuženog Tasima

Kučevića, kao vlasnika objekta i stvarno odgovornog lica u preduzeću „Eurokuč“ d.o.o. i svim poslovnim jedinicama, oduzme iznos od 276.640,00 KM, koji je stečen vršenjem krivičnih djela.

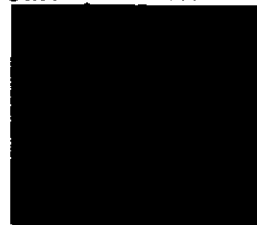
Na snazi i dalje ostaje odluka sudije za prethodno saslušanje broj: X-KO-06/181 od 22.3.2006. godine u kojoj se određuje privremena mjera zabrane otuđenja i svake vrste raspolaganja na nekretninama, sve dok optuženi Kučević ne uplati novčani iznos od 276.640,00 KM, odnosno, imovinsku korist pribavljenu krivičnim djelom.

Što se tiče optuženih Envera Spahića, Zorana Trbare i Admira Fazlića, kao direktora Motela „Mlin“ i Noćnog kluba „Amerikan“, Sud stoji na stanovištu da su isti bili svjesni postojanja zločinačke organizacije i da su na istu pristali radi sticanja novčane koristi. Optuženi Spahić i Trbara su preuzeli cjelokupnu odgovornost za organizovanje prostitucije u Motelu „Mlin“ i Noćnom klubu „Amerikan“, međutim, oni su samo djelimično odgovorni, iz razloga što su prvooptuženi i drugooptužena bili stvarni organizatori koji su se skrivali iza ugovora o zakupu sa optuženim Spahićem i Trbarom. Optuženi Spahić, Trbara i Fazlić su imali zadatak da za ugovorenu novčanu naknadu, u svoje ime, a u korist optuženih Tasima Kučevića i Melihe Pjević, organizuju, rukovode i nadziru poslovanje ugostiteljskog objekta Motel „Mlin“ i Noćni klub „Amerikan“, kao i da organizuju, rukovode i nadziru odvijanje prostitucije za novac. Sve ovo potvrđuju djevojke koje su pružale seksualne usluge u Motelu „Mlin“, kao i drugi svjedoci koji su izjavili da su navedena lica samo fiktivni organizatori i rukovodioci svih aktivnosti u Motelu „Mlin“ i Noćnom klubu „Amerikan“.

Stoga, vijeće nije prihvatilo iskaze optuženog Zorana Trbare i Envera Spahića, date pred ovim Sudom, jer su isti neuvjerljivi i usmjereni ka preuzimanju krivične odgovornosti od optuženih Tasima Kučevića i Melihe Pjević.

Sud je prihvatio kao nespornu i činjenicu koju je navela u svom iskazu svjedokinja F, odnosno da joj je optužena Meliha Pjević rekla da je Enver Spahić samo direktor na papiru, što se potvrdilo i kroz iskaze drugih svjedoka, te na osnovu materijalnih dokaza iz kojih proizilazi da su jedine osobe sa stvarnim ovlaštenjima u preduzeću „Eurokuč“ i njegovim poslovnim jedinicama optuženi Tasim Kučević i Meliha Pjević.

Optuženi Mirzet Đulović, Nedžad Đulović, Almir Šabić, Mirsad Mujkić i Edževit Gusinac su, uglavnom, obavljali posao konobara u Motelu

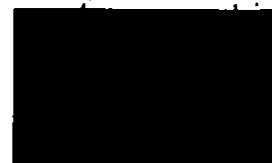
„Mlin“ u periodu koji se navodi u optužnici, pa im je, stoga, moralo biti poznato da se tu odvija pružanje seksualnih usluga za novac. Bez obzira na tu činjenicu oni su nastavili obavljati taj posao i učestvovali su u odvijanju prostitucije, iako je njihov posao bio od manjeg značaja. Iz izjava nekoliko svjedokinja proizilazi da su konobari uspostavljali kontakt između djevojaka i klijenata, da su vodili evidenciju o broju pruženih seksualnih usluga, kao i to da su preuzimali novac od djevojaka da bi ga predavali optuženoj Melihi Pjević, najčešće u ranim jutarnjim satima.

Vijeće je posebno prihvatilo iskaz Šefika Mrakanovića od 24.8.2005. godine koji je pročitan od strane Tužioca na glavnom pretresu dana 15.11.2006. godine, jer detaljno objašnjava ulogu konobara budući da je i sam bio konobar u Motelu „Mlin“, kao i način odvijanja prostitucije. Pored toga, Mirzeta Đulovića su zaštićeni svjedoci spomenuli kao saučesnika u organizovanju prostitucije; Nedžad Đulović je u svojoj ranijoj izjavi priznao da je davao informacije o cijenama i djevojkama; Almir Šabić je takođe priznao da je radio kao posrednik; svjedoci su spomenuli i Mirsada Mujkića; prema izjavi zaštićenog svjedoka, Edževit Gusinac je takođe bio uključen.

Iz svega navedenog Sud je zaključio da radnje koje su poduzimali konobari predstavljaju radnje pomaganja optuženima Tasimu Kučeviću i Melihi Pjević u izvršenju krivičnih djela navedenih u osuđujućem dijelu presude.

Sud je prilikom ocjene dokaza izvedenih na glavnom pretresu dao detaljno obrazloženje samo za odlučujuće dokaze koji su utjecali na odluku Suda s tim da je imao u vidu sve gore navedene dokaze optužbe i odbrane.

Prilikom odmjeraavanja kazne Sud je optuženom Tasimu Kučeviću od olakšavajućih okolnosti cijenio činjenicu da se optuženi korektno držao pred Sudom, da je porodičan čovjek i otac petero djece od kojih je četvero maloljetno, te način izvršenja krivičnog djela koje je počinjeno bez izazivanja patnje ili uznemiravanja djevojaka prema kojima se korektno odnosio. Od otežavajućih okolnosti Sud je cijenio raniju osuđivanost optuženog za istovrsno krivično djelo. Međutim, olakšavajuće okolnosti prevladavaju u odnosu na otežavajuće čime se opravdava najniža kazna propisana zakonom. Na strani optužene Melihe Pjević kao olakšavajuću okolnost Sud je našao njeno korektno držanje pred Sudom, te da je majka jednog djeteta i da vodi brigu o petero djece, raniju neosuđivanost, dok

otežavajućih okolnosti nije bilo. Sud je optuženom Enveru Spahiću kao olakšavajuće okolnosti cijenio korektno držanje pred Sudom, da je priznao krivnju tokom glavnog pretresa, da je porodičan čovjek, otac jednog djeteta, dok je od otežavajućih okolnosti našao raniju osuđivanost. Na strani optuženog Zorana Trbare Sud je kao olakšavajuće okolnosti cijenio korektno držanje pred Sudom, činjenicu da je porodičan čovjek i da ima dvoje maloljetne djece, te da nije osuđivan, da je pred Sudom priznao krivnju, a otežavajućih okolnosti nije bilo. Optuženom Admiru Fazliću kao olakšavajuće okolnosti Sud je cijenio da se korektno držao pred Sudom, da nije osuđivan, a ne postoje otežavajuće okolnosti koje bi Sud cijenio. Sud je optuženom Mirzetu Đuloviću kao olakšavajuće okolnosti cijenio korektnost pred Sudom i raniju neosuđivanost, dok otežavajućih okolnosti Sud nije našao. Optuženom Nedžad Đuloviću Sud je kao olakšavajuće okolnosti cijenio korektno držanje pred Sudom i raniju neosuđivanost, a otežavajućih okolnosti nije bilo. Optuženom Almiru Šabiću na strani olakšavajućih okolnosti, Sud je cijenio korektno držanje pred Sudom i raniju neosuđivanost. Na strani optuženog Mirsada Mujkića Sud je našao kao olakšavajuće okolnosti njegovo korektno držanje pred Sudom, da je porodičan čovjek, otac dvoje djece kao i njegovu neosuđivanost, Sud nije našao otežavajuće okolnosti. Optuženom Edževit Gusincu kao olakšavajuće okolnosti Sud je cijenio njegovo korektno držanje pred Sudom i raniju neosuđivanost, dok Sud nije našao otežavajuće okolnosti.

Sud je prilikom odmjeravanja kazni za optužene uzeo u obzir sve naprijed navedene olakšavajuće i otežavajuće okolnosti, te našao da će se izrečenim kaznama postići kako opšta, tako i posebna svrha kažnjavanja.

Na osnovu primjene zakonskog propisa iz člana 56. KZ BiH, optuženom Tasimu Kučeviću će se u izrečenu kaznu zatvora uračunati vrijeme provedeno u pritvoru od 10.2.2006. godine do 29.1.2007. godine, optuženom Enveru Spahiću od 7.6.2005. godine do 4.10.2005. godine, optuženom Mirzetu Đuloviću od 7.6.2005. godine do 4.10.2005. godine, optuženom Nedžad Đuloviću od 7.6.2005. godine do 4.10.2005. godine i optuženom Almiru Šabiću od 7.6.2005. godine do 20.7.2005. godine.

U skladu sa odredbom člana 188. stav 1. ZKP BiH, optuženi Tasim Kučević, Meliha Pjević, Enver Spahić, Zoran Trbara, Admir Fazlić, Mirzet Đulović, Nedžad Đulović, Almir Šabić, Mirsad Mujkić i Edževit Gusinac se obavezuju da naknade troškove krivičnog postupka solidarno, čiju visinu će odrediti Sud posebnim rješenjem, dok na osnovu člana 189. stav 1. ZKP BiH

troškovi krivičnog postupka u oslobađajućem dijelu presude u odnosu na optužene padaju na teret budžetskih sredstava Suda.

Na osnovu odredbe člana 198. stav 2. ZKP BiH, oštećena lica se sa eventualnim imovinskopравnim zahtjevom upućuju na parnicu jer prijedlozi za ostvarivanje istog nisu podneseni tokom glavnog pretresa.

ZAPISNIČAR:
Neira Kožo

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Pietro Spera

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude može se podnijeti žalba Apelacionom vijeću Suda BiH u roku od 15 (petnaest) dana od dana prijema pismenog opravka iste.

*Potvrđujemo da ovaj prijevod u potpunosti odgovara izvorniku sačinjenom na engleskom jeziku.
Sarajevo, 16. oktobar, 2007. godine*

Stalni sudski tumač za engleski jezik

Stalni sudski tumač za engleski jezik

